

การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย

รองศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ บวรศิริ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี

บทสรุปผู้บริหาร

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซียและเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษาของไทย โดยเน้นหนักไปที่การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์-มาเลเซียในระยะหลังตั้งแต่ปี ค.ศ.1995 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

วิธีดำเนินการเป็นการวิจัยเชิงเอกสารโดยข้อมูลส่วนใหญ่ได้จากเอกสาร การสืบค้นข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และจากการสอบถาม สัมภาษณ์ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ที่มีประสบการณ์โดยตรง จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์และจัดทำข้อเสนอแนะ

ผลของการศึกษาและข้อเสนอแนะมีดังนี้

การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์มีพื้นฐานแนวคิดมาจาก IT 2000-Singapore's Vision of an Intelligent Island และของประเทศมาเลเซียมีพื้นฐานมาจาก VISION 2020 โดยที่มุ่งเน้นวิสัยทัศน์ในอนาคตเพื่อการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวม การปฏิรูปอุดมศึกษาของทั้งสองประเทศที่ประสบความสำเร็จได้ด้วยดี มีส่วนอย่างมากมาจากความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการที่จะทำให้บังเกิดผลอย่างแท้จริง รัฐบาลของประเทศทั้งสองมีความต่อเนื่องในการทำงานและมีการตัดสินใจที่ก่อให้เกิดผลของการปฏิบัติอย่างรวดเร็ว

ประเทศสิงคโปร์ได้มีการปฏิรูปอุดมศึกษาโดยมีเป้าหมายที่สถาบันอุดมศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีข่าวสารตามวิสัยทัศน์ IT 2000 เพื่อให้การเรียนการสอนมีความคล่องตัวรวมทั้งการบริการต่างๆ มีระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์สำหรับคณาจารย์และนักศึกษา และมีห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ มุ่งเน้นความเป็นนานาชาติ เช่น การมีคณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิชาการนานาชาติ แนะนำเรื่องหลักสูตรการเรียนการสอนและการบริหารทรัพยากรต่างๆ มีโครงการของหลักสูตรที่เอื้อต่อการศึกษาที่ต่างประเทศระยะเวลาหนึ่ง การให้นักศึกษามี global knowledge with Asian wisdom มีการให้ความสำคัญแก่งานวิจัยและพัฒนาโดยเฉพาะที่ร่วมมือกับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก นอกจากนี้งานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ มุ่งเน้นไปในด้านการพาณิชย์ มีการจัดตั้งบริษัทของสถาบันอุดมศึกษาเองเพื่อความสะดวกในการดำเนินกิจกรรมทางการพาณิชย์ การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์และการหารายได้ เน้นคุณสมบัติของบัณฑิตที่มีคุณลักษณะของผู้ประกอบการ มีลักษณะของการเรียนรู้ตลอดชีวิต และมีการเตรียมการสำหรับอาชีพที่ยังไม่เกิดขึ้นในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยมีแผนยุทธศาสตร์และการดำเนินการตามแผนที่ชัดเจน เช่น ที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์มีแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางการศึกษาที่มีคุณภาพ รวมทั้งความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ให้เกิดความเป็นหุ้นร่วมกันระหว่างองค์กรภาครัฐและเอกชน เป็นผู้นำด้านการศึกษาต่อเนื่อง ให้บริการคุณภาพแก่ชุมชน และส่งเสริมความสามารถและโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เป็นต้น

ประเทศสิงคโปร์ให้ความสำคัญสำหรับการศึกษาและฝึกอบรมเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาทักษะแรงงานของผู้ที่ทำงานทำอยู่แล้ว มาก ดังเช่นโปรแกรมต่างๆ ที่หลากหลายของ Institute of Technical Education ทำให้ประชากรของประเทศได้มีการพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

ประเทศมาเลเซียมีการปฏิรูปอุดมศึกษาโดยได้มีพระราชบัญญัติต่างๆ ออกมาหลายฉบับได้แก่ พระราชบัญญัติการศึกษา ค.ศ.1996 พระราชบัญญัติสภาอุดมศึกษาแห่งชาติ ค.ศ. 1996 พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ค.ศ. 1996 พระราชบัญญัติคณะกรรมการรับรองวิทยฐานะแห่งชาติ ค.ศ. 1996 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย (ฉบับปรับปรุง) ค.ศ. 1996 พระราชบัญญัติคณะกรรมการกองทุนการอุดมศึกษาแห่งชาติ ค.ศ. 1997 พระราชบัญญัติต่างๆ เหล่านี้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ เช่น สถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีรูปแบบเป็น corporatised มหาวิทยาลัยยังคงเป็นองค์กรตามกฎหมายแต่จะมีความเป็นอิสระมากขึ้นในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาและทางด้านการเงิน มีความคล่องตัวในการจัดหารายได้ของตนเอง การให้บริการแนะนำปรึกษาและผลงานวิจัยและพัฒนาที่ดำเนินการทางการพาณิชย์เพิ่มมากขึ้น สามารถจัดตั้งบริษัทจำกัดเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน โครมการ แผนการหรือกิจการที่ทำให้มีกำไรและเป็นประโยชน์แก่มหาวิทยาลัย ได้มีการจัดตั้งสภาการอุดมศึกษาแห่งชาติ เพื่อกำหนดนโยบายและประสานงานการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาของประเทศ ในส่วนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วมากภายในระยะเวลา 2-3 ปีตั้งแต่มีการออกพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ค.ศ.1996 และพระราชบัญญัติคณะกรรมการรับรองวิทยฐานะแห่งชาติ ค.ศ. 1996 ได้มีการเปิดสอนโปรแกรมการศึกษาที่หลากหลายโดยความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ มีการรับนักศึกษาต่างชาติจำนวนมาก และรัฐบาลมีจุดมุ่งหมายให้เป็นอุตสาหกรรมการศึกษาโดยถือเป็นแหล่งรายได้ของการส่งออกอย่างหนึ่ง

ได้มีข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย เช่น การมุ่งเน้นที่ตอบสนองทิศทาง เป้าหมายและวิสัยทัศน์ในอนาคตมากกว่าที่จะมองเฉพาะการแก้ปัญหาในปัจจุบัน ควรมีการปฏิรูปการศึกษาระดับต่างๆ ก่อนถึงระดับอุดมศึกษาโดยเฉพาะด้านการเรียนการสอนเพื่อให้การปฏิรูปอุดมศึกษาได้เป็นผลสำเร็จ รัฐบาลควรมีนโยบายและมาตรการต่างๆ ที่เอื้อต่อการเป็นหุ้นส่วนกัน และร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับสถานประกอบการ ภาคเศรษฐกิจต่างๆ ของประเทศ ชุมชนและสังคม ควรมีการจัดตั้งกองทุนพัฒนากำลังแรงงานของประเทศที่เอื้อต่อการศึกษาต่อและการฝึกอบรมเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องของผู้ที่ทำงานอยู่แล้วและสถาบันอุดมศึกษาควรมีบทบาทที่เพิ่มมากขึ้นในการพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถให้ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพสูงของประเทศช่วยในการลดต้นทุนการผลิต รัฐบาลยังคงให้เงินสนับสนุนแก่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ออกนอกระบบราชการในรูปของ block grant เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐสามารถดำเนินการกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลและมีการตรวจสอบได้ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐจะต้องพึ่งตัวเองมากขึ้น มีการดำเนินการทางการพาณิชย์ เช่น ด้านที่ปรึกษา งานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ สามารถลงทุนด้านต่างๆ ได้ แต่การดำเนินกิจการต่างๆ ควรคำนึงถึงเรื่องคุณภาพการศึกษาเป็นสำคัญมิใช่มุ่งเฉพาะธุรกิจผลกำไรอย่างเดียว ควรมีการจัดตั้งสภาอุดมศึกษาแห่งชาติเพื่อวาง

นโยบายการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศ และมีการจัดตั้งกองทุนการอุดมศึกษาแห่งชาติเพื่อให้ผู้ที่มีความสามารถและประสงค์จะศึกษาระดับอุดมศึกษามีโอกาสยืมเงินจากกองทุนได้ สถาบันอุดมศึกษากับการวิจัยเป็นสิ่งที่จะต้องเป็นควบคู่กัน การวิจัยจะทำให้มีการผลิตองค์ความรู้ใหม่มาพัฒนาประเทศสามารถแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ได้ สหประชาชาติควรจะมีบทบาทที่เพิ่มมากขึ้นในการพัฒนาการศึกษาวิชาชีพต่างๆ ของสถาบันอุดมศึกษาและจัดหาทุนการศึกษา ควรสนับสนุนการเปิดสอนหลักสูตรนานาชาติที่มีคุณภาพได้ผลดีเพิ่มขึ้นเพื่อช่วยทั้งด้านการเป็นผู้นำทางการอุดมศึกษาในประชาคมโลกและด้านแหล่งรายได้ของประเทศ และควรให้ความสำคัญกับการนำข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลในระยะเวลาที่รวดเร็ว

คำนำ

กระแสการปฏิรูปอุดมศึกษาที่เกิดขึ้นในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก นอกจากเป็นผลจากความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้าน เศรษฐกิจ การเมือง สังคม เทคโนโลยี และวัฒนธรรม จากกระแสโลกาภิวัตน์ (globalization) แล้ว ปัจจัยสำคัญที่เป็นแรงผลักดันให้มีการปฏิรูปอุดมศึกษาทั่วโลก ยังเกิดจากสาเหตุที่สำคัญ ได้แก่ การขยายตัวของปริมาณนักศึกษาและความต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาที่เพิ่มมากขึ้นทั่วโลกกว่า 6 เท่า ในรอบ 3 ทศวรรษ ความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ความคาดหวังของสังคมที่มีต่ออุดมศึกษาในฐานะกลไกสำคัญในการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ เพื่อแข่งขันกับนานาชาติ ปัญหาคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้จ้างงาน และสภาพความจำกัดด้านงบประมาณจากภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 สำหรับประเทศไทย การประกาศใช้ พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 นับเป็นแรงผลักดันอีกประการหนึ่งที่ทำให้ต้องมีกรปฏิรูปการศึกษาและอุดมศึกษาไทยอย่างเป็นทางการ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ในฐานะหน่วยงานกลางในการจัดทำนโยบาย วางแผน ศึกษาวิจัยด้านการศึกษาระดับของประเทศไทย ได้พิจารณาเห็นว่าแนวทางการดำเนินงาน ความสำเร็จและปัญหาอุปสรรคในการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศไทยต่าง ๆ น่าจะเป็นบทเรียนอันมีคุณค่าต่อการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย จึงได้ดำเนินการศึกษาวิจัยเอกสารเกี่ยวกับการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศต่างๆได้แก่ ประเทศออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ ประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย ประเทศญี่ปุ่น ประเทศอังกฤษ ประเทศสหรัฐอเมริกา รวมทั้งทิศทางการปฏิรูปอุดมศึกษาของโลกในศตวรรษที่ 21

รายงานการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย ฉบับนี้ มุ่งเน้นการเสนอสาระการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย ความสำเร็จ และปัญหาอุปสรรค ในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ การปฏิรูประบบอุดมศึกษา ที่มุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ (World Class University) การพัฒนาความเป็นอิสระคล่องตัวในการดำเนินการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและชุมชน การปฏิรูปการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การปฏิรูปการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การปฏิรูปการศึกษาและการฝึกอบรมเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาทักษะแรงงานของผู้ที่มีงานทำอยู่แล้วด้วยการมีโปรแกรมการศึกษาที่หลากหลายยืดหยุ่น ตลอดจนให้ความสำคัญกับการปฏิรูปสู่ความเป็นนานาชาติ โดยร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศและการรับนักศึกษาต่างชาติ เป็นต้น

สำนักงานฯ ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ บวรศิริ แห่งคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยและคณะกรรมการจัดทำแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษา ผู้ทำหน้าที่พิจารณารายงานและให้ข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ตลอดจนผู้แสดงทัศนะวิจารณ์ร่างรายงานฯ ในการสัมมนาทางวิชาการสู่เส้นทางปฏิรูปอุดมศึกษาไทย ครั้งที่ 4 เรื่อง "ศตวรรษใหม่อุดมศึกษาไทย : บทเรียนจากการปฏิรูปอุดมศึกษานานาชาติ"จนทำให้รายงานการปฏิรูปอุดมศึกษาฉบับนี้แล้วเสร็จอย่างมี คุณภาพ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศไทยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศไทย การศึกษาค้นคว้า อ้างอิง และการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้สนใจโดยทั่วไป

(นายรุ่ง แก้วแดง)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

คำชี้แจง

ผู้วิจัยขอขอบคุณสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ที่ได้มอบหมายให้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง **การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์-มาเลเซีย** ขอขอบคุณคณะกรรมการจัดทำแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษาคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ที่ได้ให้ข้อคิดเห็นและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยดีจากการให้ความอนุเคราะห์ด้านข้อมูลจากสถานทูตสิงคโปร์และสถานทูตมาเลเซียทางด้านการอุดมศึกษาและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กระทรวงศึกษาธิการ ประเทศมาเลเซียได้กรุณาให้รายละเอียดในพระราชบัญญัติต่างๆ ที่นำไปสู่การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศมาเลเซีย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณคุณปัทมา ทองสม ที่ให้ความช่วยเหลือในระหว่างการศึกษาวิจัย

ผู้วิจัยหวังว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับนักการอุดมศึกษาและผู้ที่มีสนใจในการปฏิรูปอุดมศึกษาตามสมควร

วราภรณ์ บวรศิริ

มกราคม 2543

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
บทคัดย่อ	ข
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญแผนภาพ	ช
บทที่ 1	
บทนำ	1
ความเป็นมาของการวิจัย	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
ขอบเขตของการวิจัย	1
ข้อจำกัดในการวิจัย	1
วิธีดำเนินการ	2
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	2
การเขียนรายงาน	3
บทที่ 2	
ระบบการศึกษาและระบบอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์	
และมาเลเซีย	4
ระบบการศึกษาของประเทศสิงคโปร์	4
ระบบอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์	8
มหาวิทยาลัย	9
สถาบันโพลีเทคนิค	13
Institute of Technical Education	14
ระบบการศึกษาของประเทศมาเลเซีย	19
ระบบอุดมศึกษาของประเทศมาเลเซีย	21
มหาวิทยาลัยของรัฐ	21
วิทยาลัยของรัฐ	23

	สถาบันโพลีเทคนิค	24
	มหาวิทยาลัยเอกชน	25
	วิทยาลัยเอกชน	26
บทที่ 3	ระบบบริหารอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย	33
	ระบบบริหารอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์	33
	ระดับประเทศ	33
	ระดับสถาบัน	38
	ระบบบริหารอุดมศึกษาของประเทศมาเลเซีย	39
	ระดับประเทศ	39
	ระดับสถาบัน	42
บทที่ 4	การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย	44
	การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์	44
	การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศมาเลเซีย	51
	พระราชบัญญัติการศึกษา ค.ศ. 1996	52
	พระราชบัญญัติสภาอุดมศึกษาแห่งชาติ ค.ศ. 1996	56
	พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ค.ศ. 1996	56
	พระราชบัญญัติคณะกรรมการรับรองวิทยฐานะ แห่งชาติ ค.ศ. 1996	59
	พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย (ฉบับปรับปรุง) ค.ศ. 1996	59
	พระราชบัญญัติคณะกรรมการกองทุนอุดมศึกษาแห่งชาติ ค.ศ. 1997	64
บทที่ 5	สรุปเปรียบเทียบการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์-มาเลเซีย กับประเทศไทยและข้อเสนอแนะ	66
	สรุปเปรียบเทียบปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์-มาเลเซีย กับประเทศไทย	66
	ข้อเสนอแนะ	71
	รายการอ้างอิง	74

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	รายชื่อคณะ บัณฑิตวิทยาลัยและหน่วยงานทางการบริหาร ของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์	39
2	แผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์	48

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่		หน้า
1	ระบบการศึกษาของประเทศสิงคโปร์	6
2	โครงสร้างของการศึกษาของรัฐ ประเทศมาเลเซีย	22
3	โครงสร้างของการศึกษาของเอกชน ประเทศมาเลเซีย	27
4	โครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศสิงคโปร์	34
5	ฝ่ายต่างๆ ของ Higher Education Division ของกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศสิงคโปร์	35
6	โครงสร้างการบริหารงานของกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศมาเลเซีย	40

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของการวิจัย

ประเทศสิงคโปร์และประเทศมาเลเซียเป็นประเทศเพื่อนบ้านของประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศอาเซียน ประเทศสิงคโปร์ถึงแม้ว่าเป็นประเทศค่อนข้างเล็ก แต่ก็มีพัฒนาการของการอุดมศึกษาที่รวดเร็วมาก สำหรับประเทศมาเลเซียได้มีการปฏิรูประบบอุดมศึกษาครั้งสำคัญในปี ค.ศ. 1996 โดยได้มีการออกกฎหมายที่เกี่ยวกับการปฏิรูปอุดมศึกษาที่สำคัญหลายฉบับ ประกอบกับปัจจุบันเป็นยุคของโลกไร้พรมแดนและเทคโนโลยีการสื่อสาร ความรู้ แนวคิด การจัดการและการปฏิรูปอุดมศึกษาสามารถที่จะส่งต่อถึงกันได้ทั่วโลกในระยะเวลาที่รวดเร็ว

การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับและเป็นผู้นำระดับนานาชาติ จึงทำให้เป็นที่น่าสนใจที่จะทำการศึกษาวิจัย ระบบการอุดมศึกษาและการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศทั้งสองนี้ อันจะเป็นแนวทางประกอบการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศไทย เพื่อเป็นการเตรียมการรองรับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งจะ เป็นกฎหมายด้านการศึกษาในภาพรวมฉบับแรกของประเทศไทย ที่จะมีผลบังคับใช้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย
2. ใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษาของไทย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยรายละเอียดการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย ตั้งแต่ ประมาณ ปี ค.ศ. 1995 (พ.ศ. 2538) เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน โดยจะทำการศึกษาคครอบคลุมระบบการอุดมศึกษา การปฏิรูปอุดมศึกษาและกลยุทธ์ของการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศทั้งสอง

ข้อจำกัดในการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยจากเอกสารเป็นหลักและทำการวิจัยในช่วงระยะเวลาที่จำกัด จึงอาจจะ ทำให้ไม่ได้ข้อมูลสมบูรณ์ครบถ้วน

วิธีดำเนินการ

มีวิธีดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การกำหนดปัญหาวิจัย ผู้วิจัยตั้งประเด็นปัญหาของการวิจัยว่า การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์ และประเทศมาเลเซียมีความเป็นมาและรายละเอียดเป็นอย่างไร
2. การรวบรวมหลักฐานข้อมูล ผู้วิจัยรวบรวมหลักฐานและข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์ - มาเลเซีย โดย

2.1 การวิจัยเอกสาร ศึกษาหลักฐานและข้อมูลจากหลักฐานประเภทลายลักษณ์อักษรของประเทศสิงคโปร์ - มาเลเซีย ที่เป็นเอกสารชั้นต้น (primary sources) เช่น พระราชบัญญัติ คำสั่ง ประกาศ รายงาน บันทึก หนังสือราชการ หลักสูตร เป็นต้น นอกจากนี้ศึกษาเอกสารชั้นรอง (secondary sources) ของประเทศสิงคโปร์ - มาเลเซีย เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงของเอกสารชั้นต้น และการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม อาทิ งานวิจัย วารสาร หนังสือ รายงานประจำปีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน และรายงานประจำปีของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องกับการอุดมศึกษา ฯลฯ

มีเกณฑ์การคัดเลือกจากหลักฐานและข้อมูล โดยมีหลักการและเกณฑ์การวิพากษ์ภายนอก (External Criticism) และเกณฑ์การวิพากษ์ภายใน (Internal Criticism) โดยเกณฑ์การวิพากษ์ภายนอกเป็นการพิจารณาว่าเอกสารที่รวบรวมนั้นเป็นเอกสารที่แท้จริงหรือไม่ และเกณฑ์การวิพากษ์ภายในเป็นการตรวจสอบความถูกต้องหรือความน่าเชื่อถือได้ของเนื้อหาสาระ

2.2 การสืบค้นข้อมูลผ่าน Internet

2.3 การสัมภาษณ์และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีประสบการณ์โดยตรง

3. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำข้อมูลทั้งหมดมาศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์ - มาเลเซีย และนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับของประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางในการปฏิรูปอุดมศึกษาของไทย

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รายงานการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์ - มาเลเซีย โดยมีประเด็นสำคัญๆเกี่ยวกับความจำเป็นที่ต้องปฏิรูปอุดมศึกษา เนื้อหาสาระของการปฏิรูปอุดมศึกษา และยุทธศาสตร์เชิงกระบวนการในการปฏิรูปอุดมศึกษารวมทั้งข้อเสนอแนะแนวทางในการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย
2. ผลจากการศึกษาวิจัยและวิเคราะห์เปรียบเทียบสามารถนำมาประกอบในการจัดทำข้อเสนอแนะทางการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย

การเขียนรายงาน

ประกอบด้วย

- บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึง ความเป็นมาของการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ข้อจำกัดในการวิจัย วิธีดำเนินการ ผลที่คาดว่าจะได้รับ และลำดับขั้นตอนในการเขียนรายงาน
- บทที่ 2 ระบบการศึกษาและระบบอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย
- บทที่ 3 ระบบบริหารอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย
- บทที่ 4 การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย
- บทที่ 5 สรุปเปรียบเทียบการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์ - มาเลเซียกับประเทศไทย และข้อเสนอแนะ

บทที่ 2

ระบบการศึกษาและระบบอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย

ระบบการศึกษาและระบบอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์

ระบบการศึกษาของประเทศสิงคโปร์

แนวคิดและปรัชญาการศึกษาของประเทศแสดงถึงจุดเน้นทางการศึกษา การศึกษาของประเทศสิงคโปร์นั้นถือว่าความมั่งคั่งของประเทศขึ้นอยู่กับประชาชน การอุทิศตนของประชาชนต่อประเทศชาติและสังคม ความพากเพียรไม่ย่อเยื้อง ความสามารถในการคิดและการประสบความสำเร็จ อนาคตของประเทศขึ้นอยู่กับความเป็นผู้นำ การสร้างจากพื้นฐานของอดีต มีการเรียนรู้จากสภาพการณ์ปัจจุบัน และการเตรียมการต่อการท้าทายของอนาคต ภารกิจของการบริการการศึกษาคือ ความเจริญเติบโตของอนาคตของประเทศ ทำให้ประชาชนผู้ซึ่งจะเป็นผู้กำหนดอนาคตของประเทศเติบโต การบริการทางการศึกษาเพื่อให้การศึกษาที่รุ่มรอบ พัฒนาศักยภาพอย่างเต็มที่ และอบรมให้เป็นประชากรที่ดี มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว สังคม และประเทศชาติ

ระบบการศึกษาของประเทศสิงคโปร์จะมีความยืดหยุ่นที่เอื้อต่อความสามารถของเด็ก ความสนใจและทัศนคติ เพื่อให้มีการพัฒนาศักยภาพของแต่ละคนได้สูงสุด มุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสนองตามความต้องการของประเทศทางด้านกำลังแรงงานที่มีความรู้ ทักษะ และค่านิยมที่ดีงาม

เด็กทุกคนจะได้รับการศึกษาทั่วไปอย่างน้อย 10 ปี ซึ่งประกอบด้วย ประถมศึกษา 6 ปี และมัธยมศึกษา 4 ปี ระบบการศึกษาของประเทศสิงคโปร์มุ่งเน้นการอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น การรู้สองภาษา (bilingualism) พลศึกษาและศีลธรรม ตลอดจนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

นโยบายการรู้สองภาษา คือ การให้เด็กแต่ละคนเรียนภาษาอังกฤษและภาษาแม่ (mother tongue) เพื่อช่วยให้เด็กมีความสามารถทางภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสำหรับการพาณิชย์ เทคโนโลยีและการบริหาร และภาษาแม่ซึ่งเป็นภาษาที่สืบทอดทางวัฒนธรรม นอกจากนี้โปรแกรมการศึกษาทางคอมพิวเตอร์ได้นำมาใช้ในโรงเรียน เพื่อว่านักเรียนพร้อมที่จะเผชิญกับการท้าทายของศตวรรษที่ 21

ทักษะการคิดแบบวิจารณ์ญาณ (creative thinking) และทักษะการเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็นต่ออนาคต ให้มีความต้องการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้เทคโนโลยีข่าวสาร (IT) จะเป็นแหล่งทรัพยากรของการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะของการติดต่อและการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง การศึกษาของชาติยังมุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน นักศึกษา และพัฒนาความรับผิดชอบ และการอุทิศตนต่อครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ

วิสัยทัศน์ในการเผชิญกับความท้าทายในอนาคต สามารถสรุปได้เป็นคำว่า " THINKING SCHOOLS, LEARNING NATION "

การศึกษาระดับต่างๆ ของประเทศสิงคโปร์สามารถสรุปได้ ดังแผนภาพที่ 1 ซึ่งรายละเอียดของการศึกษาแต่ละระดับ มีดังนี้

การประถมศึกษา

การประถมศึกษาประกอบด้วย foundation stage จำนวน 4 ปี จากประถมศึกษาปีที่ 1 - 4 และ orientation stage จำนวน 2 ปี จากประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 สำหรับ foundation stage จะมีหลักสูตรรวมซึ่งจะปูพื้นฐานที่เข้มแข็งทางภาษาอังกฤษ ภาษาแม่ และคณิตศาสตร์ นอกจากนี้หลักสูตรยังประกอบด้วยวิชา เช่น ดนตรี ศิลปะและการช่าง หน้าที่พลเมืองและศีลธรรม สุขศึกษา สังคมศาสตร์และพลศึกษา นอกจากนี้ยังสนับสนุนให้นักเรียนร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตร

เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนเองให้ได้สูงสุด จะมีการแบ่งสายการเรียนที่เป็นทางการตามความสามารถ เมื่อจบประถมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนทุกคนจะขึ้นไปอยู่ที่ชั้น orientation stage ซึ่งในขั้นนี้นักเรียนจะถูกแบ่งออกเป็น 3 สาย คือ EM1 , EM2 , EM3 ตามความสามารถของแต่ละคน นักเรียนในสาย EM1 , EM2 จะเรียนภาษาอังกฤษ ภาษาแม่ คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ นักเรียนสาย EM1 จะเรียนภาษาจีนขั้นสูงหรือภาษามาเลย์ขั้นสูงหรือภาษาทามิลขั้นสูงเป็นภาษาแม่ นักเรียนสาย EM3 จะเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาษาแม่พื้นฐานและคณิตศาสตร์พื้นฐาน

หลังจากจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนจะสอบ Primary School Leaving Examination (PSLE) ซึ่งจะประเมินความสามารถเพื่อเรียนระดับมัธยมศึกษาที่สอดคล้องกับความสามารถและทัศนคติของตน ซึ่งจะเป็นสาย Special , Express หรือ Normal ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

มัธยมศึกษา

ระดับมัธยมศึกษา นักเรียนจะใช้เวลาเรียน 4 ปี หรือ 5 ปี แล้วแต่หลักสูตร นักเรียนส่วนใหญ่จะเลือกสาย Special course หรือ Express course ที่เหลือจะเรียนใน Normal course ซึ่งจะแบ่งออกได้เป็น Normal (Academic) หรือ Normal (Technical) ซึ่งทั้งสองอย่างนี้จะได้ Singapore - Cambridge General Certificate of Education "Normal" หรือ GCE"N" level เมื่อจบการศึกษา 4 ปีแล้ว ผู้ที่มีความสามารถจะสอบ Singapore - Cambridge General Certificate of Education "Ordinary" หรือ GCE"O" level เมื่อจบมัธยมศึกษาปีที่ 5

Special course สายนี้มี 4 ปี เอื้อต่อนักเรียนที่มีความสามารถจะศึกษาภาษาอังกฤษและภาษาแม่ขั้นสูง (ภาษาจีนขั้นสูงหรือมาเลย์ขั้นสูงหรือทามิลขั้นสูง) เมื่อจบปีที่ 4 จะสอบ GCE"O" level

Express course เรียน 4 ปีเช่นกัน นักเรียนจะสอบ GCE"O" level ในปีที่ 4 ไม่เหมือน Special course สายนี้จะเรียนภาษาอังกฤษและภาษาแม่ (ภาษาจีนหรือมาเลย์หรือทามิล)

Normal course นักเรียนที่เรียนสาย Normal (Academic) course จะมีวิชาบังคับคือ ภาษาอังกฤษ ภาษาแม่และคณิตศาสตร์ นักเรียนจะสอบ GCE"N" level เมื่อจบปีที่ 4 นักเรียนที่มีคุณสมบัติตามมาตรฐานที่กำหนด

จะศึกษาต่อปีที่ 5 และถ้าหากผลการสอบ GCE"O" level ได้ดีก็จะเข้าศึกษาต่อที่ junior college สถาบันโพลีเทคนิค และสถาบันเทคนิค (technical institutes) นักเรียนจำนวนมากเมื่อจบ Normal course ในปีที่ 4 และสอบ GCE"N" level แล้ว มักจะศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคที่สถาบันเทคนิค

นักเรียนที่ศึกษาสาย Normal (Technical) course เป็นการเตรียมเข้าศึกษาระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคที่ Institute of Technical Education หลักสูตรมุ่งให้นักเรียนมีความสามารถทางภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ นักเรียนจะเรียนวิชาบังคับคือ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และการใช้คอมพิวเตอร์ และเมื่อจบปีที่ 4 จะสอบ GCE"N" level ผู้ที่มีความสามารถทางวิชาการจะเรียนต่ออีก 1 ปี เพื่อสอบ GCE"O" level

หลักสูตรระดับมัธยมศึกษา

หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาสำหรับ Special , Express and Normal (Academic) course รวมถึงภาษาอังกฤษ ภาษาแม่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ วรรณคดีอังกฤษ ศิลปะและการช่าง ดีไซน์และเทคโนโลยี ดนตรี หน้าที่พลเมืองและศีลธรรม พลศึกษาและดนตรี ในปีที่ 3 ของระดับมัธยมศึกษาสามารถเลือกเรียนเพิ่มเติมได้นอกจากวิชาแกน (ภาษาอังกฤษ ภาษาแม่ คณิตศาสตร์ พลศึกษา และหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม)

วิชาเลือกแล้วแต่ว่าจะอยู่ในสายศิลป์ วิทยาศาสตร์ พาณิชยหรือเทคนิค นักเรียนจะเรียนวิชาทางมนุษยศาสตร์ อย่างน้อย 1 วิชา ถ้าอยู่ในสายวิทยาศาสตร์ นอกจากนั้นสามารถเรียนภาษาที่ 3 เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมันหรือญี่ปุ่น

นักเรียนในสาย Normal (Technical) จะเลือกวิชาเลือก เช่น วิชาเทคนิคศึกษา (หรือดีไซน์และเทคโนโลยี) วิทยาศาสตร์พื้นฐาน อาหารและโภชนาการ แพชั่นและผ้า ศิลปะและการช่าง และหลักการของการบริหารสำนักงาน ซึ่งนอกเหนือจากวิชาแกน คือ ภาษาอังกฤษ ภาษาจีนพื้นฐานหรือมาเลย์พื้นฐานหรือทามิลชั้นพื้นฐาน คณิตศาสตร์และการใช้คอมพิวเตอร์

การศึกษาหลังมัธยมศึกษา (Post - Secondary Education)

หลังจากได้ GCE"O" level แล้ว นักเรียนสามารถสมัครเข้าศึกษาที่ junior college เป็นเวลา 2 ปี pre - university course หรือศึกษาที่ centralized institute เป็นเวลา 3 ปี pre - university course การรับเข้าจะพิจารณาจากผลของการสอบ GCE"O" level

หลังการจบ pre - university course นักเรียนจะสอบ Singapore - Cambridge General Certificate of Education "Advanced" (GCE"A") level นักเรียนจะสามารถเข้าศึกษาระดับอุดมศึกษาได้ โดยพิจารณาจากผลของ GCE"A" level

หลักสูตร pre - university course ประกอบด้วยวิชาบังคับ 2 วิชา ได้แก่ General paper และภาษาแม่ และวิชา 4 วิชา ของ GCE"A" level วิชาในสายศิลป์ประกอบด้วย วรรณคดี เศรษฐศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์

ศิลปะและคณิตศาสตร์ นักศึกษาในสายวิทยาศาสตร์สามารถเลือกวิชาฟิสิกส์ ชีววิทยา เคมี วิทยาศาสตร์กายภาพ คณิตศาสตร์ คณิตศาสตร์ขั้นสูง เศรษฐศาสตร์ ศิลปะและคำนวณ

กิจกรรมเสริมหลักสูตร

นอกจากหลักสูตรที่เป็นทางการของทางโรงเรียนแล้ว นักเรียนยังมีกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งจะช่วยในด้านการใช้เวลาว่าง และการเล่นดนตรีต่างๆที่ทำให้มีสุขภาพดี ความมีระเบียบวินัย การทำงานเป็นทีมและความเชื่อมั่นในตนเอง พัฒนาบุคลิกภาพและความแข็งแกร่งของร่างกาย มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่หลากหลาย นักเรียนสามารถเลือกจากกีฬาและเกมส์ต่างๆ กิจกรรมทางวัฒนธรรมและการกุศล ชมรมต่างๆ เช่น การถ่ายรูป คอมพิวเตอร์และการทำสวน นักเรียนจะมีกิจกรรมเสริมแล้วแต่ความสมัครใจในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 และในระดับมัธยมศึกษา นักเรียนต้องร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างน้อยหนึ่งอย่าง

ค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

นักเรียนระดับประถมศึกษาไม่ต้องจ่ายค่าเล่าเรียน เพียงแต่จ่ายค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดให้แก่โรงเรียนที่เรียนอยู่ เพื่อช่วยค่าอุปกรณ์การศึกษาและโครงการพิเศษเพื่อประโยชน์ของนักเรียนเอง นักเรียนระดับมัธยมศึกษาและ pre - university จะจ่ายค่าเล่าเรียน (subsidized school fees) และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

สิ่งอำนวยความสะดวกของโรงเรียน

มีห้องสมุดเพื่อช่วยในการอ่านและการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีห้องทดลองทางวิทยาศาสตร์ ห้องศิลปะ ห้องดนตรี ห้องอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา ห้องคอมพิวเตอร์ นอกจากนี้มีสนามกีฬาประเภทต่างๆ

ด้วยการปฏิบัติตาม IT Masterplan โรงเรียนทุกโรงเรียนจะเชื่อมโยงถึงกัน (fully networked) ภายในปี ค.ศ. 2002 คณาจารย์และนักเรียนจะเข้าถึงแหล่งคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย การเปิดสอนสาขาวิชาต่างๆ (course ware) อินเทอร์เน็ตและสื่อต่างๆ (digitized media resource) เป้าหมายของ IT Masterplan คือการจัดให้มีคอมพิวเตอร์ 1 เครื่อง ต่อนักเรียนทุกสองคนจากประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง junior college และให้ใช้ IT ระยะเวลาอย่างน้อยละ 30 ของระยะเวลาหลักสูตรทั้งหมด

ระบบอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์

ระบบอุดมศึกษานับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับต่างๆของประเทศนั้น สำหรับประเทศสิงคโปร์สามารถจำแนกออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. มหาวิทยาลัย
2. สถาบันโพลีเทคนิค
3. Institute of Technical Education

1. มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยของประเทศสิงคโปร์ มี 2 มหาวิทยาลัย คือ มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore) และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนันทยาง (Nanyang Technological University) นอกจากนี้มีโปรแกรมระดับปริญญาของมหาวิทยาลัยเปิด (Open University Degree Programme)

มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore)

มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ได้รับการจัดตั้งในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1980 โดยการรวมมหาวิทยาลัยสิงคโปร์ (University of Singapore ซึ่งมีประวัติย้อนหลังไปถึง ค.ศ. 1905) และมหาวิทยาลัยนันทยาง (Nanyang University ที่ก่อตั้งในปี ค.ศ. 1956)

มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ตั้งอยู่ที่ Kent Ridge บนพื้นที่ 150 เฮกเตอร์ มหาวิทยาลัยเปิดสอนทั้งในระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ในปีการศึกษา 1997 - 1998 มีจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 18,445 คน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 5,567 คน โดยนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาคิดเป็น ร้อยละ 23.2 ของนักศึกษาทั้งหมด และจากจำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา 5,567 คนนี้ มีนักศึกษาจำนวน 2,245 คน ที่เรียนแผนทำวิจัยอย่างเดียว

มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์จัดการศึกษาใน 54 ภาควิชา จาก 8 คณะ (faculty) ดังนี้

- คณะอักษรศาสตร์และสังคมศาสตร์
- คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และอาคาร
- คณะบริหารธุรกิจ
- คณะนิติศาสตร์
- คณะวิทยาศาสตร์
- คณะวิศวกรรมศาสตร์
- คณะแพทยศาสตร์
- คณะทันตแพทยศาสตร์

คณะทุกคณะข้างต้นจัดสอนทั้งในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ที่มีทั้งการเรียนรายวิชาและทำวิจัย บัณฑิตศึกษานอกจากที่สอนโดยคณะแล้ว ยังมี การจัดสอนใน postgraduate schools 6 แห่ง คือ

- บัณฑิตศึกษาทางอักษรศาสตร์และสังคมศาสตร์
- บัณฑิตศึกษาทางธุรกิจ
- บัณฑิตศึกษาทางวิทยาศาสตร์
- บัณฑิตศึกษาทางการแพทย์
- บัณฑิตศึกษาทางทันตศึกษา

□ บัณฑิตศึกษาทางวิศวกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ยังประกอบด้วยสถาบันวิจัยต่างๆ ซึ่งรวมถึง

▲ Institute of Systems Science

▲ Institute of Molecular and Cell Biology

▲ Institute of Microelectronics , Data Storage Institute

▲ Institute of Molecular Agrobiology

▲ East Asian Institute

▲ National University Medical Institutes

▲ Institute of Materials Research & Engineering

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ยังมีสถาบันและศูนย์วิจัยมากกว่า 40 แห่ง ร่วมกับองค์กรอุตสาหกรรมและองค์กรภายนอก ในการช่วยเหลือสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยยังได้จัดการเรียนการสอนแบบ outreach programme ให้แก่ผู้ที่มีความรู้ความสามารถจากภายในประเทศสิงคโปร์เองและจากต่างประเทศได้เข้าศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีหนันยาง (Nanyang Technological University)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีหนันยางได้รับการจัดตั้ง เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 1991 มหาวิทยาลัยแห่งนี้ก่อตั้งมาจากสถาบันเทคโนโลยีหนันยาง (ซึ่งตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1981) มหาวิทยาลัยรับนักศึกษาด้านวิศวกรรมศาสตร์รุ่นแรกในปี ค.ศ. 1982 ถึงแม้ว่าจะก่อตั้งมาไม่นานนัก แต่การจัดการศึกษาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีหนันยางก็ได้รับการยอมรับจากนานาชาติ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1985 the Commonwealth Engineering Council ได้กล่าวถึงหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยว่าเป็นรูปแบบที่สถาบันผลิตวิศวกรอื่นๆควรตามเป็นแบบอย่าง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีหนันยางมุ่งหวังที่จะเป็นมหาวิทยาลัยของธุรกิจและอุตสาหกรรม ที่มีความเป็นเลิศทางด้านวิชาการทั่วไปและมีชื่อเสียงระดับนานาชาติ มีภารกิจหลักเพื่อฝึกฝนอบรมผู้นำ ผู้ประกอบการและนักวิชาชีพของประเทศสิงคโปร์ และทำการวิจัยและพัฒนาทั้งในสาขาวิชาการและวิชาชีพในแขนงต่างๆ มหาวิทยาลัยมี 2 วิทยาเขต วิทยาเขตหลักที่เรียกว่า Yunnan Garden Campus ตั้งอยู่ที่จูลอง บนพื้นที่ประมาณ 200 เฮกเตอร์ อีกวิทยาเขตหนึ่งคือ สถาบันการศึกษาแห่งชาติ (National Institute of Education) ตั้งอยู่ที่ถนน Bukit Timah

ที่วิทยาเขตหลัก (Yunnan Garden Campus) จัดการเรียนการสอนในรูปแบบของคณะต่างๆ (schools) 6 คณะ คือ

□ School of Accountancy and Business

□ School of Applied Science

- ❑ School of Civil and Structural Engineering
- ❑ School of Electrical and Electronic Engineering
- ❑ School of Mechanical and Production Engineering
- ❑ School of Communication Studies

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานครเปิดสอนทั้งในระดับปริญญาตรี ประกาศนียบัตรชั้นสูง ปริญญาโทและปริญญาเอก ในปีการศึกษา 1997 - 1998 มีนักศึกษาปริญญาตรีจำนวน 12,800 คน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจำนวน 3,480 คน หรือ ร้อยละ 21 ของนักศึกษาทั้งหมด 16,280 คน มหาวิทยาลัยมีแผนการขยายระดับบัณฑิตศึกษาอย่างมาก ทั้งในด้านจำนวนการรับนักศึกษา และการเปิดโปรแกรมการศึกษาและรายวิชาที่สอนเพิ่มมากขึ้น

สถาบันการศึกษาแห่งชาติ (National Institute of Education)

การฝึกอบรมวิชาชีพครูในประเทศสิงคโปร์จัดทำโดยสถาบันการศึกษาแห่งชาติ (National Institute of Education) ซึ่งเป็นสถาบันของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร สถาบันการศึกษาแห่งชาติเป็นสถาบันการฝึกหัดครูแห่งเดียวของประเทศสิงคโปร์ รับผิดชอบในการให้การศึกษาทางด้านฝึกหัดครูทุกระดับ ตั้งแต่ initial teacher training จนถึงให้การฝึกอบรมแก่ครูอาจารย์ หัวหน้าภาควิชาของโรงเรียน รองอาจารย์ใหญ่และอาจารย์ใหญ่

สถาบันการศึกษาแห่งชาติ จัดการศึกษาใน 4 คณะ (schools) คือ

1. คณะอักษรศาสตร์
2. คณะศึกษาศาสตร์
3. คณะพลศึกษา
4. คณะวิทยาศาสตร์

มีการจัดการศึกษาทางการละครและวิจิตรศิลป์ มนุษยศาสตร์ การศึกษา พลศึกษา และวิทยาศาสตร์ ตลอดจนทำการวิจัยและส่งเสริมการวิจัยในด้านต่างๆ

สถาบันการศึกษาแห่งชาติมีหลักสูตรที่หลากหลายทั้งระดับประกาศนียบัตร ปริญญาตรี ประกาศนียบัตรบัณฑิต ปริญญาโทและปริญญาเอก กล่าวคือ

ระดับประกาศนียบัตร ได้แก่ หลักสูตร 2 ปี ประกาศนียบัตรทางการศึกษา และประกาศนียบัตรทางพลศึกษา สำหรับผู้ได้ GCE "A" Level หรือ ประกาศนียบัตรโพลีเทคนิค ประกาศนียบัตรทางการศึกษาพิเศษ

ระดับปริญญาตรี ได้แก่ ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต/ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต พร้อมทั้งประกาศนียบัตรทางการศึกษา หรือประกาศนียบัตรทางการศึกษา (พลศึกษา) ซึ่งเป็นหลักสูตร 4 ปี และมีปริญญาตรีเกียรตินิยมด้วย

ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ได้แก่ ประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการศึกษา (หลักสูตร 1 ปี) และประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการศึกษา (พลศึกษา) (หลักสูตร 2 ปี) ประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการสอนระดับอุดมศึกษา สำหรับอาจารย์มหาวิทยาลัย และสถาบันโพลีเทคนิคเพื่อความเป็นเลิศทางการสอนระดับอุดมศึกษา

ระดับปริญญาโท ได้แก่ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตทาง Applied Linguistics (เรียนรายวิชาและทำวิทยานิพนธ์) ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตและวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (วิจัย) และตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1997 ได้เปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตทางการจัดการการศึกษา และศิลปศาสตรมหาบัณฑิตทางจิตวิทยาประยุกต์

ระดับปริญญาเอก ดุษฎีบัณฑิต

นอกจากนี้สถาบันการศึกษาแห่งชาติยังจัดรายวิชาเรียนและโปรแกรมสำหรับการพัฒนาวิชาชีพของครูอาจารย์ประจำการ ซึ่งรวมถึง Further Professional Diploma in Education Programme ซึ่งฝึกอบรมครูอาจารย์ให้เป็นผู้บริหารของโรงเรียน และประกาศนียบัตรทางการบริหารการศึกษาเพื่อฝึกอบรมรองอาจารย์ใหญ่

สถาบันการศึกษาแห่งชาติมี Principals' Executive Centre สำหรับพัฒนาวิชาชีพของอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ศูนย์นี้จัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การบรรยายเป็น resource centre และจัดพิมพ์วารสาร

ในเดือนมิถุนายน ค.ศ.1997 สถาบันการศึกษาแห่งชาติได้จัดประชุมนานาชาติในหัวข้อ “ Borderless Thinking : Creating a Global Learning Society” ซึ่งการจัดประชุมนี้ผู้มาเป็นประธานในพิธีเปิด คือ นายกรัฐมนตรีโก จ๊ก ตง โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมมากกว่า 2,000 คน จาก 35 ประเทศ

โปรแกรมระดับปริญญาของมหาวิทยาลัยเปิด (Open University Degree Programme)

ผู้ใหญ่ที่ทำงานทำอยู่แล้วและการศึกษายังไม่ถึงระดับอุดมศึกษาสามารถที่จะเข้าศึกษาในโปรแกรมระดับปริญญาของมหาวิทยาลัยเปิด ซึ่งดำเนินการโดยสถาบันการจัดการแห่งสิงคโปร์ (Singapore Institute of Management) ร่วมกับมหาวิทยาลัยเปิดของประเทศอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการแห่งสิงคโปร์ ได้ขอให้สถาบันการจัดการแห่งสิงคโปร์ดำเนินการในเรื่องนี้

โปรแกรมระดับปริญญาของมหาวิทยาลัยเปิดได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ค.ศ.1997 ปัจจุบันนี้มีโปรแกรมการศึกษาระดับปริญญา 15 โปรแกรม ดังนี้

- ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิตทางภาษาอังกฤษและวรรณคดี
- ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษและเศรษฐศาสตร์)
- ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษและการจัดการ)
- ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษและจิตวิทยา)
- ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตทางคอมพิวเตอร์ศาสตร์

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (คอมพิวเตอร์ศาสตร์และเศรษฐศาสตร์)

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (คอมพิวเตอร์ศาสตร์และการจัดการ)

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (คอมพิวเตอร์ศาสตร์และจิตวิทยา)

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตทางคณิตศาสตร์

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (คณิตศาสตร์และเศรษฐศาสตร์)

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (คณิตศาสตร์และการจัดการ)

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (คณิตศาสตร์และจิตวิทยา)

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม)ทางเทคโนโลยีและอิเล็กทรอนิกส์

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยาและการจัดการ)

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยาและเศรษฐศาสตร์)

การเรียนระบบเปิดนี้จะออกแบบให้สนองความต้องการของบุคคลและจัดปัญหาเรื่องเวลาและสถานที่ โดยไม่ต้องเข้าชั้นเรียนในระบบการเรียนปกติ มีการนำเอาระบบการเรียนการสอนมัลติมีเดียมาใช้ ส่วนสำคัญ คือ หน่วยการเรียนด้วยตนเอง audio และ video tapes และการสอบปลายปี เป็นต้น

มีนักศึกษามากกว่า 4,600 คน ที่กำลังศึกษาโปรแกรมเหล่านี้ ปริญญาที่ได้รับจะเป็นปริญญาจากมหาวิทยาลัยเปิดของประเทศอังกฤษ ปริญญาเหล่านี้เป็นที่ยอมรับว่าเท่าเทียมกันกับปริญญาอื่นๆของประเทศอังกฤษ คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (The Public Service Commission) แห่งสิงคโปร์รับรองปริญญาเหล่านี้ในการเข้าทำงานของข้าราชการพลเรือน

2. สถาบันโพลีเทคนิค (Polytechnics)

สถาบันโพลีเทคนิคของประเทศสิงคโปร์ มี 4 แห่ง คือ

1. Singapore Polytechnic
2. Ngee Ann Polytechnic
3. Temasek Polytechnic
4. Nanyang Polytechnic

สถาบันโพลีเทคนิคทั้ง 4 แห่ง ให้การศึกษาฝึกอบรมเน้นด้านการปฏิบัติ (practical oriented) ในระดับอุดมศึกษา ให้การศึกษาที่นำไปสู่ “O” และ “A” level qualifications เช่นเดียวกับผู้จบการศึกษาจากสถาบันเทคนิค สถาบันโพลีเทคนิคจัดการศึกษาในโปรแกรมการศึกษาศาวกรรมศาสตร์ ธุรกิจและการเดินเรือ สื่อสารมวลชน การตลาด กราฟฟิก การออกแบบผลิตภัณฑ์และการออกแบบภายในและคอมพิวเตอร์ศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษาจาก Institute of

Technical Education ซึ่งได้ประกาศนียบัตรเทียบได้กับ National Trade Certificate Grade 2 หรือผู้ที่เข้า apprenticeship scheme สามารถสมัครเข้าศึกษาที่สถาบันโพลีเทคนิคได้

3. Institute of Technical Education

Institute of Technical Education ได้รับการจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 เมษายน ค.ศ. 1992 เป็นสถาบันการศึกษาหลังมัธยมศึกษา ซึ่งให้การฝึกอบรมก่อนการทำงานแก่ผู้ออกจากโรงเรียนมัธยมศึกษา และให้การฝึกอบรมในขณะทำงานสำหรับผู้ใหญ่ที่มีงานทำอยู่แล้ว

โปรแกรมการฝึกอบรมเต็มเวลาและโปรแกรม apprenticeship จัดให้แก่ผู้ออกจากโรงเรียน สำหรับผู้ใหญ่ที่มีงานทำอยู่แล้วจัดการฝึกอบรมทักษะและจัดโปรแกรมการศึกษาให้ ลูกจ้างสามารถได้รับการฝึกอบรม On - the - Job Training ในบริษัทที่ได้ Certified On - the - Job Training Centres นอกจากนี้ Institute of Technical Education ยังจัดการทดสอบและสอบไล่แก่ประชาชนทั่วไปและทักษะการสอนแก่ industry trainers

โปรแกรมการสอนและการฝึกอบรมมีความหลากหลายมาก ได้แก่

- Pre - Employment Training for School Leavers
- Apprenticeship Training
- In - Employment Training for Working Adults
- Basic Education for Skills Training
- Worker Improvement through Secondary Education
- Continuing (Academic) Education
- Modular Skills Training
- Adult Co - operative Training Scheme
- Training Initiative for Mature Employees
- Customized Skills Training Courses
- On - the - Job Training
- Training of Industry Trainers
- Collaboration with Industry
- Testing and Certification

แต่ละโปรแกรมมีรายละเอียด ดังนี้

❑ Pre - Employment Training for School Leavers

เป็นการจัดการฝึกอบรมแบบเต็มเวลาให้แก่ผู้ออกจากโรงเรียนในระดับ GCE"O" และ "N" qualifications ทางสาขาวิศวกรรมศาสตร์ บริหารธุรกิจ และ technical skills โปรแกรมเรียนเต็มเวลานำไปสู่ Industrial Technician Certificate (ITC) , National Technical Certificate Grade 2 (NTC - 2) , Certificate in Business Studies (CBS) และ Certificate in Office Skills (COS)

ITC เป็นโปรแกรมฝึกอบรม 2 ปี จัดสอนวิชาวิศวกรรมศาสตร์ 6 วิชา และวิชาทาง IT 1 วิชา สำหรับผู้ได้รับ GCE"O" level การฝึกอบรมมุ่งพัฒนาบุคคลเป็นเทคนิคเขียนและซูเปอร์ไวเซอร์ทางวิศวกรรมศาสตร์ ในปี ค.ศ. 1997 มีผู้เรียนประมาณ 2,400 คน

CBS เป็นโปรแกรม 2 ปี เป็นการเตรียมผู้ที่ได้รับ GCE"O" level สำหรับอาชีพทางการบัญชี การเงินและเลขานุการ ขณะที่ COS หลักสูตร 1 ปี เตรียมผู้ได้ GCE"O" และ "N" level สำหรับอาชีพในสำนักงานทั่วไป ในปี ค.ศ. 1997 มีผู้เรียนในโปรแกรม CBS และ COS จำนวน 1,300 คน และ 900 คน ตามลำดับ

โปรแกรม NTC - 2 ซึ่งใช้เวลา 2 ปี สำหรับผู้ได้ GCE"O" และ "N" level จัดสอน 17 รายวิชาที่เรียนเต็มเวลาในอาชีพต่างๆของ technical occupations มีผู้เรียนประมาณ 3,000 คน ในปี ค.ศ. 1997

❑ Apprenticeship Training

เป็นการช่วยให้ผู้ออกจากโรงเรียนจำนวนมากที่สุดได้มีโอกาสรับการฝึกอบรมก่อนอยู่ในกำลังแรงงาน Apprenticeship เป็นการที่มีรายได้ขณะกำลังเรียน เป็นการเชื่อมโยงความต้องการการฝึกอบรมกับการมีรายได้เป็นค่าจ้าง มีส่วนประกอบ 2 ส่วน คือ On - the - Job Training และ Off - the - Job Training สำหรับ On - the - Job Training นั้นจัดขึ้นให้แก่บริษัทซึ่งปกติมักจะจัดที่บริษัทเอง Off - the - Job Training นั้นจัดโดย Institute of Technical Education หรือศูนย์ฝึกอบรมอุตสาหกรรม หรือศูนย์ฝึกอบรมที่ Institute of Technical Education ให้การยอมรับว่ามีความสามารถให้การฝึกอบรมในมาตรฐานที่กำหนดไว้ได้

The New Apprenticeship System (NAS)

ระบบ Apprenticeship ระบบใหม่นี้มีรูปแบบมาจาก Germany's Dual Training System ซึ่งได้รับการยอมรับจากผู้ออกจากโรงเรียนและภาคอุตสาหกรรม ซึ่งปัจจุบันมีให้บุคคลเลือกมากกว่า 70 โปรแกรม ซึ่งโปรแกรม Apprenticeship ระบบใหม่นี้จะได้ประกาศนียบัตร The National Technical Certificate Grade 2 (NTC-2) และมีการปรับให้สนองต่อความต้องการของภาคหัตถกรรมและ technical support sector โปรแกรม Apprenticeship นี้จัดให้แก่ภาคอื่นๆด้วย คือ ภาคบริการ พาณิชยกรรมและ Health-Care ซึ่งรวมถึง Certificate in Health Care (In-Patient), Certificate in Health Care(Out-patient) , Certificate in Travel Services (General) , Certificate in

Retailing(Sales & Customer Services) , Certificate in Office Skills and Certificate in Logistics Operations ในปี ค.ศ.1997 มีบริษัท 996 แห่ง ที่ร่วมในโครงการ Apprenticeship ระบบใหม่นี้

❑ In - Employment Training for Working Adults

การฝึกอบรมของ Institute of Technical Education สำหรับผู้ใหญ่ที่ทำงานแล้ว แบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 2 ประเภท คือ การศึกษาทางวิชาการและการฝึกอบรมทักษะ โปรแกรมทางวิชาการ ได้แก่ Best Education for Skills Training (BEST) , Worker Improvement through Secondary Education (WISE) และ Continuing (Academic) Education Programmes สำหรับการฝึกทักษะนั้นมีโปรแกรมประเภทต่างๆที่นำไปสู่ Certificate of Competency และ National Technical Certificate สำหรับผู้ที่มิงานทำอยู่แล้วซึ่งต้องการฝึกทักษะใหม่ๆ หรือเพิ่มทักษะความชำนาญที่มีอยู่แล้ว ซึ่งโปรแกรมเหล่านี้คือ Modular Skills Training Initiative (MUST), Adult Co-operative Training Scheme (ACTS) และ Training Initiative for Mature Employees (TIME) Programmes นอกจากนี้มี Customised Training Courses และ On-the -Job Training

❑ Basic Education for Skills Training (BEST)

BEST โปรแกรมนี้จะช่วยให้ผู้ใหญ่ที่มิงานทำอยู่แล้วมีความรู้ความสามารถพื้นฐานในภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ เพื่อว่าบุคคลเหล่านี้จะสามารถศึกษาหรือฝึกอบรมต่อเพิ่มเติม **ด้วยการสนับสนุนการเงินจากกองทุนพัฒนาทักษะ (Skills Development Fund-SDF)** BEST จัดการศึกษาโปรแกรมการอ่านออกเขียนได้และการคิดเลขเป็น โดยจัดเป็นโมดูล 4 โมดูลด้วยกัน ใช้เวลาเรียนแบบ part-time ซึ่งจะจัดเทียบได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่ละโมดูลจะใช้เวลา 6 เดือน ผู้ที่ได้ BEST Certificate ที่ระดับสูงสุด (โมดูล 4) ทางภาษาอังกฤษหรือคณิตศาสตร์สามารถที่จะเข้าสู่โปรแกรมวิชาฝึกอบรมทางอุตสาหกรรม โปรแกรมวิชาการศึกษาต่อเนื่องทางด้านวิชาการ และ WISE โปรแกรม (ซึ่งจะกล่าวถึงต่อไป) ในปี ค.ศ.1997 มีผู้เข้ารับการศึกษาจำนวน 22,300 คน

❑ Worker Improvement through Secondary Education(WISE)

WISE โปรแกรมนี้ช่วยให้ผู้ใหญ่ที่ทำงานอยู่แล้วและจบระดับประถมศึกษา หรือ BEST โปรแกรมสามารถสอบ GCE"O"Level ทางภาษาอังกฤษ และ/หรือคณิตศาสตร์ เหมือนกับ BEST โปรแกรมคือ จัดการสอนใน 2 วิชา แบบ part-time ใน 4 โมดูลๆละ 6 เดือน **WISE ได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนพัฒนาทักษะ (SDF)ด้วย** ในปี ค.ศ.1997 มีผู้เข้ารับการศึกษาในโปรแกรมนี้ จำนวน 14,600 คน

❑ Continuing (Academic) Education

Institute of Technical Education จัดโปรแกรมการศึกษาต่อเนื่องทางวิชาการแบบเรียน part-time จากมัธยมศึกษาปีที่ 1 Normal ถึง GCE"O" GCE"O" และ GCE"A"Levels โปรแกรมการศึกษาเหล่านี้จะเอื้อให้ผู้ทำงาน

อยู่แล้วมีโอกาสศึกษาต่อเพื่อเพิ่มคุณวุฒิทางวิชาการ (เช่นเดียวกับผู้ที่เรียนในระบบโรงเรียน) จำนวนผู้เข้าศึกษาต่อหนึ่ง
ทางวิชาการนี้มีจำนวน 12,100 คน ในปี ค.ศ.1997

❑ Modular Skills Training (MOST)

MOST จัดการฝึกอบรมเป็นแบบโมดูลระยะเวลา 6 เดือน ซึ่งเป็นโปรแกรมระดับประเทศสำหรับผู้ที่ต้องการ
ทักษะอย่างใหม่ หรือเพิ่มทักษะความเชี่ยวชาญที่มีอยู่แล้ว จัดการฝึกอบรมเป็นแบบ part-time ทั้งในช่วงเวลาปกติ
ของวัน ตอนเย็น และวันหยุดสุดสัปดาห์ เสาร์-อาทิตย์ MOST ช่วยให้ผู้ใหญ่ที่ทำงานอยู่แล้ว สามารถฝึกทักษะใหม่
โดยไม่จำเป็นต้องหยุดการทำงาน MOST จัดโปรแกรมการฝึกอบรม National Technical Certificate Grade 2
(NTC-2) , National Technical Certificate Grade 3 (NTC-3) และ Certificate of Competency(CoC) แบ่ง
ประเภทตามสาขาทักษะเฉพาะได้ 36 สาขา ผู้ใหญ่ที่ทำงานแล้วจะจ่ายค่าฝึกอบรมเอง หรือจ่ายโดยนายจ้างหรืออยู่นิยาม
ในปี ค.ศ.1997 มีผู้เข้าเรียน 14,620 คน

❑ Adult Co - operative Training Scheme (ACTS)

ACTS มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้อยู่ในกำลังแรงงานอายุ ระหว่าง 20 - 40 ปี ซึ่งมีทักษะเล็กน้อยหรือไม่มีเลย
จัดการอบรมแบบ apprenticeship ประกอบด้วย การฝึกอบรมแบบ on-the-job และ off-the-job โดยผู้เข้ารับการ
ฝึกอบรมจะได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากนายจ้าง และจัดการฝึกอบรมเป็นภาษาอังกฤษ ภาษาแมนดาริน ภาษา
มาเลย์ และภาษาทามิล ในปี ค.ศ.1997 มีผู้รับการฝึกอบรม จำนวน 260 คน

❑ Training Initiative for Mature Employees (TIME)

TIME ช่วยให้ผู้ทำงานที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป สามารถเข้าโปรแกรม National Technical Certificate
Grade 3 (NTC-3) จะไม่มีการระบุคุณสมบัติพื้นฐานในการเข้ารับการฝึกอบรม นอกจากโปรแกรมวิชาไฟฟ้า NTC-3
จัดการฝึกอบรมในรูปของโมดูลๆละ 6 เดือน โดยใช้ภาษาอังกฤษ ภาษามาเลย์ หรือภาษาทามิล แล้วแต่ความต้องการ
ของผู้เรียน ในปี ค.ศ. 1997 มีผู้เข้าโปรแกรมฝึกอบรมนี้ จำนวน 350 คน

❑ Customized Skills Training Courses

บริษัทที่มีความต้องการการฝึกอบรมพิเศษสามารถขอให้ Institute of Technical Education จัดโปรแกรม
ให้เป็นพิเศษได้ ซึ่งสามารถฝึกอบรมที่บริษัท หรือที่ Institute of Technical Education ในปี ค.ศ. 1997 มีลูกจ้าง
ที่อยู่ในโปรแกรมนี้ จำนวนประมาณ 710 คน

❑ On - the - Job Training

บริษัทได้รับการสนับสนุนให้จัดการฝึกอบรมขณะปฏิบัติงาน เพื่อให้ลูกจ้างมีโอกาสเพิ่มทักษะและสนองความ
ต้องการเฉพาะ โดยที่ลูกจ้างได้รับการฝึกอบรม ณ ที่ทำงานของตนเอง Institute of Technical Education ได้จัดให้
มี Certified On-the-Job Training Centre Scheme ตั้งแต่เดือนเมษายน ค.ศ.1994 ด้วยระบบนี้บริษัทสามารถ

วางแผน กำหนดและจัดโปรแกรมการฝึกอบรมที่สนองความต้องการเฉพาะ (tailor-made) ของลูกจ้างได้ การฝึกอบรมจัดโดยบุคลากรของบริษัท ซึ่งเป็น qualified industry trainers บทบาทของ Institute of Technical Education เพื่อช่วยบริษัทที่ประสงค์จะให้มีการฝึกอบรม on-the-job training และฝึกอบรม industrial trainers ทางด้านทักษะของการสอนและอบรม บริษัทที่มีมาตรฐานของระบบการฝึกอบรมจะได้เป็น Certified On-the-Job Training Centre

โรงงานที่จบหลักสูตร On-the-Job Training จะได้รับประกาศนียบัตรจากบริษัทของเขา ประกาศนียบัตรนี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นความก้าวหน้าเทียบเท่า NTC-3 ภายใต้ Modular Skills Training ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ในปี ค.ศ.1997 มีบริษัทจำนวนถึง 420 บริษัท ได้เป็น Certified On-the-Job Training Centres ซึ่งมีแผนว่าจะมีจำนวน 500 บริษัท ภายในปี ค.ศ.2000

□ Training of Industry Trainers

Institute of Technical Education ยังได้จัดโปรแกรมวิชาเพื่อฝึกอบรม industry trainer ซึ่งรวมถึง Test Construction , การตีพิมพ์วิชาและพัฒนาหลักสูตรสำหรับการฝึกอบรมทักษะ ทักษะการสอน Coaching Skills and Planning & Implementing Supervised Field Training

Industry trainer ซึ่งจบทั้ง 3 โมดูล คือ Coaching Skills ทักษะการสอน และ Planning & Implementing Supervised Field Training จะได้รับ Industry trainer Certificate ในปี ค.ศ.1997 มีผู้จบ Coaching Skills โมดูล จำนวน 600 คน จบโมดูลทักษะการสอน 250 คน และจบ Planning & Implementing Supervised Field Training 300 คน และมีผู้จบได้ Industry Trainer Certificate จำนวน 30 คน

□ Collaboration with Industry

Institute of Technical Education ทำงานร่วมกับนายจ้างในการเพิ่มคุณภาพของกำลังแรงงานของประเทศ สิงคโปร์ ติดต่อกันใกล้ชิดกับนายจ้างจากภาคธุรกิจต่างๆ เพื่อให้มั่นใจว่าหลักสูตรและโปรแกรมการฝึกอบรมจะสอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรม หนทางหนึ่งที่บริษัทและกลุ่มอุตสาหกรรมต่าง ๆ สนับสนุน technical training โดยการตั้ง industry-based training centres บริษัทที่มีโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเช่นเครื่องอำนวยความสะดวก หลักสูตรฝึกอบรมและบุคคลที่มีคุณสมบัติจะมีสถานะภาพเป็น Approved Training Centre เพื่อฝึกอบรมลูกจ้าง ฝึกอบรมขณะปฏิบัติงานและทดสอบลูกจ้างเพื่อได้รับประกาศนียบัตรจาก Institute of Technical education ในปี ค.ศ.1997 มี Approved Training Centre จำนวน 85 แห่ง ซึ่งรับผู้เข้าฝึกอบรมได้ประมาณ 6,800 คน

□ Testing and Certification

ผู้ที่ทำงานแล้วซึ่งมีทักษะและประสบการณ์ สามารถได้รับประกาศนียบัตรได้โดยสอบ public trade tests Institute of Technical Education จัดสอบทักษะระดับ NTC-2 , NTC-3 และ CoC ในปี ค.ศ. 1997 มีผู้สอบ

public trade test จำนวน 7,500 คน ในทักษะต่างๆ 56 ทักษะ นอกจากนี้มีผู้เข้าสอบอื่นๆที่จัดโดย Institute of Technical Education จำนวน 46,450 คน

ระบบการศึกษาและระบบอุดมศึกษาของประเทศมาเลเซีย

ระบบการศึกษาของประเทศมาเลเซีย

ระบบการศึกษาของประเทศมาเลเซียครอบคลุมการศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับหลังมัธยมศึกษา (post secondary) และหลังจากนั้นเป็นระดับอุดมศึกษา (tertiary education) โดยจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา 6 ปี มัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี มัธยมศึกษาตอนปลาย 2 ปี และหลังมัธยมศึกษา (sixth form level or post secondary level) 2 ปี รัฐบาลจัดการศึกษาพื้นฐาน (basic education) 11 ปี (จนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย) ให้แก่ชาวมาเลเซียทุกคน นักเรียนที่จะเข้าสู่หลังมัธยมศึกษา (post secondary education) ได้รับการคัดเลือกตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการ ระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาระดับที่สาม โดยให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ดังมีรายละเอียดดังนี้

การศึกษาก่อนประถมศึกษา (อายุ 5 ถึง 6 ปี)

ภายใต้พระราชบัญญัติการศึกษา ค.ศ.1996 (The Education Act 1996) การศึกษาก่อนประถมศึกษาจัดไว้เป็นส่วนหนึ่งของระบบการศึกษาของประเทศมาเลเซีย ก่อนหน้าที่จะมีพระราชบัญญัติการศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษาจัดโดยหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน องค์กรสังคมต่างๆซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในเขตชุมชนเมือง พระราชบัญญัติการศึกษา ค.ศ.1996 นี้ทำให้เด็กที่มีอายุระหว่าง 5 และ 6 ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่อยู่ในเขตชนบทสามารถเข้าเรียนในระดับการศึกษาก่อนประถมศึกษาได้

การศึกษาระดับประถมศึกษา

การศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวน 6 ปี (Standard 1 to Standard 6) เพื่อมุ่งพัฒนาในภาพรวมของเด็กให้มีพื้นฐานทักษะ 3R ที่มั่นคงคือ ความรู้ความสามารถในการอ่าน การเขียน และคิดเลขเป็น รวมถึงทักษะและค่านิยมในการคิด

ภาษาที่ใช้สอนในโรงเรียนของรัฐ (national school) คือ ภาษามาเลย์ อย่างไรก็ตามในโรงเรียนของรัฐที่ใช้ภาษาจีน และภาษาทามิล เป็นภาษาที่ใช้สอนนั้น ภาษามาเลย์จะเป็นวิชาบังคับ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในทุกโรงเรียนระดับประถมศึกษานี้จะมีการเลื่อนชั้นโดยอัตโนมัติ สิ้นปีที่หกนักเรียนจะสอบ the Primary School Achievement Test (PSAT/UPSR) UPSR test นี้มิใช่เป็นการทดสอบคุณสมบัติสำหรับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา แต่เป็นการประเมินความรู้ความสามารถของนักเรียนเกี่ยวกับ 3 R ไม่ว่าจะทำคะแนนได้ดีมากหรือน้อยเพียงใด นักเรียนระดับประถมศึกษาทุกคนจะได้เลื่อนชั้นสู่ Form One ของระดับมัธยมศึกษา การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาที่

รัฐจัดให้แก่ชาวมาเลเซีย ในปี ค.ศ.1996 มีนักเรียนประมาณ 2.85 ล้านคน หรือร้อยละ 99 ของประชากรช่วงวัยนี้ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษา 7,049 โรงเรียนทั่วประเทศ

การศึกษาระดับมัธยมศึกษา

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาแบ่งออกได้เป็น 3 ระดับ คือ

ก. มัธยมศึกษาตอนต้น

ข. มัธยมศึกษาตอนปลาย

ค. หลังมัธยมศึกษาหรือก่อนมหาวิทยาลัย (post-secondary or pre-university level)

การศึกษาระดับมัศึกษานั้นมุ่งที่จะเตรียมวัยรุ่นชาวมาเลเซีย เพื่อเผชิญชีวิตของความเป็นผู้ใหญ่และเป็นประชากรที่มีคุณค่าของประเทศ

ก. มัธยมศึกษาตอนต้น(Form I to Form III)

หลังจากจบชั้นประถมศึกษา นักเรียนจะได้รับการเลื่อนขั้นสู่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนต้นนี้มีจำนวน 3 ปี เมื่อสิ้นปีที่ 3 ของมัธยมศึกษาตอนต้นนักเรียนจะสอบ the Lower Secondary Assessment (LSA หรือ PMR) โดยที่มีวิชาบังคับรวมถึง ภาษาบาฮาซามาเลเซีย ภาษาอังกฤษ ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และ Living Skill Course Work and Practical Work สำหรับการศึกษอิสลามนั้นเป็นวิชาบังคับสำหรับนักเรียนมุสลิม

ข. มัธยมศึกษาตอนปลาย (Form IV to Form V)

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีจำนวน 2 ปี มีโรงเรียน 3 ประเภท คือ

- 1) วิชาการ (สายศิลปะ และสายวิทยาศาสตร์)
- 2) เทคนิค
- 3) อาชีวศึกษา

การจะเข้าโรงเรียนประเภทต่างๆได้นั้นขึ้นอยู่กับ การสอบ PMR

ค. หลังมัธยมศึกษาหรือก่อนมหาวิทยาลัย

การศึกษาระดับนี้เพื่อเตรียมนักเรียนเข้าสู่มหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ การศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษาหรือก่อนมหาวิทยาลัยมี 2 โปรแกรม คือ Sixth Form และ Matriculation Class

Sixth Form นั้นมีหลักสูตร 2 ปี โดยทั่วไปผู้ที่สอบ SPM/SPMV ได้เกรด 1 จะเข้า Sixth Form ได้ มี 2 สาย คือ สายศิลปะ และสายวิทยาศาสตร์และเทคนิค เป็นการเตรียมสู่ the Malaysian Higher School Certificate (MHSC) หรือ STPM การสอบนี้จัดโดย Malaysian Examination Council ซึ่งได้รับการรับรองจาก University of Cambridge Local Examination Syndicate (UCLES) และประเทศอังกฤษ ดังนั้น STPM จะไม่

เพียงแต่เป็นคุณสมบัติในการเข้ามหาวิทยาลัยในมาเลเซียเท่านั้น แต่จะได้รับการยอมรับจากมหาวิทยาลัยเกือบทั้งหมด และองค์กรสอบวิชาชีพทั่วโลก

Matriculation Class เป็นชั้นเพื่อเตรียมนักเรียนเข้าสู่มหาวิทยาลัย ซึ่งจะมีการออกแบบเป็นพิเศษ เพื่อให้ นักเรียนได้สอบข้อสอบที่จัดโดยมหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะตามความต้องการของแต่ละมหาวิทยาลัย ระยะเวลาของ โปรแกรมนี้อยู่ระหว่างหนึ่งถึงสองปี แล้วแต่มหาวิทยาลัย นักเรียนที่สอบผ่านสามารถเข้ามหาวิทยาลัยที่จัดสอบได้

ระบบอุดมศึกษาของประเทศมาเลเซีย

การอุดมศึกษาเป็นการให้ความรู้ และทักษะแก่บุคคล มุ่งผลิตนักวิชาชีพเพื่อสนองความต้องการกำลังคนของ ประเทศ และอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย การศึกษาระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วยมหาวิทยาลัย วิทยาลัย สถาบันโพลีเทคนิค และสถาบันอื่นๆ ที่ให้การศึกษาและการฝึกอบรมในระดับนี้

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐประกอบด้วย

1. มหาวิทยาลัยของรัฐ
2. วิทยาลัยของรัฐ
3. สถาบันโพลีเทคนิค

ระบบการศึกษา และระบบอุดมศึกษาของรัฐดังแสดงในแผนภาพที่ 2

1. มหาวิทยาลัยของรัฐ

มหาวิทยาลัยของรัฐในปี ค.ศ.1999 มีจำนวน 9 แห่ง นอกจากนี้มีมหาวิทยาลัยนานาชาติ 1 แห่ง และสถาบัน 1 แห่ง จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี และหลังปริญญาตรี ดังนี้

- Universiti Malaya (UM)
- Universiti Sains Malaysia (USM)
- Universiti Kebangsaan Malaysia (UKM)
- Universiti Teknologi Malaysia (UTM)
- Universiti Putra Malaysia (UPM)
- Universiti Utara Malaysia (UUM)
- Universiti Malaysia Sarawak (UNIMAS)
- Universtiti Malaysia Sabah (UMS)
- Universtiti Pendidikan Sultan Idris (UPSI)
- International Islamic University Malaysia (IIUM)
- Institut Teknologi Tun Hussein Onn (ITTHO)

มหาวิทยาลัยของรัฐ 9 แห่ง ช่างตัน และ Institut Teknologi Tun Hussein Onn เป็นมหาวิทยาลัยที่รัฐบาลให้เงินงบประมาณสนับสนุน อย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยแห่งนี้จะ corporatised in stages

สำหรับมหาวิทยาลัยนานาชาติ International Islamic University Malaysia นั้น ได้รับการจัดตั้งในปี ค.ศ.1983 มหาวิทยาลัยแห่งนี้ถึงแม้ว่าจะได้รับการจัดตั้งโดยรัฐบาลมาเลเซีย แต่การดำเนินงานเป็นลักษณะบริษัทภายใต้บอร์ด ซึ่งเป็นตัวแทนของรัฐบาลประเทศต่างๆและองค์กรที่ให้การสนับสนุน ซึ่งรวมถึงมาเลเซีย มัลดีฟ ตุรกี ปากีสถาน บังคลาเทศ ลิเบีย อีจีปต์ ซาอุดีอาระเบีย และ the Organization of Islamic Conference

2. วิทยาลัยของรัฐ

วิทยาลัยให้โอกาสแก่ผู้สำเร็จระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้ศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตร (Certificate) และระดับอนุปริญญา (Diploma) ผู้เข้าศึกษาจะต้องมีคุณสมบัติ SPM หรือเทียบเท่า สำหรับระดับประกาศนียบัตรมีหลักสูตรเต็มเวลา 2 ปี และระดับอนุปริญญา มีหลักสูตรเต็มเวลา 3 ปี

วิทยาลัยที่รัฐสนับสนุนทางการเงินมี 2 แห่ง คือ Institut Teknologi MARA (ITM) และ Kolej Tunku Abdul Rahmon (KTAR) โดยให้การศึกษาระดับวิชาชีพและกึ่งวิชาชีพในหลักสูตรประกาศนียบัตร อนุปริญญา และ higher diploma levels

Institut Teknologi MARA ได้รับการจัดตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1956 โดยมีวิทยาเขตอยู่ที่ Shah Alam รัฐเซลังงอ และมีวิทยาเขตอื่นๆตั้งอยู่ที่รัฐ ซาบารุ กาลันตัน ซาราวัก เปอลิส ตรังกานู ยะโฮร์ ปีนัง มะละกา เปรักและเคดาห์ จัดการเรียนการสอนใน 15 คณะ คือ

1. คณะบัญชี
2. คณะนิติศาสตร์และการจัดการ
3. Faculty of Architecture Planning and Quality Survey
4. คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์
5. คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ
6. คณะวิศวกรรมโยธา
7. คณะวิศวกรรมไฟฟ้า
8. คณะวิศวกรรมเครื่องกล
9. คณะการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว
10. คณะคณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์
11. คณะศิลปและการออกแบบ
12. คณะบรรณารักษศาสตร์และข่าวสาร
13. คณะการสื่อสาร

14. คณะเลขานุการ

15. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสันทนาการ

Kolej Tunku Abdul Rahman ได้รับการจัดตั้งในปี ค.ศ.1969 ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์เพื่อให้การศึกษาก่อนมหาวิทยาลัย ประกาศนียบัตร และอนุปริญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาพาณิชยกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นอกจากนี้มีวิทยาลัยครูจำนวน 31 วิทยาลัยในปี ค.ศ. 1999 ซึ่งจัดโปรแกรมฝึกอบรมก่อนปฏิบัติงาน (pre - service training) แก่ครูอาจารย์ของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นหลักสูตร 3 ปี หรือ 6 เทอม โดย 5 เทอม เรียนวิชาการ อีก 1 เทอม เป็นภาคปฏิบัติที่โรงเรียน การประเมินผลดูจากวิชาการ การประเมินผลที่ต่อเนื่องและการสอบข้อเขียนในตอนท้าย ผู้สำเร็จการศึกษาจะได้ Diploma Perguruan Malaysia (สำหรับผู้ที่จะสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและหลังมัธยมศึกษาจะต้องได้ปริญญาตรีและ Post Graduate Diploma in Education หรือ Certificate in Education) หลักสูตรครูศึกษาจัดสอนโดยมหาวิทยาลัยมีความคล้ายคลึงของโครงสร้างและขอบเขตของหลักสูตรเช่นเดียวกับของวิทยาลัยครู

3. สถาบันโพลีเทคนิค

สถาบันโพลีเทคนิคได้รับการจัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ.1969 โดยกระทรวงศึกษาธิการเพื่อให้การศึกษาและฝึกอบรมทางวิศวกรรมศาสตร์และพาณิชยกรรมในระดับเทคนิคเขียนและผู้บริหารระดับกลาง ในปี ค.ศ.1999 มีสถาบันโพลีเทคนิค 9 แห่ง คือ

- Politeknik Sultan Abdul Halim Mu'adzam Shah, Kedah
- Politeknik Ungku Omar , Perak
- Politeknik Port Dickson , Negeri Sembilan
- Politeknik Sultan Haji Ahmad Shah, Pahang
- Politeknik Kota Bharu, Kelantan
- Politeknik Kuching, Sarawak
- Politeknik K. Kinabalu , Sabah
- Politeknik Shah Alam , Selangor
- Politeknik Johor Bahru , Johor

วัตถุประสงค์หลักของสถาบันโพลีเทคนิคคือ ให้การฝึกอบรมแก่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาให้เป็นบุคลากรทางด้านเทคนิคเขียน และธุรกิจที่มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสม สถาบันโพลีเทคนิคจัดการเรียนการสอนแบบเต็มเวลา และให้ประกาศนียบัตรและอนุปริญญา หลักสูตรประกาศนียบัตรใช้เวลา 2 ปี และหลักสูตรอนุปริญญาโดยทั่วไปใช้เวลา 3 ปี ยกเว้น Diploma in Marine Engineering ใช้เวลา 4 ปี และ Diploma in Secretarial Science ใช้เวลา 2 ปี

สถาบันโพลีเทคนิคจัดการศึกษาใน 4 ภาควิชา (departments) คือ

1. ภาควิชาพาณิชยกรรม
2. ภาควิชาวิศวกรรมโยธา
3. ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล
4. ภาควิชาไฟฟ้า

สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน

สถาบันอุดมศึกษาของเอกชนเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเอกชน สถาบันการศึกษาเอกชนนั้นรัฐบาลไม่ได้ให้การสนับสนุนทางการเงินแต่ลงทุนโดยภาคเอกชน การจัดตั้ง การจัดการและการดำเนินการของสถาบันการศึกษาเอกชนนั้นกระทำโดยกฎหมายต่อไปนี้

1. พระราชบัญญัติการศึกษา ค.ศ.1996 (Education Act 1996)
2. พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ค.ศ.1996 (Private Higher Education Institutions Act 1996)
3. พระราชบัญญัติสภาอุดมศึกษาแห่งชาติ ค.ศ.1996 (The National Council on Higher Education Act 1996)
4. พระราชบัญญัติคณะกรรมการรับรองวิทยฐานะแห่งชาติ ค.ศ.1996 (The National Accreditation Board Act 1996)

รายละเอียดของกฎหมายต่างๆ ดูได้จากบทที่ 4

ในปัจจุบันมีมหาวิทยาลัยเอกชน 7 แห่ง วิทยาเขตของมหาวิทยาลัยต่างประเทศ 1 แห่ง และวิทยาลัยเอกชน ประมาณ 450 แห่ง ทั่วประเทศ

มหาวิทยาลัยเอกชน

มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งแรกที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นโดยกระทรวงศึกษาธิการในปี ค.ศ.1997 เพื่อจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีคือ Universiti Telekom และในกลางปี ค.ศ.1998 มหาวิทยาลัย Monash ของประเทศออสเตรเลียได้จัดตั้งวิทยาเขตสาขาขึ้น คือ Manash University Sunway Campus

ในปี ค.ศ.1999 มีมหาวิทยาลัยเอกชน 7 แห่ง ดังนี้

1. Universiti Telekom (UNITELE)
2. Universiti Tenaga Nasional (UNITEN)
3. Universiti Teknologi Petronas (UTP)

4. Universiti Tun Abdul Razak (UNITAR)
5. Universiti Sains and Teknologi (MUST)
6. Universiti Internasional Komanwel Malaysia (TICUM)
7. Universiti Perubatan Antarabangsa (IMU)

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยเขตของมหาวิทยาลัยต่างประเทศ 1 แห่ง ได้แก่

1. Monash University Sunway Campus

นักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนจะจ่ายค่าเล่าเรียนสูงกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐ ในมหาวิทยาลัยของรัฐค่าเล่าเรียนจะประมาณ 1,500 ถึง 2,500 ริงกิตต่อปี ขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนต้องจ่ายค่าเล่าเรียน 10,000 ถึง 13,000 ริงกิตต่อปี

นอกจากมหาวิทยาลัยเอกชนแล้ว ยังมีวิทยาลัยเอกชนเกิดขึ้นจำนวนมากประมาณ 450 แห่งทั่วประเทศ ซึ่งจัดการศึกษาและร่วมมือกับต่างประเทศในโปรแกรมที่หลากหลาย ดังแสดงในแผนภาพที่ 3

วิทยาลัยเอกชน

วิทยาลัยเอกชนจัดการเรียนการสอนแบ่งออกได้เป็นประเภทต่างๆ 3 ประเภท คือ

1. ประกาศนียบัตรและอนุปริญญา (Certificate and Diploma) ออกโดยวิทยาลัยเอกชนในประเทศมาเลเซีย
2. โปรแกรมปริญญาตรีโดยผ่านทางความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ/มหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศ
3. วิชาต่างๆที่นำไปสู่ Qualifications Awarded by External Examination Bodies ของประเทศมาเลเซียและต่างประเทศ

1. ประกาศนียบัตรและอนุปริญญา(Certificate and Diploma) ออกโดยวิทยาลัยเอกชนในประเทศมาเลเซีย

หลักสูตรและการสอบดำเนินการโดยวิทยาลัยเอกชนในประเทศมาเลเซีย (ตามแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการ) นักศึกษาสามารถศึกษาเต็มเวลาหรือบางเวลาที่วิทยาลัยเอกชน วิทยาลัยเอกชนสามารถจัดการเรียนการสอนทางไกลได้ตามพระราชบัญญัติฉบับใหม่ สาขาวิชาที่จัดสอนระดับประกาศนียบัตรและอนุปริญญา นี้ รวมถึงสาขา ธุรกิจและพาณิชย์กรรม เทคนิคและอาชีวศึกษา วิศวกรรมศาสตร์ การท่องเที่ยว Creative Studies IT และ คอมพิวเตอร์ แพชชั่นการออกแบบ สถาปัตยกรรมศาสตร์และอาคาร และโปรแกรมเทคโนโลยีขั้นสูงต่างๆ

ประกาศนียบัตรและอนุปริญญาที่ออกโดยวิทยาลัยเอกชนมีคุณภาพสูง และหลายโปรแกรมได้รับการยอมรับจากสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศที่มีชื่อเสียงซึ่งเป็นคุณสมบัติของการรับเข้าชั้นปีที่หนึ่ง นอกจากนี้ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยเอกชนยังได้รับการยกเว้นจากองค์การสอบไล่วิชาชีพภายนอกทั้งในประเทศมาเลเซียและต่างประเทศหลายแห่ง

เมื่อเร็ว ๆ นี้ได้มีการพัฒนาทางอุตสาหกรรมการศึกษา (the education industry) โดยการยอมรับของมหาวิทยาลัยในประเทศบางแห่งเกี่ยวกับโปรแกรมอนุปริญญาของวิทยาลัยเอกชน มหาวิทยาลัยในประเทศมาเลเซียยอมรับโปรแกรมของหลักสูตรอนุปริญญาวิทยาลัยเอกชนบางโปรแกรมว่าสามารถใช้เป็นคุณสมบัติในการรับเข้าหลักสูตรปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศได้

2. โปรแกรมปริญญาตรีโดยผ่านความร่วมมือระหว่างวิทยาลัยเอกชนกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ/มหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศ

วิทยาลัยเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ได้จัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีโดยโปรแกรมความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา/มหาวิทยาลัยต่างประเทศและภายในประเทศดังนี้

2.1 Split Degree Arrangement

Split Degree Arrangement โดยยอมให้มีการเรียนการสอนในวิทยาลัยเอกชนได้บางส่วน และส่วนสุดท้ายของโปรแกรมการศึกษาจะไปศึกษาที่มหาวิทยาลัยต่างประเทศซึ่งจะเป็นผู้ให้ปริญญาแบ่งออกได้เป็น

2.1.1 Twinning Degree Programme

2.1.2 Credit Transfer Degree Programme

2.1.3 Advanced Standing Programme (Validation)

2.1.1 Twinning Degree Programme

Twinning Degree Programme เป็นปริญญาตรีของต่างประเทศ ได้เริ่มมีขึ้นในตอนต้นปี ค.ศ.1980 ซึ่งจะเกี่ยวกับข้อตกลงทางการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของประเทศมาเลเซีย และมหาวิทยาลัยต่างประเทศ หรือกลุ่มมหาวิทยาลัยต่างประเทศ เพื่อจัดการเรียนการสอนแบบเรียนบางส่วนที่สถาบันอุดมศึกษาของประเทศมาเลเซียและไปต่อที่มหาวิทยาลัยต่างประเทศในช่วงสุดท้ายของหลักสูตร

คุณลักษณะที่สำคัญของโปรแกรมมีดังนี้

1. นักศึกษาจะลงทะเบียน 2 แห่ง ทั้งที่สถาบันอุดมศึกษาในประเทศมาเลเซียและที่มหาวิทยาลัยในต่างประเทศ และเมื่อจบการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศแล้วจะมีสิทธิโดยอัตโนมัติเข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยคู่สัญญา

2. นักศึกษาจะเรียนบางส่วนที่วิทยาลัยเอกชนและที่เหลือที่มหาวิทยาลัยต่างประเทศ เช่น แบบ 1+2 (เรียนที่วิทยาลัยเอกชน 1 ปี และเรียนที่มหาวิทยาลัยต่างประเทศ 2 ปี) หรือ 2+2 (เรียนที่วิทยาลัยเอกชน 2 ปี และเรียนที่มหาวิทยาลัยต่างประเทศ 2 ปี) หรือ 2+1 (เรียนที่วิทยาลัยเอกชน 2 ปี และเรียนที่มหาวิทยาลัยต่างประเทศ 1 ปี)

3. หลักสูตรที่สอนในประเทศจะเป็นเช่นเดียวกับหลักสูตรของมหาวิทยาลัย
คู่สัญญา ถึงแม้ว่าในบางกรณีจะมีเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับประเทศมาเลเซียบ้างก็ตาม
4. ปฏิญานั้นจะเป็นปฏิญญาของมหาวิทยาลัยต่างประเทศ โดยที่วิทยาลัยเอกชน
ของประเทศมาเลเซียจะไม่ได้รับอนุญาตให้ปฏิญญา
5. ด้วยปฏิญญาของต่างประเทศ จะมีค่าใช้จ่ายด้านค่าที่พัก ค่าอาหาร
และค่าเล่าเรียน

2.1.2 Credit Transfer Degree Programme

Credit Transfer Degree Programme เป็นการจัดการเรียนการสอนระดับ
ปริญญาเอกแบบเพื่อเชื่อมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของประเทศมาเลเซียกับกลุ่มมหาวิทยาลัยต่างประเทศ โดยที่นัก
ศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของประเทศมาเลเซียสามารถย้ายโอนหน่วยกิตของวิชาที่ศึกษาในประเทศตามการยอมรับ
ของมหาวิทยาลัยต่างประเทศ ไปยังมหาวิทยาลัยต่างประเทศแห่งใดแห่งหนึ่งที่ได้ติดต่ออยู่และเรียนจนจบหลักสูตร
ปริญญา ในการที่จะจบได้ปริญญา นักศึกษาจะต้องศึกษาตรงตามจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดตามที่ระบุไว้ในโปรแกรมการ
ศึกษาตามความต้องการของกระทรวงศึกษาธิการ วิชาแต่ละวิชาที่ศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศจะมีหน่วยกิตที่
ระบุไว้

โดยทั่วไปนักศึกษาที่มาเลเซียที่ตั้งใจว่าจะศึกษาที่ต่างประเทศ ได้ศึกษาภายใน
ประเทศเพื่อให้มีหน่วยกิตที่เพียงพอและจะสมัครเข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยต่างประเทศ โดยปกติแล้วนักศึกษาจะต้อง
ศึกษาอย่างน้อย 120 หน่วยกิต เพื่อได้รับปริญญา นักศึกษาอาจจะศึกษา 60 หน่วยกิตหรือมากกว่าที่สถาบันอุดมศึกษา
เอกชนในมาเลเซียที่มีโปรแกรมการย้ายโอนหน่วยกิตและจะไปศึกษาส่วนที่เหลือที่มหาวิทยาลัยต่างประเทศ

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนภายในประเทศได้มีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่าง
ประเทศและมีการร่วมมือเป็นลายลักษณ์อักษรทางการสำหรับการย้ายโอนหน่วยกิต อย่างไรก็ตามสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ในประเทศจะไม่ผูกพันกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศเป็นการเฉพาะเพียงหนึ่งแห่งและทำนองเดียวกันไม่มี
มหาวิทยาลัยต่างประเทศแห่งใดที่จะต้องรับนักศึกษาภายใต้แผนการโอนย้ายหน่วยกิตนี้ นอกเสียจากว่ามหาวิทยาลัย
ต่างประเทศพอใจกับคุณสมบัติการรับเข้าของนักศึกษา มหาวิทยาลัยต่างประเทศแต่ละแห่งจะกำหนดความต้องการของ
ตนเองและจัดทำรายวิชาต่างๆของตนเอง และการยอมรับของมหาวิทยาลัยต่างประเทศแห่งหนึ่งอาจจะไม่จำเป็นว่า
มหาวิทยาลัยต่างประเทศแห่งอื่นจะยอมรับด้วย สถาบันอุดมศึกษาในประเทศมาเลเซียจะจัดหลักสูตรโดยคำนึงถึง
ความต้องการของหลักสูตรของมหาวิทยาลัยต่างประเทศ

ไม่เหมือนกับแนวคิดของ Twinning Degree Programme โดยที่การจัดการ
ต่างๆมีความคล่องตัวกว่า โดยเอื้อต่อนักศึกษาที่สามารถเลือกมหาวิทยาลัยและโปรแกรมการศึกษาได้ แต่อย่างไรก็ตาม
มีความไม่แน่นอนเกิดขึ้นเป็นผลจากการดำเนินการและการผูกพันที่ค่อนข้างหลวมนี้ โดยทั่วไปการดำเนินการนี้

มุ่งไปที่ปริญญาของมหาวิทยาลัยในประเทศอเมริกา ปัจจุบันแนวคิดของการโอนหน่วยกิตนี้ได้ขยายจากมหาวิทยาลัยของประเทศอเมริกาโดยรวมถึงมหาวิทยาลัยในประเทศอังกฤษ ออสเตรเลีย และแคนาดาด้วย

2.1.3 Advanced Standing Programme (Validated & Moderated Programme)

Advanced Standing Programme (Validated & Moderated Programme)

มีความคล้ายคลึงกับ twinning degree programme ในเรื่องของแนวคิด และวัตถุประสงค์ โปรแกรมนี้ต้องการให้นักศึกษาเรียน 1-2 ปีแรกที่สถาบันอุดมศึกษาในประเทศมาเลเซีย อย่างไรก็ตามแทนที่จะเชื่อมกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศเพียงแห่งเดียว วิชาที่จัดสอนโดยสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของประเทศมาเลเซียจะได้รับการยอมรับ advanced standing status โดยกลุ่มของมหาวิทยาลัยต่างประเทศ โดยนัยนี้ advanced study หมายถึงการยอมรับจากมหาวิทยาลัยต่างประเทศเกี่ยวกับวิชาที่จัดสอนโดยสถาบันอุดมศึกษาของมาเลเซียไม่ว่าจะยอมรับทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อการรับเข้าของมหาวิทยาลัยต่างประเทศ โดยปกติวิชาที่ศึกษาในประเทศมาเลเซียจะได้อนุปริญญา (Diploma) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ลักษณะที่สำคัญของโปรแกรมนี้นี้มีดังนี้

1. สถาบันอุดมศึกษาเอกชนของมาเลเซียจะร่วมมือกับกลุ่มของมหาวิทยาลัยต่างประเทศ
2. หลักสูตรจะจัดโดยสถาบันอุดมศึกษาของมาเลเซียบนพื้นฐานความต้องการของโปรแกรมปริญญาต่างประเทศ/องค์กรวิชาชีพ
3. ระยะเวลาของโปรแกรมวิชาที่จัดสอนที่สถาบันอุดมศึกษามาเลเซียจะต้องไม่เกิน 3 ปี
4. นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษามาเลเซียมีโอกาสที่จะเลือกในระหว่างกลุ่มของมหาวิทยาลัยต่างประเทศเพื่อศึกษาจนได้ปริญญา
5. ปริญญาออกโดยมหาวิทยาลัยต่างประเทศ

2.2 Entire Degree Arrangement

Entire Degree Arrangement โดยการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนทั้งหมดในประเทศมาเลเซีย

2.2.1 External Programme

2.2.2 Distance Learning Programme

2.2.3 Franchised Programme

2.2.3.1 '3+0' ปริญญามหาวิทยาลัยต่างประเทศ Franchised Programme

2.2.3.2 ปริญญามหาวิทยาลัยในประเทศ Franchised Programme

ตัวอย่างของการดำเนินการเช่น :

Bachelor of Computer Science

Bachelor of Engineering

Bachelor of Business (Finance and Marketing)

Bachelor of Law

2.2.1 External Programme

มี External Degree Programme ทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ foreign external degree programme ออกแบบสำหรับนักศึกษาซึ่งลงทะเบียนแบบ external student กับมหาวิทยาลัยต่างประเทศโดยตรง ตัวอย่างเช่น External Law Degree ของมหาวิทยาลัยลอนดอน มาตรฐานของปริญญาที่ให้แก่นักศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยต่างประเทศ ไม่มีการเชื่อมโยงอย่างเป็นทางการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของมาเลเซียและมหาวิทยาลัยต่างประเทศเกี่ยวข้อง

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนของประเทศมาเลเซียเป็นแบบ tutorial centre เพื่อเตรียมนักศึกษาสำหรับการสอบไล่ครั้งสุดท้ายซึ่งจะมีการประเมินผล 100 เปอร์เซ็นต์ ปริญญาที่ได้รับจะไม่แตกต่างจากนักศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยต่างประเทศ ไม่มีการเชื่อมโยงอย่างเป็นทางการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของมาเลเซียและมหาวิทยาลัยต่างประเทศเกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัยต่างประเทศจะบอกรายละเอียดวิชา และจัดสอบต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่ปริญญา นักศึกษาจะสอบที่ศูนย์ที่ได้รับมอบหมายให้จัดสอบ องค์กรสอบที่ได้รับมอบหมายเท่านั้นที่ได้รับอนุญาตให้จัดและแนะนำการสอบ

Local external degree programmes จะเป็นเช่นเดียวกัน ตัวอย่างเช่น Universiti Sains Malaysia จะให้ปริญญาตรีทางคอมพิวเตอร์โดยร่วมมือกับ Stamford College ซึ่งเป็นวิทยาลัยเอกชนของมาเลเซีย นักศึกษาจะลงทะเบียนที่ Universiti Sains Malaysia แบบ External Degree Programme แต่จะศึกษาที่ Stamford College โดยคณาจารย์ของ Stamford College Universiti Sains Malaysia จัดหาเกี่ยวกับหลักสูตร จัดการสอบสำหรับ Stamford College และให้ปริญญา

2.2.2 Distance Learning Programme

คล้ายคลึงกับ external degree programme โดยที่มหาวิทยาลัยจะรับนักศึกษาโดยตรง และสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของมาเลเซียจะจัด tuition classes โดยสรุปเป็นวิธีการศึกษาที่ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ โดยการศึกษาด้วยตนเองและเทคนิคการสอนอื่น ๆ รวมถึงสื่อทางด้านทีวี วิดีโอ ดาวเทียม วิดีโอเคสเซต เครื่องช่วยสอนทางโสตทัศนศึกษา และคอมพิวเตอร์ เช่นเดียวกับสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ โดยปกติจะมีการจัดการอย่างเป็นทางการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และมหาวิทยาลัยในประเทศ/ต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง นักศึกษาจะมีโอกาสพบ

กับ tutors ในชั้นเรียนเป็นบางโอกาส ร่วมเรียน/สัมมนาที่จัดโดย tutors งานที่ทำที่ชั้นเรียน งานที่ได้รับมอบหมายให้ทำ ฯลฯ อาจเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลซึ่งจะแตกต่างไปจาก external degree บ้าง

การศึกษาแบบนี้มักจะเป็นการศึกษาโปรแกรมปริญญาโท อย่างไรก็ตามสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้เริ่มจัดโปรแกรมปริญญาตรีเพิ่มมากขึ้น โดยได้รับปริญญาของมหาวิทยาลัยต่างประเทศ หรือในประเทศโดยใช้การสอนทางไกล ตัวอย่างของการสอนทางไกลที่ให้ปริญญาทางคอมพิวเตอร์ และบริหารธุรกิจ คือ การร่วมมือในระหว่าง SAL College และ Universiti Putra Malaysia นักศึกษาของ SAL College จะศึกษาโปรแกรมปริญญาทางคอมพิวเตอร์ และบริหารธุรกิจของ Universiti Putra Malaysia โดยใช้ Tele and video - conferencing และอินเทอร์เน็ต นักศึกษาสามารถรับเอกสารและทำงานที่ได้รับมอบหมายส่งให้ตรวจทางอินเทอร์เน็ต ปริญญาจะออกโดย Universiti Putra Malaysia

2.2.3 Franchised Programme

2.2.3.1 Foreign University Degree Franchised Programme

วิทยาลัยเอกชนจะได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยต่างประเทศให้จัดโปรแกรมปริญญาของมหาวิทยาลัยต่างประเทศที่วิทยาลัยเอกชนได้

ลักษณะที่สำคัญของโปรแกรมมี:

- มหาวิทยาลัยต่างประเทศเป็นผู้เตรียมหลักสูตรทั้งหมด
- กิจกรรมการเรียนการสอนทั้งหมดดำเนินการที่วิทยาลัยเอกชน หรือสถานที่ที่

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน/วิทยาลัยเอกชนกำหนด

- วิทยาลัยเอกชนรับผิดชอบจัดหาคณาจารย์ที่มีคุณภาพเหมาะสม
- วิทยาลัยเอกชนจะถูกควบคุมในด้านคุณภาพอย่างเข้มงวดโดยมหาวิทยาลัยต่าง

ประเทศ

- นักศึกษาจะลงทะเบียนที่วิทยาลัยเอกชนเท่านั้น
- หลังจากจบโปรแกรม มหาวิทยาลัยต่างประเทศจะเป็นผู้ให้ปริญญาตรี

2.2.3.2 Local University Degree Franchised Programme

คล้ายคลึงกันกับการจัดตามข้อ 2.2.3.1 โปรแกรมปริญญาของมหาวิทยาลัยประเทศมาเลเซียจะจัดดำเนินการโดยวิทยาลัยเอกชน

บทที่ 3

ระบบบริหารอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย

ระบบบริหารอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์

ระดับประเทศ

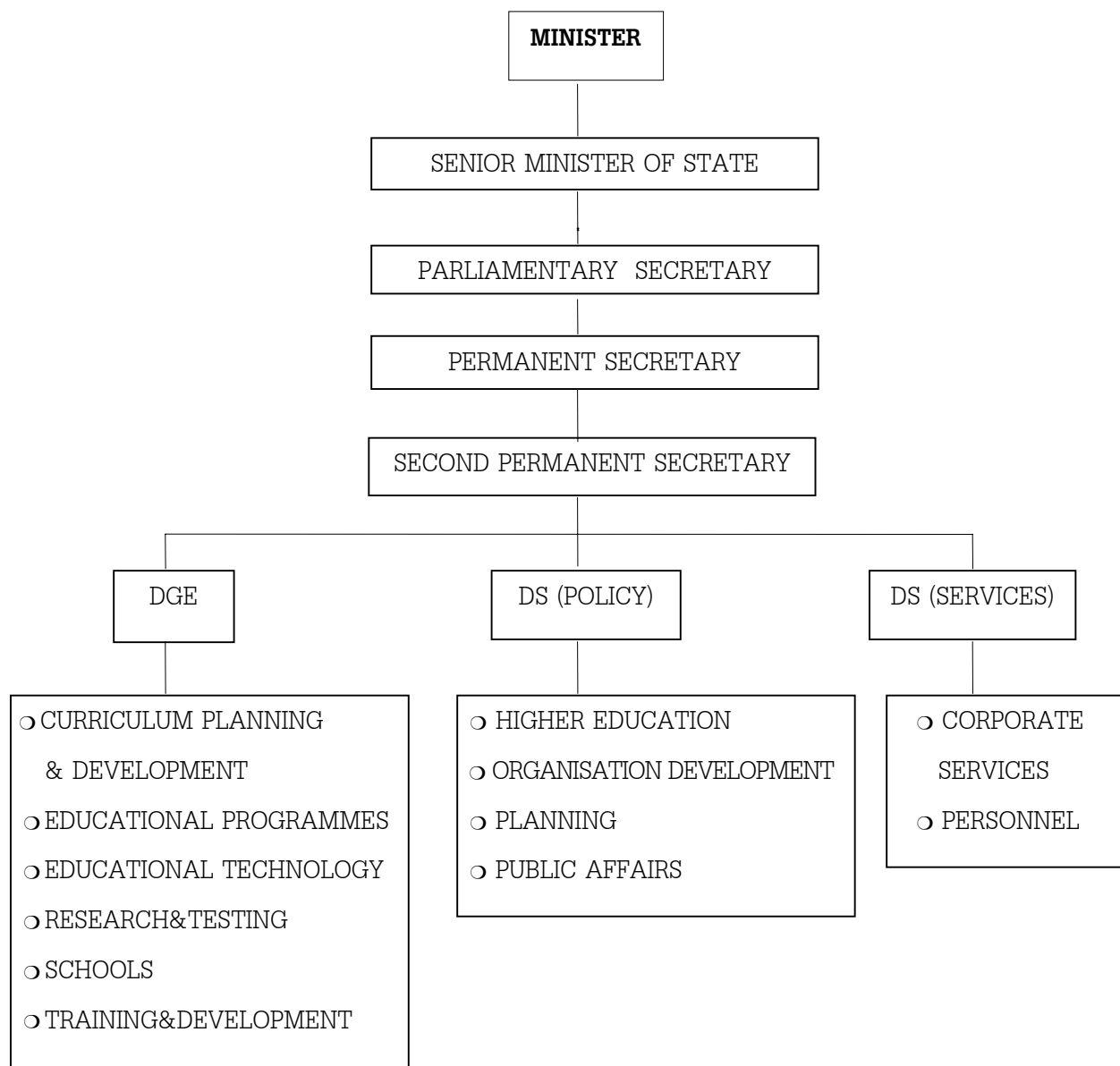
กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ประสานงานและกำหนดทิศทางนโยบายของการศึกษาระดับต่าง ๆ ในระดับ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาชั้น ั้น กระทรวงศึกษาธิการจะควบคุมดูแลการพัฒนาและการบริหารของโรงเรียนประถม ศึกษาและมัธยมศึกษาของรัฐ และที่รัฐให้ความช่วยเหลือ และ Junior Colleges นอกจากนี้ยังกำกับดูแลโรงเรียน เอกชน

สำหรับทางด้านอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการจะเป็นผู้กำหนดทิศทางนโยบายโดยรวมขององค์กร ตามกฎหมาย (statutory bodies) ของ

- National University of Singapore
- Nanyang Technological University
- Singapore Polytechnic
- Ngee Ann Polytechnic
- Temasek Polytechnic
- Nanyang Polytechnic
- Institute of Technical Education
- Singapore Science Centre
- Institute of Southeast Asian Studies

แผนภาพโครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการประเทศสิงคโปร์ ดังเสนอในแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 โครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศสิงคโปร์

ที่มา : <http://www.moe.edu.sg/organisation.htm>

ในส่วนของ Higher Education Division ของกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศสิงคโปร์นั้น มีภารกิจ หน่วยงานภายในและบทบาทหน้าที่ ดังนี้ ([http:// www/moe.edu.sg/he.ht](http://www.moe.edu.sg/he.ht))

□ ภารกิจ

ภารกิจของ Higher Education Division คือ การจัดเตรียมการศึกษาระดับที่สาม และการศึกษาระดับ

เทคนิค (Tertiary and technical education) ที่มีคุณภาพสูงตอบสนององวัตถุประสงค์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมภายในประเทศและระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

❑ **องค์กรและบทบาทหน้าที่**

Higher Education Division จะดูแล statutory boards 9 แห่ง ซึ่งได้แก่

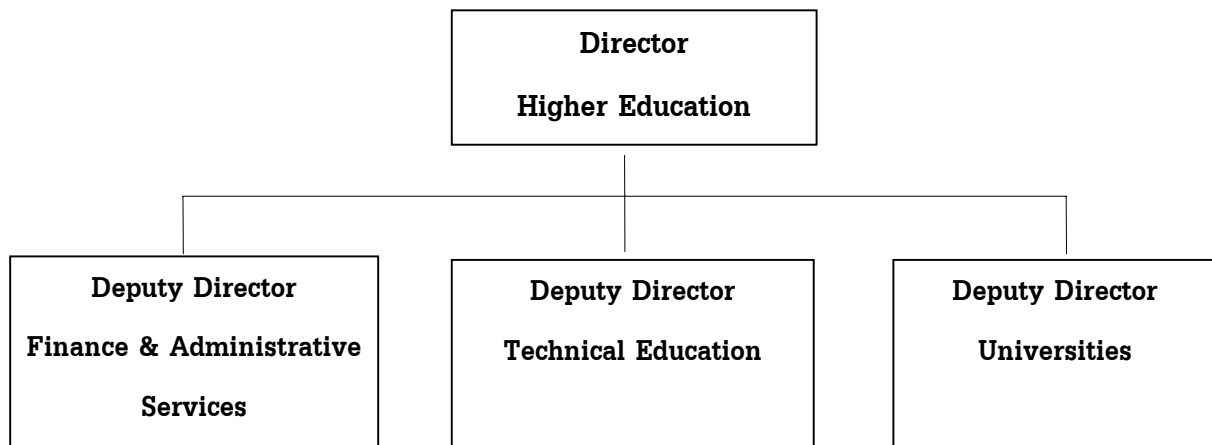
- ▲ มหาวิทยาลัย 2 แห่ง
- ▲ โพลีเทคนิค 4 แห่ง
- ▲ The Institute of Technical Education
- ▲ The Institute of Southeast Asian Studies
- ▲ The Singapore Science Centre

Higher Education Division จำแนกออกได้เป็นฝ่ายต่างๆ (branch) ดังนี้

- ฝ่ายการเงินและการบริหาร (Finance & Administrative Services Branch)
- ฝ่ายการศึกษาระดับเทคนิค (Technical Education Branch)
- ฝ่ายมหาวิทยาลัย (Universities Branch)

ดังแสดงในแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 5 ฝ่ายต่างๆของ Higher Education Division ของกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศสิงคโปร์

- **ฝ่ายการเงินและการบริหาร (Finance & Administrative Services Branch)**

สามารถแบ่งออกเป็น section ดังนี้

- ❑ การเงิน

□ การบริหาร

□ Private Schools

□ การเงิน

- ◆ ประเมินงบประมาณด้านพัฒนา (development budget) และแผนงานที่เสนอ (proposals) ของ statutory boards
- ◆ ติดตามความก้าวหน้าของโครงการพัฒนาต่างๆ
- ◆ ติดตามการใช้จ่ายด้านการพัฒนาของ statutory boards ทั้ง 9 แห่ง
- ◆ ประเมินงบประมาณด้านพัฒนาประจำปี และงบประมาณเพิ่มเติมของ statutory boards
- ◆ บริหารกองทุนวิจัย
- ◆ ประเมินงบประมาณการดำเนินการประจำปีและงบประมาณการดำเนินการเพิ่มเติมของ statutory boards
- ◆ ทบทวนความต้องการของ statutory boards เป็นระยะๆ
- ◆ ตรวจสอบ (examine) ความต้องการทางการเงินประจำปี
- ◆ ดำเนินการโครงการพิเศษที่เกี่ยวข้องกับด้านการเงิน

□ การบริหาร (Administrative Services)

Section บริหารนี้จะประกอบด้วยหน่วย (unit) เงินอุดหนุนค่าเล่าเรียนและการ

สนับสนุนด้านการบริหาร

- ◆ หน่วยเงินอุดหนุนค่าเล่าเรียน
- ◆ หน่วยสนับสนุนด้านการบริหาร
 - ◆ หน่วยเงินอุดหนุนค่าเล่าเรียน
 - ❖ บริหารแผนการอุดหนุนค่าเล่าเรียน (Tuition Grant Scheme)
 - ❖ ดำเนินการร้องขอให้ออก/ยกเลิกชั่วคราว/การเลื่อนการออกพันธบัตรเงินอุดหนุนค่าเล่าเรียน
 - ❖ ดำเนินการยกเลิกพันธบัตรเงินอุดหนุนค่าเล่าเรียน
 - ◆ หน่วยสนับสนุนด้านการบริหาร
 - ❖ ประเมินการทบทวนตารางอัตราเงินเดือนและการปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับบุคลากรของ statutory boards
 - ❖ ดำเนินการเรื่องการแต่งตั้ง Board of Governors / Council

members of statutory boards

- ❖ ดำเนินการเกี่ยวกับการให้โบนัสและ National Day Awards สำหรับ statutory boards
- ❖ จัดหาการสนับสนุนฝ่ายเลขานุการสำหรับ Succession Planning Committee
- ❖ ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องทางกฎหมายของสถาบันอุดมศึกษา
- ❖ ดูแลเกี่ยวกับ PS 21, Emergency Planning และ HED Establishment and Training Matters

□ Private Schools Section

จดทะเบียนและตรวจสอบโรงเรียนเอกชน

● ฝ่ายการศึกษาระดับเทคนิค (Technical Education Branch)

- ริเริ่ม policy proposals ที่เกี่ยวกับการศึกษาระดับโพลีเทคนิคและระดับเทคนิค
- ประเมินข้อเสนอแนะทางด้านนโยบายและดูแลการดำเนินการของโพลีเทคนิค และ Institute of Technical Education
- ให้เกิดการประสานสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและเป็นผลดีกับหน่วยงานภายนอกและหน่วยงานภายในที่เกี่ยวกับการศึกษาระดับเทคนิค
- ทำการศึกษา/จัดทำโครงการเฉพาะที่เกี่ยวกับการศึกษาระดับโพลีเทคนิคและระดับเทคนิค

● ฝ่ายมหาวิทยาลัย (Universities Branch)

- ริเริ่ม policy proposals ที่เกี่ยวกับการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย
- ประเมินข้อเสนอแนะทางด้านนโยบายและดูแลการดำเนินการของมหาวิทยาลัย
- ให้เกิดการประสานสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและเป็นผลดีกับหน่วยงานภายนอกและหน่วยงานภายในที่เกี่ยวกับการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย
- ทำการศึกษา/จัดทำโครงการเฉพาะที่เกี่ยวกับการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

ระดับสถาบัน

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีพระราชบัญญัติของตนเอง มีคณะกรรมการบริหารสถาบันของตนเอง สถาบันอุดมศึกษาอาจมีการดำเนินการที่เป็นอิสระ ปกครองตนเอง สามารถให้ปริญญา อนุปริญญา และประกาศนียบัตร ได้เอง

โครงสร้างการบริหารและการจัดการของมหาวิทยาลัยและโพลีเทคนิคจะค่อนข้างคล้ายคลึงกัน แต่ละสถาบันจะมีการบริหารงานโดยสภาของมหาวิทยาลัย / สถาบัน (Council) ซึ่งจะแต่งตั้งโดย Chancellor of the universities (ประธานาธิบดีของประเทศสิงคโปร์) หรือรัฐมนตรีที่ดูแลทางด้านโพลีเทคนิค สภามหาวิทยาลัยหรือสภาสถาบัน โพลีเทคนิคจะประกอบด้วย อธิการบดีมหาวิทยาลัยหรือผู้อำนวยการสถาบันโพลีเทคนิค และผู้แทนจากฝ่ายบริหาร คณะของมหาวิทยาลัย/สถาบัน ผู้แทนจากรัฐบาล และผู้แทนจากภาคเอกชน

พระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัย/สถาบัน ยังให้มีสภาวิชาการ (Senate หรือ Academic Board) ซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับการควบคุมและทิศทางของโปรแกรมการศึกษา การวิจัยและการสอบไล่ นอกจากนี้มีอำนาจในการให้ปริญญา อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

ภายใต้นโยบายที่กำหนดโดยรัฐบาล สถาบันอุดมศึกษาจะดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ คือ (Morriss, 1998)

- คัดเลือกและรับนักศึกษา
- พัฒนาเนื้อหาหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอน
- กำหนดนโยบายและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการสอบไล่
- ออกกฎระเบียบเกี่ยวกับการบริหารให้แก่บุคลากร
- สนับสนุนเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกต่างๆ
- จัดการเกี่ยวกับด้านการเงิน

ตัวอย่างของหน่วยงานทางการบริหารวิชาการ ซึ่งจัดในรูปของคณะและบัณฑิตวิทยาลัย และหน่วยงานทางการบริหารจัดการที่เอื้อต่องานวิชาการของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 รายชื่อคณะ บัณฑิตวิทยาลัย และหน่วยงานทางการบริหารของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

คณะ	หน่วยงานทางการบริหาร
สถาปัตยกรรมศาสตร์และอาคาร	สำนักงานอธิการบดี
อักษรศาสตร์และสังคมศาสตร์	สำนักงานทะเบียน
บริหารธุรกิจ	สำนักงานการเงิน
ทันตแพทยศาสตร์	ห้องสมุด
วิศวกรรมศาสตร์	หน่วยงานบุคลากร
นิติศาสตร์	สำนักงานทรัพย์สิน
แพทยศาสตร์	สำนักงานประสานสัมพันธ์มหาวิทยาลัย
วิทยาศาสตร์	สำนักงานศิษย์เก่าและการพัฒนา
	ศูนย์ศิลปะ
	ศูนย์พัฒนาการเรียนการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย (POSTGRADUATE SCHOOLS)	ศูนย์คอมพิวเตอร์
	สำนักงานอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีสัมพันธ์
บริหารธุรกิจ	หน่วยตรวจสอบภายใน
ทันตศึกษา	สำนักงานวิเทศสัมพันธ์
วิศวกรรมศาสตร์	หน่วยบริการการวางแผน
แพทยศาสตร์ศึกษา	สำนักงานประสานสัมพันธ์นักศึกษา
	บริการอนามัยมหาวิทยาลัย

ระบบบริหารอุดมศึกษาของประเทศมาเลเซีย

ระดับประเทศ

มีกระทรวงศึกษาธิการซึ่งรับผิดชอบทางการศึกษาในระดับโรงเรียนและระดับอุดมศึกษา ดังแสดงในแผนภาพที่

6

Higher Education Department

Higher Education Department ดูแลทางด้านการเงิน การบริหารจัดการและการวางนโยบายของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ประสานงานการสมัครเข้าศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ประกอบด้วยฝ่ายต่าง ๆ คือ

- ฝ่ายนโยบาย การจัดการและการบริหาร

□ ฝ่ายพัฒนาด้านการเงินสถาบันอุดมศึกษา

□ ฝ่ายการรับนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษา

Higher Education Department ขึ้นตรงต่อปลัดกระทรวง (Secretary General) และรัฐมนตรี
กระทรวงศึกษาธิการ

National Council on Higher Education

National Council on Higher Education ได้รับการจัดตั้งขึ้นจากพระราชบัญญัติ National
Council on Higher Education ค.ศ.1996

Private Education Department

Private Education Department ดูแลการศึกษาในระดับต่างๆที่จัดโดยภาคเอกชน รวมถึงสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชนด้วย มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- ◆ ให้มีความเชื่อมั่นว่าการศึกษาที่จัดโดยภาคเอกชนมีคุณภาพและได้มาตรฐานนานาชาติ
- ◆ ให้มีความเชื่อมั่นของการจัดตั้งและจดทะเบียนของระบบการศึกษาเอกชนที่มีประสิทธิภาพ
- ◆ ให้มีความเชื่อมั่นในระบบการควบคุม (enforcement) ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- ◆ ก่อให้เกิดการวิจัยและการวางแผนที่มีประสิทธิผล เพื่อการพัฒนาการศึกษาเอกชนที่มีคุณภาพ
- ◆ ทำให้การศึกษาเป็นแหล่งรายได้ของการส่งออก (to make education as a source of export)

Private Education Department ประกอบด้วยฝ่ายต่างๆ คือ

1. ฝ่ายวางแผนและวิจัยสำหรับการศึกษาเอกชน
2. Registration Standards Division
3. Enforcement Division

Private Education Department มี Deputy Director General เป็นหัวหน้าขึ้นกับ Director
General of Education

Technical Education Department

Technical Education Department วางแผนนโยบายและทิศทางของการพัฒนาการศึกษาระดับ
เทคนิคและอาชีวศึกษา เพื่อสนองต่อความต้องการของอุตสาหกรรมและของประเทศ พัฒนาหลักสูตรและฝึกอบรม
บุคลากรในสถาบันโพลีเทคนิค โรงเรียนเทคนิคและอาชีวศึกษา ประกอบด้วยฝ่ายต่างๆ คือ

- ▶ ฝ่ายการจัดการเทคนิคและอาชีวศึกษา
- ▶ ฝ่ายหลักสูตรเทคนิคและอาชีวศึกษา
- ▶ ฝ่ายการจัดการสถาบันโพลีเทคนิค

▶ ฝ่ายการวางแผนและวิจัยสำหรับการศึกษาด้านเทคนิคและอาชีวศึกษา

▶ ฝ่ายการฝึกอบรมและพัฒนาคณาจารย์

Technical Education Department นี้มี Deputy Director General เป็นหัวหน้าขึ้นกับ Director General of Education

Statutory Bodies และหน่วยงานรัฐที่ขึ้นกับกระทรวงศึกษาธิการ

มี Statutory Bodies และหน่วยงานของรัฐหลายแห่งที่จะรายงานโดยตรง (report directly) ต่อรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่

Statutory Bodies

■ Examination Council of Malaysia

■ มหาวิทยาลัย

■ MARA Institute of Technology

■ Tunku Abdul Rahman Foundation

■ Malaysian Schools Sports Council

■ National Translation Institute

■ Dewan Bahasa dan Pustaka

หน่วยงานของรัฐ

■ ทอสมุดแห่งชาติมาเลเซีย

■ Tunku Abdul Rahman College

ระดับสถาบัน

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งต้องประสานบทบาททางการบริหารด้านต่าง ๆ เพื่อสนองภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา โครงสร้างการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีความคล้ายคลึงกันและระบุไว้ในกฎหมาย ตำแหน่งอธิการบดี คือ Vice - Chancellor โดยมีรองอธิการบดี 3 คน ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนา รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ และรองอธิการบดีฝ่ายนักศึกษา มี Registrar เป็นเลขาธิการของมหาวิทยาลัย Librarian เป็นหัวหน้าห้องสมุด และ Bursar หัวหน้าทางการเงิน

สถาบันอุดมศึกษามีคณะกรรมการบริหาร คือ Council และ Senate โดย Council ออกกฎระเบียบเกี่ยวกับการจ้างบุคลากรของมหาวิทยาลัย ดูแลทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และการจัดการทางการเงิน เป็นต้น Senate รับผิดชอบเกี่ยวกับการควบคุมและทิศทางของโปรแกรมวิชาการ งานวิจัย การสอบไล่และการให้ปริญญา

อนุปริญญาและประกาศนียบัตร กรรมการของ Council และของ Senate จะได้รับการคัดเลือกหรือแต่งตั้งจากผู้ที่เกี่ยวข้องหลายฝ่ายตามที่ระบุไว้ในกฎหมายของมหาวิทยาลัย

รายละเอียดการบริหารอุดมศึกษาระดับสถาบันของประเทศมาเลเซียดูเพิ่มเติมได้ในบทที่ 4

บทที่ 4

การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย

การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซียนั้นได้มีการนำเสนอตั้งแต่บทที่ 2 ระบบการศึกษาและระบบอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย และในบทที่ 3 ระบบการบริหารอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซียแล้ว ในบทนี้จะเป็นการนำเสนอการปฏิรูปอุดมศึกษาเพิ่มเติม

การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์

การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์นั้นสามารถสรุปได้ ดังนี้

การมีเป้าหมายที่สถาบันอุดมศึกษาจะเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก (world - class university) ดังที่ระบุไว้ทั้งที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนินยางและมหาวิทยาลัยแห่งที่สามที่กำลังจัดตั้งขึ้น ได้แก่ มหาวิทยาลัยการจัดการแห่งสิงคโปร์ (Singapore Management University)

การมุ่งเน้นทางด้านเทคโนโลยีข่าวสารต่างๆตามวิสัยทัศน์ IT 2000 เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการจัดการด้านการเรียนการสอน การบริการต่างๆ รวมถึงห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

การมุ่งเน้นความเป็นนานาชาติ เช่น การมี International Panel แนะนำทางด้าน การเรียนการสอน หลักสูตรและการบริหารทรัพยากรต่าง ๆ เป็นต้น การมีโครงการของหลักสูตรต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการศึกษาที่ต่างประเทศระยะเวลาหนึ่งด้วย การให้นักศึกษามี global knowledge with Asian wisdom

การให้ความสำคัญแก่นักวิจัยต่างๆของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างมาก นอกจากนี้งานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ มุ่งไปในด้านการพาณิชย์ (commercialize)

มีการจัดตั้งบริษัทของสถาบันอุดมศึกษาเอง เพื่อความสะดวกในการดำเนินกิจการทางการพาณิชย์ การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์และเกิดรายได้ ในกรณีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนินยางยังได้จัดให้มีพื้นที่ ๆ บริษัทธุรกิจต่าง ๆ ข้างนอก มาจัดตั้งในเขตพื้นที่ของมหาวิทยาลัยด้วย

มีการจัดระบบการเรียนการสอนที่คล่องตัว และเตรียมนักศึกษาให้มีคุณลักษณะของผู้ประกอบการ มีลักษณะของการเรียนรู้ตลอดชีวิต และมีการเตรียมการสำหรับอาชีพที่ยังไม่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

มีการมุ่งเน้นทางด้าน การจัดการ ตัวอย่างคือ ได้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแห่งที่สามของประเทศขึ้น คือ มหาวิทยาลัยการจัดการแห่งสิงคโปร์ (Singapore Management University) ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนและรัฐบาลสิงคโปร์ให้การสนับสนุนในการจัดตั้ง เป็นต้น

มหาวิทยาลัยแห่งที่สาม - มหาวิทยาลัยการจัดการแห่งสิงคโปร์ (Singapore Management University)

มหาวิทยาลัยการจัดการแห่งสิงคโปร์จะมีการเปิดดำเนินการในปี ค.ศ. 2000 อย่างไรก็ตามในเดือนมกราคม ปี ค.ศ. 1998 รัฐบาลสิงคโปร์ได้อนุมัติหลักการจัดตั้งมหาวิทยาลัยการจัดการแห่งสิงคโปร์ ซึ่งจะบุกเบิกทางด้านการจัดการธุรกิจและโปรแกรมการศึกษาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในประเทศสิงคโปร์สำหรับภูมิภาคนี้และที่อื่น ๆ ซึ่งจะจัดการศึกษาที่เป็นนวัตกรรมและมีคุณภาพ มหาวิทยาลัยการจัดการแห่งสิงคโปร์นี้มีแผนการรับนักศึกษารุ่นแรก ในปี ค.ศ. 2000 โปรแกรมการศึกษาโปรแกรมแรกที่จัดสอนคือ ปริญญาตรีทางการจัดการธุรกิจ (Bachelor of Business Management) ซึ่งจะสามารถรับนักศึกษาได้ถึงประมาณ 1,000 คน และขนาดของมหาวิทยาลัยจะมีจำนวน นักศึกษาทั้งหมดประมาณ 1,600 คน

ปรัชญาของการจัดโปรแกรมการศึกษาเพื่อให้การศึกษาและการฝึกอบรมให้มีความสามารถทางวิชาชีพ มีนิสัยเป็นผู้ประกอบการ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถทางการคิดวิเคราะห์ (critical thinking) และมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตัวอย่างหลักสูตรโปรแกรมการศึกษาการจัดการธุรกิจ (Bachelor of Business Management) จะอ้างอิงมาจากหลักสูตรปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย Wharton ของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งจะนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องเข้ากับสภาพความต้องการของประเทศสิงคโปร์ ซึ่งโปรแกรมการศึกษานี้ประกอบด้วย

✦ เป็นหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี นักศึกษาที่มีผลการเรียนดี GCE "A" Level และ polytechnic diploma จะได้รับการพิจารณาก่อนและอาจจะสามารถจบได้รับปริญญาภายใน 3 ปี

✦ เป็นหลักสูตรที่มีฐานกว้างพร้อมทั้งสาขาวิชาเฉพาะ เช่น การเงิน เทคโนโลยีสารสนเทศ และ E-commerce การตลาด การจัดการทางด้านบริการ และการจัดการทรัพยากรมนุษย์

✦ มีการผนวกวิชาแกนทางธุรกิจกับวิชาทั่วไปทางด้านศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์

✦ รวมส่วนของการฝึกงานที่คล่องตัว

✦ การให้คะแนนจะใช้ระบบ GPA ซึ่งจะมีการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

✦ การให้ปริญญาและเกียรตินิยมจะใช้ระบบคะแนนเฉลี่ย GPA

✦ รวมถึงทางเลือกที่จะได้ไปศึกษาต่างประเทศด้วย

นอกจากโปรแกรมการศึกษาระดับปริญญาตรีทางการจัดการธุรกิจแล้ว มหาวิทยาลัยยังเปิดสอนสาขาต่าง ๆ (multi-discipline) เช่น บัญชี สังคมวิทยาและเศรษฐศาสตร์ และในอนาคตจะเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาสาขาต่าง ๆ ด้วย

คณาจารย์จะได้รับการคัดเลือกจากทั่วโลกเพื่อให้มีความรู้ทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติ

การสนับสนุนทางการเงินจากรัฐบาล

มหาวิทยาลัยการจัดการแห่งสิงคโปร์จะได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากรัฐบาล ประกอบด้วย

- ✦ เงินสนับสนุนการก่อตั้งมหาวิทยาลัย
- ✦ กองทุนการพัฒนามหาวิทยาลัย
- ✦ การให้เงินสนับสนุนต่อหัวนักศึกษา (per capita student grants)
- ✦ จัดหากองทุนดำเนินการสำหรับจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาด้านธุรกิจตามความต้องการของเศรษฐกิจของประเทศ

เงินสนับสนุนต่างๆเหล่านี้เพื่อช่วยในด้านค่าใช้จ่ายต่างๆของมหาวิทยาลัย และช่วยในการคงไว้ซึ่งค่าเล่าเรียนในระดับที่พอจะสามารถจ่ายได้

นอกจากนี้รัฐบาลสนับสนุนทุนเล่าเรียนเช่นเดียวกับที่ให้แก่มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนันทยาง และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยการจัดการแห่งสิงคโปร์นี้จะได้รับอนุญาตให้จ่ายค่าเล่าเรียนจากบัญชี Central Provident Fund (CPF) ของบิดามารดาได้

มหาวิทยาลัยการจัดการแห่งสิงคโปร์จะมีความยึดหยุ่นในเรื่องต่าง ๆ คือ

- ระบบการเรียนการสอนที่เป็นนวัตกรรม
- หลักสูตรที่ก่อให้เกิดคุณค่าทางธุรกิจและอุตสาหกรรม
- มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับภาคธุรกิจ
- มีระบบค่าเล่าเรียนที่สามารถแข่งขันได้

การปฏิรูปอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

การเรียนการสอน

การปฏิรูปการเรียนการสอนโดยการเน้นความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถและทักษะทางการสื่อสาร ตลอดจนกระบวนการของการจัดการศึกษาจากประสบการณ์จริง (field work) โครงการวิจัยและการทดลองในห้องทดลอง (open ended laboratory experiments)

ในปี ค.ศ. 1996 ได้มีการจัดตั้งโครงการ The Talent Development Programme สำหรับนักศึกษาที่มีความรู้ความสามารถสูง โปรแกรมนี้เชื่อว่านักศึกษาที่เก่งจะได้รับการกระตุ้น ได้รับคำปรึกษาตลอดจนได้รับการฝึกฝนอบรมที่ดีที่สุด เพื่อเตรียมให้มีบทบาทเป็นผู้นำในอนาคต

มีการใช้เทคโนโลยีข้อมูลข่าวสาร (IT) อย่างมากเพื่อเพิ่มคุณภาพและจัดการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น มีรายวิชาถึง 230 รายวิชาที่อยู่ในเว็บ

มีการใช้การเรียนการสอนแบบ video-conferencing เพิ่มขึ้นอย่างมาก จำนวนการใช้ video-conferencing ไม่ต่ำกว่า 30 ครั้งในแต่ละปีร่วมกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ ซึ่งรวมถึงมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย อิมพีเรียลคอลเลจ the Sloan School of Management ที่ MIT และ Carnegie - Mellon เป็นต้น ห้องเรียนแบบ global classroom นี้

มีความเป็นจริงได้โดยจัดที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ทำให้นักศึกษาสามารถเรียนวิชาร่วมกับ นักศึกษาและอาจารย์ต่างประเทศ โดยมีการชักถามและแสดงความคิดเห็นได้ในระยะเวลาเดียวกัน

เริ่มตั้งแต่เดือนสิงหาคม ค.ศ. 1997 ได้มีคณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิชาการนานาชาติ ประกอบด้วย ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงของประเทศต่าง ๆ มาให้คำแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับทิศทางและกลยุทธ์ทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยในอนาคต มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการโดยการนำเอาหลักสูตรร่วม (core curriculum) สำหรับคณะอักษรศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์มาใช้ ซึ่งนับว่าเป็นขั้นแรกในการขยายและปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรี

การวิจัย

มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ได้มีบทบาทที่สำคัญในการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาประเทศ โดยที่มีอาจารย์และนักวิจัยจำนวนมากกว่า 2,600 คน การวิจัยของมหาวิทยาลัยจะมีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงจากแหล่งอื่น ๆ และบริษัทจากภาคอุตสาหกรรมและภาคเอกชนจำนวนมาก จากการที่มีความไว้วางใจของภาคอุตสาหกรรมของประเทศ ทางด้านความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการวิจัยและการพัฒนาของมหาวิทยาลัย ทำให้มีโครงการที่บุคลากรของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ให้คำปรึกษา แก่ภาคอุตสาหกรรมมากกว่า 1,180 โครงการในปี ค.ศ. 1997 ผู้ที่ทำวิจัยร่วมกับมหาวิทยาลัยรวมถึงบริษัทข้ามชาติ ศูนย์วิจัยและพัฒนาและองค์กรภายในประเทศ

การจัดตั้งบริษัทจำกัด

มหาวิทยาลัยได้จัดตั้ง NUS Technology Holdings Pte Ltd. ขึ้น เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ บริษัทนี้จะนำเทคโนโลยีที่เกิดจากการวิจัยของมหาวิทยาลัยไปทำทางด้านการค้า มีบริษัทที่เกิดขึ้น 8 บริษัทภายใต้ NUS Technology Holdings และมหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนทางการเงินในช่วงแรก ๆ ในปี ค.ศ. 1997 มีการจดลิขสิทธิ์ (patents) 3 ลิขสิทธิ์ และสิทธิบัตรทางเทคโนโลยี (technology transfer licenses) จำนวน 17 สิทธิบัตร

การเชื่อมโยงกับแหล่งอื่นๆ

ระบบการเรียนการสอนแบบโมดูลที่เริ่มใช้โดยคณะต่างๆ ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนนักศึกษากัน โดยมีการศึกษาในต่างประเทศ 1 ภาค หรือ 2 ภาคการศึกษา มหาวิทยาลัยมีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาในปี ค.ศ. 1997 จำนวน 117 โครงการ กับมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงต่างประเทศ จำนวน 98 แห่ง ซึ่งรวมถึงมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย (Berkeley) มหาวิทยาลัยบริติชโคลัมเบีย มหาวิทยาลัยเมลเบิร์น มหาวิทยาลัยคอร์เนล และมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในทวีปอเมริกาเหนือ ยุโรป ออสเตรเลีย และเอเชีย มีโปรแกรมความร่วมมือและแลกเปลี่ยนต่างๆ เช่น ได้มีข้อตกลงในโปรแกรมการแลกเปลี่ยนทางวิศวกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวกับสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงติดอันดับในยุโรปและอาเซียนตามข้อตกลงนี้จะทำให้นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์นี้ สามารถไปศึกษาระยะเวลา 6 เดือน ที่มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงของยุโรป เป็นต้น

เทคโนโลยีสารสนเทศ

มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ได้จัดสร้างบรรยากาศของเทคโนโลยีสารสนเทศให้ตรงกับวิสัยทัศน์ของชาติ IT 2000 เครือข่าย NUSNET เชื่อมโยงมากกว่า 5,000 workstations สำหรับคณาจารย์และนักศึกษา

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ยังได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยดังแสดงในตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

<p>แผนยุทธศาสตร์ข้อ 1 : ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์เป็นศูนย์กลางการศึกษาที่มีคุณภาพ</p>	<p>ก ล ย ท ธ</p>	<p>ทบทวนโครงสร้างทางวิชาการเพื่อเอื้ออำนวยต่อการสอนและการวิจัยข้ามคณะ(cross faculty)</p>	<p>☐ สร้างความแข็งแกร่งของความเชื่อมโยงระหว่างการวิจัยและการสอน</p> <p>☐ เน้นการคิดแบบวิเคราะห์ (critical thinking) และทักษะทั่วไปในกระบวนการเรียนรู้</p>
<p>แผนยุทธศาสตร์ ข้อ 2 : สร้างความรู้และเทคโนโลยีใหม่</p>			<p>☐ สร้างให้เกิดวัฒนธรรมของการวิจัย</p> <p>☐ เน้นความสำคัญของการวิจัยต่อการพัฒนาประเทศชาติ</p> <p>☐ พัฒนาระบบการจัดการของการวิจัย</p>
<p>แผนยุทธศาสตร์ ข้อ 3 : ให้เกิดความเป็นหุ้นส่วนกันระหว่างองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน</p>		<p>☐ มีการพัฒนาเรื่องของความเป็นหุ้นส่วนกัน</p> <p>☐ สนับสนุนทรัพยากรต่างๆสำหรับการร่วมมือทางการวิจัย</p> <p>☐ กระตุ้นคณาจารย์และนักศึกษาในการเป็นผู้ประกอบการ</p>	

ตารางที่ 2 แผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (ต่อ)

<p>แผนยุทธศาสตร์ ข้อ 4 : เป็นผู้นำ ทางด้านการศึกษาต่อเนื่อง</p>	<p>ก ล ย ท ธ</p>	<p>☐ เป็นผู้นำโปรแกรมของการศึกษาต่อเนื่องที่เป็นที่ต้องการ</p> <p>☐ นำเทคโนโลยีใหม่มาใช้</p> <p>☐ จัดหาแหล่งทรัพยากรทางด้านอุตสาหกรรม</p>
<p>แผนยุทธศาสตร์ ข้อ 5 : ให้บริการ ที่มีคุณภาพแก่ชุมชน</p>		<p>☐ กระชับความเชื่อมโยงกับโรงเรียนให้แน่นแฟ้นขึ้น</p> <p>☐ มีการรับเข้าให้มากที่สุดเพื่อใช้ข้อความรู้จากมหาวิทยาลัย</p> <p>☐ พัฒนาความเชื่อมโยงอย่างแน่นแฟ้นกับศิษย์เก่า</p>
<p>แผนยุทธศาสตร์ ข้อ 6 : ส่งเสริม ความสามารถและโครงสร้าง พื้นฐานที่สำคัญ</p>		<p>☐ ปรับปรุงระบบการประเมินตนเองและการตรวจสอบได้</p> <p>☐ ปรับปรุงระบบการประเมินอาจารย์และการวางแผนวิชาชีพ</p> <p>☐ ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางการจัดการ</p> <p>☐ ส่งเสริมการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้ชีวิตและการเรียนรู้</p> <p>☐ พัฒนาแผน IT ที่เหมาะสม</p>

การปฏิรูปอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนันทยาง

ระบบวิชาการที่คล่องตัว

มีการใช้ Academic Unit System โดยเริ่มใช้ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1994 ได้แบ่งปีการศึกษาออกเป็น 2 เทอม ๆ ละ 16 สัปดาห์ และมีเวลาหยุด 10 สัปดาห์ระหว่างเทอม เป็นระบบที่ผสมผสานระหว่างโครงสร้างปริญญาแบบอเมริกันและอังกฤษ โดยมีการใช้ระบบหน่วยกิต มีกลุ่มวิชาบังคับกลาง ช่วยให้นักศึกษามีประสบการณ์การเรียนรู้ที่กว้างขึ้น และเรียนรู้ตามความสามารถของตน มีการฝึกประสบการณ์จริง และการฝึกกับภาคอุตสาหกรรมสำหรับนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และวิศวกรรมศาสตร์ และทางด้านประสบการณ์วิชาชีพเกี่ยวกับนักศึกษาบัญชีและบริหารธุรกิจโดยเรียนในเทอมที่ 2 สำหรับนักศึกษานิเทศศาสตร์มีประสบการณ์วิชาชีพในเทอมที่ 1 ของปีสุดท้าย มี

การสอบหลังจากจบเทอมนั้น ระบบนี้จะช่วยให้นักศึกษาสามารถเลือกวิชาที่เรียนในคณะอื่น ๆ ได้ นอกจากนี้จะช่วยให้นักศึกษาสามารถเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนวิชาการกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศได้

การวิจัย

มหาวิทยาลัยมุ่งเน้นรูปแบบการวิจัยและพัฒนา สนับสนุนให้บุคลากรทำงานวิจัยและพัฒนา และให้คำปรึกษาแก่ธุรกิจและอุตสาหกรรมในสาขาที่ตนเชี่ยวชาญ ได้มีการจัดตั้งสถาบันและศูนย์วิจัยขึ้นหลายแห่ง ศูนย์วิจัยเป็นการรวบรวมบุคลากรและแหล่งอุปกรณ์ต่างๆจากหลายคณะและหลายสาขาวิชาเข้าด้วยกัน ศูนย์สหสาขาวิชานี้จะช่วยในการดำเนินงานโครงการขนาดใหญ่ที่มีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมและเศรษฐกิจของประเทศสิงคโปร์ และมีความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ ศูนย์วิจัยต่าง ๆ เช่น the Gintic Institute of Manufacturing Technology , the NTU - CIDB Centre for Advanced Construction Studies , the Entrepreneurship Development Centre , the NTU - DIGITAL Network Technology Research Centre , the Microelectronics Centre , the Centre of Transportation Studies , the NTU - SGI Centre for Graphics & Imaging Technology , the NTU - PWD Geotechnical Research Centre , the Robotics Research Centre , the Advanced Materials Research Centre , the Signal Processing Centre , and the Environmental Technology Institute

การจัดตั้งบริษัทจำกัด

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนี้่น恙ได้ดำเนินการจัดตั้งบริษัทจำกัด NTU Ventures Pte Ltd. ขึ้นเพื่อให้สิ่งประดิษฐ์ต่างๆของนักวิจัยของมหาวิทยาลัยทำเป็นรูปแบบของการค้า

ศูนย์นวัตกรรม (Innovation Centre)

เพื่อเป็นการสนับสนุนให้กิจการและองค์กรต่างๆภายในประเทศหรือมีฐานการผลิตในประเทศ ได้มีการวิจัยและพัฒนาภายในมหาวิทยาลัยที่ซึ่งมีบุคลากรและเครื่องมือ เครื่องอำนวยความสะดวกที่พร้อม ตลอดจนนักศึกษาสามารถที่จะร่วมกิจกรรมการวิจัยและพัฒนาได้ด้วย มหาวิทยาลัยได้จัดตั้งศูนย์นวัตกรรมเพื่อการวิจัย และพัฒนาในสาขาเทคโนโลยีต่าง ๆ กิจการและบริษัทต่าง ๆ ซึ่งส่วนมากเพิ่งจัดตั้งขึ้น มีจำนวนประมาณ ร้อยละ 80 ของผู้เข้าทั้งหมด

การเชื่อมโยงกับแหล่งอื่นๆ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนี้่น恙ได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งในการเปิดสอนวิชาชีพต่างๆ ตามความต้องการของภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม คณะแต่ละคณะจะมีคณะกรรมการที่ปรึกษาซึ่งสมาชิกมาจากผู้นำทางธุรกิจอุตสาหกรรม ข้าราชการระดับสูง และคณาจารย์ฝ่ายวิชาการ คณะกรรมการที่ปรึกษาจะช่วยให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเปิดสาขาใหม่ของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยได้สนับสนุนความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยและองค์กรวิจัยต่างประเทศ ในปี ค.ศ. 1997 มหาวิทยาลัยมีข้อตกลงเป็นทางการกับสถาบันต่าง ๆ ในทวีปยุโรป อเมริกาเหนือ และภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกมีจำนวนมากกว่า 100 ข้อตกลง นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังมีโปรแกรมการแลกเปลี่ยนนักศึกษานานาชาติ ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาสามารถไปศึกษาที่ต่างประเทศได้ถึง 2 เทอมการศึกษา ใน ค.ศ. 1997 มีจำนวนนักศึกษา 150 คน ที่ได้ไปยังมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วโลกในโปรแกรมการแลกเปลี่ยนนักศึกษา มหาวิทยาลัยยังได้ต้อนรับนักศึกษาจากโปรแกรมการแลกเปลี่ยนนักศึกษาด้วย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนั้นยังได้ร่วมเป็นสมาชิกผู้ก่อตั้ง The ASEAN University Network ที่ประกอบด้วยมหาวิทยาลัย 11 แห่งในอาเซียน

เทคโนโลยีสารสนเทศ

ศูนย์คอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยเป็นเครือข่ายมหาวิทยาลัยและระบบออฟฟิศอัตโนมัติที่ใหญ่ที่สุดใน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ NTU net จะช่วยการติดต่อระหว่างมหาวิทยาลัยและทั่วโลกโดยผ่านทางอินเทอร์เน็ต มีระบบ UNIX มีบริการข่าวสารอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ และร่วมกับ video conferencing system ซึ่งช่วยให้คณาจารย์และนักศึกษาได้แลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลข่าวสารกับมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่างประเทศด้วย เพื่อให้เข้าถึงเครือข่ายวิชาการและวิจัยมากกว่า 60,000 เครือข่ายทั่วโลกโดยทางอินเทอร์เน็ต NUSNET - ITT ทำให้สามารถใช้เทคโนโลยีมัลติมีเดีย เช่น dest - top video conferencing , Network TV , full motion Video - On - Demand , live network chat and high volume data transfer services

การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศมาเลเซีย

การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศมาเลเซียนับได้ว่าการดำเนินการที่สำคัญตั้งแต่ปี ค.ศ. 1996 โดยในปี ค.ศ. 1996 ได้มีกฎหมายที่สำคัญๆออกมา คือ

1. พระราชบัญญัติการศึกษา ค.ศ. 1996 (The Education Act 1996)
2. พระราชบัญญัติสภาอุดมศึกษาแห่งชาติ ค.ศ. 1996 (The National Higher Education Council Act 1996)
3. พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ค.ศ. 1996 (The Private Higher Educational Institutions Act 1996)
4. พระราชบัญญัติคณะกรรมการรับรองวิทยฐานะแห่งชาติ ค.ศ. 1996 (The National Accreditation Board Act 1996)
5. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย (ฉบับปรับปรุง) ค.ศ. 1996 (The Universities and University Colleges (Amendment) Act 1996)

สามารถสรุปรายละเอียดของแต่ละพระราชบัญญัติ ได้ ดังนี้

1. พระราชบัญญัติการศึกษา ค.ศ. 1996 (The Education Act 1996)

พระราชบัญญัติการศึกษา ค.ศ. 1996 นี้ออกมาใช้แทนพระราชบัญญัติการศึกษา ค.ศ. 1961 โดยมี รายละเอียด สรุปได้ดังนี้

1.1 บทบาทของการศึกษาและวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติ

การศึกษามีบทบาทที่สำคัญในการทำให้มีความตระหนักถึงวิสัยทัศน์ของประเทศที่จะบรรลุถึงความเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วทั้งทางด้านการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม คุณธรรม จริยธรรม ซึ่งนำไปสู่สังคมของประเทศที่มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน มีความเป็นประชาธิปไตยและมีความเป็นพลวัต

พระราชบัญญัติการศึกษา ค.ศ. 1996 มีภารกิจที่จะพัฒนาระบบการศึกษาของประเทศให้มีคุณภาพระดับโลก ซึ่งจะตระหนักถึงความสามารถสูงสุดของปัจเจกบุคคล และเพื่อสนองความต้องการและความคาดหวังของประเทศ

1.2 นโยบายการศึกษาของประเทศ

การศึกษาของประเทศมาเลเซียอยู่ภายใต้กระทรวงศึกษาธิการ นโยบายการศึกษาของประเทศที่ได้มาจากรัฐบาลนั้น มีพื้นฐานมาจากปรัชญาการศึกษาของประเทศ

ปรัชญาการศึกษาของประเทศ

การศึกษาของประเทศมาเลเซียนับได้ว่าเป็นความพยายามที่ต่อเนื่องเพื่อพัฒนาความสามารถของปัจเจกบุคคลในภาพรวม และในลักษณะของการร่วมประสมประสานกัน เพื่อที่จะผลิตบุคคลที่มีความรู้ จิตวิญญาณ อารมณ์ และสุขภาพร่างกาย ที่สมดุลย์กันเป็นอย่างดี โดยที่มีพื้นฐานมาจากความเชื่อและความอุทิศตนต่อพระเจ้า ความพยายามเหล่านี้ได้มีการวางแผน เพื่อที่จะผลิตประชาชนชาวมาเลเซียที่มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมที่ได้มาตรฐานสูง และมีความรับผิดชอบ ประสบความสำเร็จในการมีชีวิตความเป็นอยู่ส่วนตัวระดับสูง ตลอดจนมีส่วนร่วมสร้างครอบครัว สังคม และประเทศให้ดีขึ้น

เพื่อที่จะบรรลุซึ่งปรัชญานโยบายการศึกษาข้างต้น ประเทศมาเลเซียต้องการระบบการศึกษาซึ่ง

1.2.1 ใช้ภาษาประจำชาติเป็นภาษาหลักของการเรียนการสอน

1.2.2 มีหลักสูตรของชาติและการสอนที่ใช้ร่วมกัน

1.2.3 จัดการศึกษาที่มีความหลากหลายและลึกในขอบเขตที่เป็นความต้องการของประเทศ

1.2.4 ส่งเสริมความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน โดยผ่านทางวัฒนธรรม สังคม การพัฒนาเศรษฐกิจและ

การเมือง ให้สอดคล้องกับหลักการแนวคิดของชาติ หรือ Rukunegara

หลักการของ RUKUNEGARA ได้แก่

- เชื่อในพระเจ้า
 - รักดีต่อกษัตริย์และประเทศชาติ
 - ส่งเสริมรัฐธรรมนูญ
 - เคารพกฎหมาย
 - ความประพฤติปฏิบัติที่ดีและมีคุณธรรม
- ภายใต้วัตถุประสงค์ของ RUKUNEGARA
- พัฒนาชาติที่เป็นหนึ่งเดียวกันภายใต้สังคมที่มีความหลากหลาย
 - พัฒนาสังคมประชาธิปไตยโดยผ่านทางสภาที่ได้รับการเลือกตามรัฐธรรมนูญ
 - พัฒนาสังคมที่อิสระบนพื้นฐานของขนบธรรมเนียม และประเพณีวัฒนธรรมที่หลากหลาย
 - พัฒนาสังคมให้ก้าวหน้า โดยมุ่งเน้นวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ทันสมัย

1.3 ระบบการศึกษาภายใต้พระราชบัญญัติการศึกษา ค.ศ. 1996

ตามมาตรา 15 ของพระราชบัญญัติการศึกษา ค.ศ. 1996 ระบบการศึกษาของประเทศประกอบด้วย การศึกษา ดังนี้

1.3.1 ก่อนประถมศึกษา

1.3.2 ประถมศึกษา

1.3.3 มัธยมศึกษา

1.3.4 หลังมัธยมศึกษา

1.3.5 อุดมศึกษา

1.4 การศึกษาระดับต่างๆ

การศึกษาระดับต่างๆในระบบการศึกษาชาติ ภายใต้พระราชบัญญัตินี้ รวมถึง

1.4.1 ก่อนประถมศึกษา

การศึกษาก่อนประถมศึกษาคือการศึกษาระดับอนุบาล ให้แก่เด็กที่มีอายุระหว่าง 4 - 6 ปี โรงเรียนอนุบาลเป็นสถานที่ซึ่งจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ให้แก่เด็กนักเรียนตั้งแต่ 10 คน ขึ้นไปที่มีอายุตั้งแต่ 4-6 ปี ในมาตรา 20 โรงเรียนอนุบาลจะต้องได้รับอนุญาตให้จดทะเบียนกับกระทรวงศึกษาธิการก่อนการดำเนินการ รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจในการจัดตั้งหรือการดำเนินการของโรงเรียนอนุบาล ภายใต้มาตรา 22 ผู้ดำเนินการกิจการโรงเรียนอนุบาลจะต้องใช้โปรแกรมการศึกษาและกิจกรรมต่างๆบนพื้นฐานของคำแนะนำหลักสูตรก่อนประถมศึกษา ที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงศึกษาธิการ

1.4.2 ประถมศึกษา

เป็นการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งมีระยะเวลา 6 ปี อย่างไรก็ตามสามารถจบการศึกษาได้ภายใน 5 - 7 ปี โรงเรียนประถมศึกษาเป็นโรงเรียนที่ให้การศึกษาระดับประถมศึกษา แก่เด็กที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป มีทั้งโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐและโรงเรียนประถมศึกษาของเอกชน

1.4.3 มัธยมศึกษา

เป็นการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 5 ปี ประกอบด้วยมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปีและมัธยมศึกษาตอนปลาย 2 ปี โรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาให้แก่นักเรียนที่เพิ่งจบระดับประถมศึกษา มีทั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐและโรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชน โรงเรียนมัธยมศึกษาของประเทศ แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

- โรงเรียนมัธยมศึกษาวิชาการ (Academic secondary schools)
- โรงเรียนมัธยมศึกษาเทคนิค (Technical secondary schools)
- โรงเรียนมัธยมศึกษาอื่นๆ (Secondary schools of other descriptions)

1.4.4 หลังมัธยมศึกษา

เป็นการศึกษาที่จัดให้แก่ผู้ที่จบระดับมัธยมศึกษา การศึกษานี้ไม่นับอยู่ในระดับอุดมศึกษา แต่เป็นการศึกษาเพื่อเตรียมนักเรียนที่จะเข้าสู่สถาบันอุดมศึกษา มาตรา 33 กระทรวงศึกษาธิการจะจัดให้มีการศึกษาหลังมัธยมศึกษาในสถาบันการศึกษาต่อไปนี้

- โรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งชาติ
- วิทยาลัย และ
- โรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งชาติอื่นๆที่จัดตั้งและดำเนินการโดยกระทรวงศึกษาธิการ

1.4.5 การศึกษาระดับเทคนิค

การศึกษาระดับเทคนิคจะครอบคลุม ดังนี้

- ▲ การฝึกทักษะ
- ▲ การฝึกฝนเฉพาะทางที่เกี่ยวกับวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ
- ▲ การฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนทักษะที่มีอยู่แล้ว

มาตรา 35 การศึกษาระดับเทคนิคอาจจัดโดยรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ ใน

- โรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งชาติ
- วิทยาลัย
- สถานศึกษาโพลีเทคนิค

1.4.6 การศึกษาพิเศษ

การศึกษาพิเศษเป็นการจัดการศึกษาเพื่อสนองความต้องการการศึกษาพิเศษของนักเรียน จัดการศึกษาในโรงเรียนพิเศษ

มาตรา 41 รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการจะออกระเบียบ เกี่ยวกับหลักสูตรและระยะเวลาของการศึกษาสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษาและการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่ตอบสนองแก่ความต้องการของนักเรียน การศึกษาพิเศษ รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการจะตัดสินใจเกี่ยวกับประเภทของนักเรียนที่ต้องการการศึกษาพิเศษและวิธีการเรียนการสอน อย่างไรก็ตามระยะเวลาจะต้องไม่น้อยกว่าช่วงเวลาที่ต่ำสุด สำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษาแล้วแต่กรณี ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และหลักสูตรจะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรแห่งชาติ (National Curriculum)

1.4.7 การฝึกหัดครู

การฝึกหัดครูเป็นการจัดการศึกษาสำหรับครู จัดการศึกษาในวิทยาลัยฝึกหัดครู
ครู หมายถึง

- ผู้สอนนักเรียนในสถาบันการศึกษา หรือ
- ผู้จัดเตรียมบทเรียนหรือผู้ตรวจคำตอบ สำหรับ/หรือผ่านศูนย์การศึกษาทางไกล

มาตรา 42 กระทรวงศึกษาธิการจะเป็นผู้อนุญาตให้มีการจัดตั้งและดำเนินการของวิทยาลัยฝึกหัดครู และวิทยาลัยฝึกหัดครูจะต้องได้รับการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ วิชาที่สอนต่าง ๆ จะต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ วิทยาลัยฝึกหัดครูจะให้ประกาศนียบัตรหรือวุฒิปับัตรอื่นๆตามที่มีในข้อกำหนดได้

วิทยาลัยการฝึกหัดครูได้รับอนุญาตให้จัดการสอนและโครงการฝึกอบรมที่ให้ประกาศนียบัตรอนุปริญญา หรือปริญญาที่ออกให้โดยมหาวิทยาลัยอื่นๆทั้งจากภายในและภายนอกประเทศมาเลเซียได้

1.4.8 อุดมศึกษา

อุดมศึกษาเป็นโปรแกรมการศึกษาที่โดยทั่วไปจัดให้แก่ผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จัดในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีการให้อนุปริญญา ปริญญา และอื่น ๆ ที่เทียบเท่า

มาตรา 70 ระบุว่ารัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ จะรับผิดชอบในการให้คำแนะนำทั่วไป เกี่ยวกับการศึกษาระดับอุดมศึกษา และจัดการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับกฎหมายอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับอุดมศึกษา

1.5 สภาที่ปรึกษาการศึกษาแห่งชาติ (National Education Advisory Council)

ให้มีการจัดตั้งสภาที่ปรึกษาการศึกษาแห่งชาติ (National Education Advisory Council) ขึ้น ประกอบด้วยประธานและกรรมการคนอื่น ๆ ที่ได้รับการแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีกระทรวง

ศึกษาธิการอาจขอคำปรึกษาจากสภาที่ปรึกษาการศึกษาแห่งชาติในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และสภาที่ปรึกษาการศึกษาแห่งชาติจะพิจารณาเรื่องต่างๆ และให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ

โดยสรุป พระราชบัญญัติการศึกษา ค.ศ. 1996 นี้เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการปฏิรูปการศึกษาที่เกิดจากรัฐบาล เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานสูงแก่ประชาชนของประเทศ เนื่องจากมีการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและข้อมูลสารสนเทศที่รวดเร็ว เป็นยุคโลกาภิวัตน์ที่ไม่มีขอบเขตและมีการแข่งขันที่สูงมาก ดังนั้นการศึกษาจะช่วยให้สังคมมาเลเซียเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและค่านิยมที่จำเป็น เพื่อเผชิญกับการท้าทายเหล่านี้ และเพื่อความเจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต

2. พระราชบัญญัติสภาอุดมศึกษาแห่งชาติ ค.ศ. 1996 (National Higher Education Council Act 1996)

จากพระราชบัญญัติสภาอุดมศึกษาแห่งชาติ ค.ศ. 1996 นี้ ทำให้มีองค์กรที่เรียกว่า สภาอุดมศึกษาแห่งชาติ (The National Council on Higher Education) เกิดขึ้น โดยมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับ

- การวางแผน สร้าง และกำหนดนโยบายแห่งชาติว่าด้วยการอุดมศึกษา
- ควบคุมนโยบายที่เกี่ยวข้องกับจำนวนการรับนักศึกษา (student intakes) ประเภทของวิชาที่เรียน (type of courses) ค่าเล่าเรียน (quantum of fees) การให้อนุปริญญาและปริญญาบัตร ตลอดจนการรับรองวิทยฐานะของวิชาที่เรียน (accreditation of courses)

3. พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ค.ศ. 1996 (The Private Higher Educational Institutions Act 1996)

รัฐบาลได้เน้นความสำคัญของภาคเอกชนซึ่งเป็นผู้จัดการศึกษาร่วมกับภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านการอุดมศึกษา ซึ่งจะช่วยมหาวิทยาลัยของรัฐและสถาบันโพลีเทคนิคในการผลิตกำลังคนวิชาชีพและกึ่งวิชาชีพต่าง ๆ หนทางหนึ่งที่รัฐบาลมาเลเซียได้นำมาใช้เพื่อให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องทางด้านการศึกษา ตลอดจนการควบคุมคุณภาพของการศึกษา โดยการใช้นโยบายทางการศึกษาที่อิสระและคล่องตัวขึ้น เพิ่มการเจริญเติบโตทางการศึกษาในทิศทางที่ดี และให้ความมั่นใจว่าการศึกษามีคุณภาพจัดโดยภาคเอกชน ได้มีการออกเป็นพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ค.ศ. 1996 ขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ

- ก่อตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- จัดทะเบียนสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- การจัดการและใช้ข้อมื่อนำสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- ควบคุมคุณภาพของการศึกษาที่จัดโดยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

การออกพระราชบัญญัติจะทำให้นโยบายทางการศึกษามีความเป็นอิสระและคล่องตัวขึ้น โดยให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยเอกชน วิทยาเขตของมหาวิทยาลัยต่างประเทศ และเพิ่มคุณภาพมาตรฐานของมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย นอกจากนี้ยังมุ่งออกกฎและระเบียบที่ใช้กับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีอัตราการเจริญเติบโตที่รวดเร็ว

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัตินี้ หมายถึง สถาบันการศึกษา (รวมถึงมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยหรือวิทยาเขต) ที่ได้รับอนุญาตและจดทะเบียนแล้วตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ไม่ได้จัดตั้งหรือดำเนินการโดยรัฐ เพื่อจัดการศึกษา

- อุดมศึกษา
- การศึกษาทางไกล
- อุดมศึกษาหรือการศึกษาทางไกล โดยความร่วมมือกับ

- ▲ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ได้รับอนุญาตและจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

- ▲ สถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นตามกฎหมายอื่นหรือไม่ หรือไม่ว่าภายในหรือภายนอกประเทศมาเลเซีย

- ▲ มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยที่ได้รับการจัดตั้งตามพระราชบัญญัตินี้

- ▲ มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยที่ได้รับการจัดตั้งภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย และวิทยาลัย

ค.ศ. 1971

- ▲ มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยอื่นๆ ไม่ว่าจะจัดตั้งตามกฎหมายอื่นหรือไม่ หรือไม่ว่าภายในหรือภายนอกประเทศมาเลเซีย

- ▲ วิทยาเขต

- ▲ องค์กรวิชาชีพไม่ว่าจะภายในหรือภายนอกประเทศมาเลเซีย ซึ่งนำไปสู่การเป็นสมาชิกขององค์กรวิชาชีพนั้นๆ

มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยเอกชนตามพระราชบัญญัตินี้ หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาเอกชนซึ่งได้รับสถานะภาพเป็นมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยภายใต้มาตรา 21 รวมถึงสถาบันอุดมศึกษาเอกชนซึ่งร่วมมือกับมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยภายในและภายนอกประเทศ

วิทยาเขต หมายถึง วิทยาเขตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนซึ่งมีสถานะภาพเป็นมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย และรวมถึงวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยต่างประเทศ ที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัตินี้

อุดมศึกษา หมายถึง การเรียนการสอน การฝึกอบรมโนโปรแกรมการศึกษาที่มีการให้ประกาศนียบัตรอนุปริญญา หรือปริญญาบัตรเมื่อจบการศึกษา

ปริญญาบัตร หมายถึง ปริญญาบัตรที่ออกโดยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งมีสถานะภาพเป็นมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยหรือวิทยาเขต ให้แก่บุคคลหลังจากสำเร็จการศึกษา ซึ่งได้แก่ ปริญญาตรี หรือปริญญาโท หรือปริญญาเอก

อาจารย์ หมายถึง ผู้ที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจ้างมาทำหน้าที่อาจารย์โดยรวมถึง senior professor, rofessor , assistant professor , senior lecturer , lecturer , assistant lecturer และ tutor
ภาษาประจำชาติ หมายถึง ภาษามลายู

การจัดตั้งและการจดทะเบียนสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

การขอจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นเป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ ขั้นตอนของการก่อตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัตินี้ มี 2 ขั้นตอน คือ

1. การขออนุญาตในการจัดตั้งจากรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ
2. การจดทะเบียนของสถาบัน

ดังนี้

▲ การสมัครขอจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

โดยการขออนุมัติจากรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ บุคคลใดหรือบริษัทใดสามารถที่จะเสนอขอจัดตั้งวิทยาลัยเอกชน การสมัครจะสมัครที่ Registrar General ของกรมการศึกษาเอกชนของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีแบบฟอร์ม ค่าสมัคร และรายละเอียดต่างๆ

▲ การจดทะเบียนของสถาบัน

ภายใต้พระราชบัญญัติใหม่นี้ การอนุมัติจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และการจดทะเบียนไม่ใช่เรื่องเดียวกันแต่เป็นคนละขั้นตอนกัน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจดำเนินการได้ หลังจากได้รับอนุมัติให้จัดตั้งแล้ว แต่จะต้องขอจดทะเบียนภายใน 5 ปี

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะขอจดทะเบียนต่อ Registrar General ดังนี้

1. ภายใน 5 ปี หลังจากได้รับอนุมัติให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
2. มีแบบฟอร์มให้กรอกรายละเอียด
3. ค่าจดทะเบียน และ
4. โครงสร้างการเก็บค่าเล่าเรียนกับนักศึกษา โดยละเอียดในแต่ละโปรแกรมการศึกษา

ถ้าหากว่าการจดทะเบียนไม่เรียบร้อยภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ การขออนุมัติให้จัดตั้งจะถูกเพิกถอน นอกจากจะมีการขยายเวลาโดยรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ

4. พระราชบัญญัติคณะกรรมการรับรองวิทยฐานะแห่งชาติ ค.ศ. 1996 (The National Accreditation Board Act 1996)

จากพระราชบัญญัติคณะกรรมการรับรองวิทยฐานะแห่งชาติ ค.ศ.1996 นี้ ก่อให้เกิดการจัดตั้งคณะกรรมการรับรองวิทยฐานะแห่งชาติขึ้น โดยเป็นองค์กรควบคุมคุณภาพเพื่อรับรองวิทยฐานะของโปรแกรมและวิชาที่จัดสอน เป็นการสร้างความมั่นใจว่าวิชาที่สอนในสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นมีความพออย่างแท้จริง

คณะกรรมการรับรองวิทยฐานะแห่งชาตินี้ ยังช่วยให้คำแนะนำและปรึกษาแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการด้วย เกี่ยวกับการอนุมัติวิชาที่เรียนโดยคำนึงถึง

- ▲ ความเหมาะสมของอุปกรณ์การศึกษาต่างๆ และ
- ▲ การประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

5. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย (ฉบับปรับปรุง) ค.ศ. 1996 (The Universities and University Colleges (Amendment) Act 1996)

ส่วนหนึ่งของการปฏิรูปอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ได้แก่ การปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย ค.ศ. 1996 จากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย ค.ศ. 1971 ซึ่งใช้มาเป็นเวลา 25 ปีแล้ว โดยได้มีการปรับปรุงเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีการบริหารและการจัดการที่คล่องตัวขึ้น สามารถพึ่งตนเองได้เพิ่มขึ้นและมีความสามารถที่จะทำธุรกิจได้ ตัวอย่างของการปรับปรุงเพิ่มเติมในพระราชบัญญัตินี้ เช่น

* มีการให้ความหมายของคำว่า Chancellor หมายถึง Chancellor ของมหาวิทยาลัย ซึ่งรวมถึงบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็น Head ของมหาวิทยาลัย

* มีการให้ความหมายของคำว่า Vice - Chancellor หมายถึง Vice - Chancellor , President , Rector หรือ Director ของมหาวิทยาลัย ซึ่งรวมถึงบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นหัวหน้าบริหารมหาวิทยาลัย (chief executive officer of the University)

* คำว่า University Council (สภามหาวิทยาลัย) จะเปลี่ยนไปเป็น Board of Directors of the University (ซึ่งจากพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ค.ศ. 1996 จะใช้คำว่า Board of Directors เช่นกัน) อำนาจหน้าที่และบทบาทต่างๆของ University Council จะเปลี่ยนมาเป็นของ Board of Directors of the University และมีการปรับปรุงอำนาจหน้าที่และบทบาทเพิ่มเติม

* ได้มีการเพิ่มเติมใน 24 c ว่า No action or suit shall be instituted or maintained in any court against

1. the Board
2. a member of the Board

3. อธิการบดี (the Vice - Chancellor)
4. รองอธิการบดี (the Deputy Vice - Chancellors)
5. the Senate
6. a member of the Senate
7. บุคลากรของมหาวิทยาลัย (a staff , an official , an employee)
8. บุคคลที่ได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติหรือทำหน้าที่ในนามคณะกรรมการ หรือบุคคลดังกล่าวทั้ง 7 ข้อ สำหรับการปฏิบัติหรือยกเว้นการปฏิบัติใด ๆ โดยความมุ่งหวังที่ดี โดยการมีเหตุผลที่เชื่อถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ จำ

เป็น

* เพิ่มเติมใน 24 d กรรมการทุกคนของ Board และ Senate อธิการบดี รองอธิการบดี staff , officers , and employees ของมหาวิทยาลัยขณะที่ไม่ได้ประกอบภารกิจเป็นกรรมการของ Board และ Senate อธิการบดี รองอธิการบดี , staff , officers , และ employees จะถูกถือว่าเป็นข้าราชการ (public servants) ภายใต้ความหมายของกฎหมายกระทำความผิดและการลงโทษ (the Penal Code)

* มีการให้คำจำกัดความของคำว่า อาจารย์ (Teacher) ดังนี้

อาจารย์ (Teacher) หมายถึง บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์โดย Board of Directors of the University และหมายรวมถึงศาสตราจารย์อาวุโส (senior professor) ศาสตราจารย์ (professor) รองศาสตราจารย์ (associate professor) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (assistant professor) reader อาจารย์อาวุโส (senior lecturer) อาจารย์ (lecturer) ผู้ช่วยอาจารย์ (assistant lecturer) language and matriculation teacher และ tutor

* มีการเพิ่มอำนาจของมหาวิทยาลัย กล่าวคือ Board of Directors of the University ด้วยความยินยอมของกระทรวงการคลัง อาจจะ

1. เมื่อมีความจำเป็น เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวข้องกับการยกเว้นการปฏิบัติ การปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ และการประกอบกิจกรรมของมหาวิทยาลัย โดยเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกัน เป็นหุ้นส่วนกัน ร่วมทุน กระทำหรือมีความร่วมมือแบบอื่นๆ หรือการจัดการร่วมกันใน

○ กิจการ บริษัท เอกชน หรือกลุ่มบุคคล (syndicate of persons) ที่ทำธุรกิจภายในประเทศมาเลเซียหรือที่อื่น

○ the Federal or State Government

○ องค์การของรัฐ

○ a commission หรือ

○ บุคคล

2. ก่อตั้งหรือส่งเสริมการก่อตั้งบริษัทภายใต้ the Companies Act 1965 เพื่อดำเนินการในกิจการใด ๆ ซึ่งได้มีการวางแผนหรือกระทำโดยมหาวิทยาลัย

3. ก่อตั้ง corporations เพื่อดำเนินการจัดการเกี่ยวกับทรัพย์สิน โครงการ แผนการหรือกิจการ (enterprise) ซึ่งตามความเห็นของ Board of Directors of the University นั้น จะทำให้มีกำไรและเป็นประโยชน์แก่มหาวิทยาลัย

4. กู้ยืมในอัตราดอกเบี้ยและระยะเวลาและข้อตกลงที่ Board of Directors of the University อาจอนุมัติในจำนวนเงินที่มหาวิทยาลัยต้องการ

5. การันตีการกู้ยืมเงินใน 4. โดยการออกพันธบัตร , debentures or debenture stocks of such class and value or to charge , mortgage , pledge or otherwise create liens over ทรัพย์สินที่เคลื่อนที่ได้และเคลื่อนที่ไม่ได้ ภายใต้ข้อตกลงที่ Board of Directors of the University ถือว่าเป็นประโยชน์

6. เป็นเจ้าของหุ้น , stocks , debentures , debenture stocks , bonds obligations , and securities ออกหรือการันตีโดย

- บริษัทหรือเอกชนหรือบุคคลซึ่งทำธุรกิจภายในประเทศมาเลเซียหรือที่อื่น ๆ
- the Federal or State Government
- a sovereign ruler
- commissions และ
- องค์การของรัฐ

7. เป็นเจ้าของหุ้น , Stocks , debentures , debenture stocks , bonds , obligations or securities ที่กล่าวถึงในข้อ 6 โดยสัญญาซื้อขาย การซื้อ การโอน การแลกเปลี่ยนหรืออย่างอื่น

8. ปฏิบัติและดำเนินการเกี่ยวกับสิทธิและอำนาจที่ได้รับ หรือสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเป็นเจ้าของหุ้น , stocks , debentures , debenture stocks , bonds , obligations or securities จากข้อ 6 และโดยเฉพาะการขาย การโอน การแลกเปลี่ยน หรืออย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน และ

9. ซื้อหรือเช่าหรืออย่างอื่น และลงทุนในที่ดิน (real and personal estate) ซึ่งถือว่าเป็นหรือเหมาะสมต่อวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

*Board of the Directors of the University เขียนหรือเขียนไว้ล่วงหน้าวันที่ก่อตั้ง corporation เกี่ยวกับระเบียบต่าง ๆ คือ

- วัตถุประสงค์ของการก่อตั้ง
- อำนาจ หน้าที่ สิทธิ และการดำเนินการ
- ระบบการจัดการ

■ ความสัมพันธ์ระหว่าง corporation และมหาวิทยาลัย และสิทธิในการควบคุมของ Board of Directors of the University ที่มีต่อ corporation

* corporation ที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นอาจจะทำสัญญา อาจจะทำหรือทำธุรกิจเกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งที่เคลื่อนที่ได้และเคลื่อนที่ไม่ได้ เป็นต้น

* มหาวิทยาลัยอาจจะเปิดโปรแกรมการสอนหรือโปรแกรมฝึกอบรมร่วมกับ หรือภายใน association, affiliation, collaboration กับมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาหรือสถาบันการศึกษาหรือองค์การทั้งภายในหรือภายนอกประเทศมาเลเซียได้ โดยได้รับความยินยอมจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

* Board of Directors of the University จะประกอบด้วย

■ ประธาน

■ อธิการบดี

■ ผู้แทนจากรัฐบาล 2 คน

■ บุคคลที่เป็นผู้แทนของชุมชน (represent the community) ซึ่งมหาวิทยาลัยตั้งอยู่ 1 คน

■ บุคคลซึ่งรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการคิดว่าจะได้นำความรู้และประสบการณ์มาช่วยงานของ

Board of Directors of the University ได้ จำนวนไม่เกิน 3 คน โดยที่จะต้องเป็นผู้ที่มาจากภาคเอกชนอย่างน้อย 1 คน

* 1. การแต่งตั้งสมาชิก Board of Directors of the University ยกเว้นอธิการบดี จะกระทำโดยรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีระยะเวลา 3 ปี และเมื่อหมดวาระแล้วสามารถได้รับการแต่งตั้งใหม่ได้

2. เลขานุการ Board of Directors of the University ซึ่งอาจจะเป็นกรรมการของคณะกรรมการนี้หรือไม่ได้ เป็นกรรมการก็ได้ จะได้รับการแต่งตั้งจากประธานคณะกรรมการ

3. ประธานและกรรมการคนอื่นอีกอย่างน้อย 3 คน ถึงจะนับว่าครบองค์ประชุมในการประชุมต่าง ๆ

4. กรรมการของ Board of Directors of the University นี้จะได้รับค่าตอบแทนตามที่รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการกำหนด

5. Board of Directors of the University สามารถกำหนดระเบียบวิธีการเองได้

*1. รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการอาจจะแต่งตั้งกรรมการคนใดของ Board of Directors of the University ทำหน้าที่ประธานในขณะที่ประธานไม่สามารถที่จะทำหน้าที่ได้หรือระหว่างที่ตำแหน่งว่างลง

2. กรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานในข้อ 1 จะถือว่าเป็นประธานในระยะเวลาที่กระทำหน้าที่อยู่

* บุคคลต่อไปนี้จะไม่มีความรับผิดชอบที่จะได้รับการแต่งตั้งหรือเป็นกรรมการของ an Authority ของมหาวิทยาลัย

1. มีการพิสูจน์หรือมีความผิดเกี่ยวกับ

- ทำผิดเกี่ยวข้องกับการปลอมแปลง การไม่ซื่อสัตย์หรือการปฏิบัติที่เสียหายทางคุณธรรมและจริยธรรม
 - ทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน
 - ทำผิดภายใต้พระราชบัญญัตินี้
 - กระทำความผิดอย่างอื่น ๆ ที่มีบทลงโทษโดยการจำคุกมากกว่า 2 ปีขึ้นไป
2. เป็นบุคคลล้มละลาย
 3. เป็นผู้ที่ถูกพบหรือถูกประกาศว่ามีจิตไม่ปกติหรือไม่มีความสามารถในการประกอบกิจการต่าง ๆ ของเขาได้

การปฏิรูปอุดมศึกษาระดับปริญญา Universiti Putra Malaysia โดยข้อมูลได้จากการสัมภาษณ์ Assoc. Professor Dr. Kamis Awang คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย Universiti Putra Malaysia ในวันที่ 4 เมษายน 2542 ที่โรงแรมมารี วอเตอร์เกต

ผลจากการปฏิรูปการศึกษาของประเทศมาเลเซีย ซึ่งเป็นผลมาจากการออกกฎหมายฉบับต่าง ๆ และการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย ค.ศ. 1996 นั้น ภาควิชาของ Universiti Putra Malaysia ได้มีการเปลี่ยนแปลงสนองต่อการปฏิรูปอุดมศึกษา โดยได้มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านการบริหารจัดการ (governance) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ได้มีการปฏิบัติจริงเมื่อต้นปี ค.ศ. 1998 นี้

ทางด้านการบริหารจัดการ (governance)

Chancellor เช่นเดิมยังคงเป็นตำแหน่งทางด้านพิธีการเทอมละ 3 ปี ถ้าได้รับการแต่งตั้งสามารถเป็นได้อีกและไม่จำกัดวาระ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (หรือในนามของรัฐบาลมาเลเซีย) แต่งตั้ง

Pro Chancellor เช่นเดิม

Vice Chancellor อธิการบดี

Deputy Vice - Chancellor รองอธิการบดี มี 3 ฝ่ายด้วยกัน คือ

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ (Academic Affairs)

รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนา (Development)

รองอธิการบดีฝ่ายนิสิตนักศึกษา (Student Affairs)

Registra เป็น professional appointed ทำทางด้านการบริหารงานของบุคลากรของมหาวิทยาลัย การฝึกอบรมบุคลากร การบริหารการรับนิสิตนักศึกษา

Bursar เป็น professional appointed ทำทางด้านการเงิน

คณบดี จากการปฏิรูปอุดมศึกษา เทอมของคณบดีเปลี่ยนจากเทอมละ 2 ปี เป็น เทอมละ 3 ปี มีคณบดีจากคณะต่าง ๆ ดังนี้

- คณะเกษตรศาสตร์
- คณะแพทยศาสตร์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ
- คณะเศรษฐศาสตร์และการจัดการ
- คณะวิศวกรรมศาสตร์
- คณะศึกษาศาสตร์ (Educational Studies)
- คณะ Human Ecology
- คณะวนศาสตร์ (Forestry)
- คณะ Food Science and Biotechnology
- คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
- คณะ Modern Language Studies
- คณะวิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อมศึกษา
- คณะ Veterinary Medicine และ Animal Science
- บัณฑิตวิทยาลัย
- บัณฑิตวิทยาลัยทางการจัดการ (Malaysian Graduate School of Management)

มีข้อน่าสังเกตคือ มีการเน้นทางการจัดการโดยมีคณะเศรษฐศาสตร์และการจัดการ และบัณฑิตวิทยาลัยทางการจัดการ และมีการเน้นเรื่องการออกแบบ โดยเป็นชื่อของคณะด้วย คือ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

ผู้อำนวยการ เป็นการแต่งตั้งและไม่จำเป็นที่ผู้ได้รับการแต่งตั้งจะเป็นผู้ได้รับเสียงสนับสนุนมากที่สุด โดยปกติอธิการบดีจะปรึกษาหารือหรือชาวเสียงจากบุคลากรของสถาบัน และมักจะได้จากบุคคลภายในสถาบันนั้น ๆ แต่อาจจะมาจากที่อื่นได้ถ้าเหมาะสมและผลงานใกล้เคียงกัน มีผู้อำนวยการจากสถาบันต่าง ๆ คือ

- สถาบันการศึกษาและการเรียนทางไกล (Distance Education and Learning)
- Institute of Bioscience
- อุทยานวิจัย

เมื่อก่อนที่จะมีการปฏิรูปอุดมศึกษาและปรับระบบบริหารมหาวิทยาลัย ชื่อสถาบันเดิมคือ Farm เพิ่งเปลี่ยนเป็นอุทยานวิจัย (Research Park) บทบาทจะเปลี่ยนไปโดยเน้นการศึกษาวิจัย มีการร่วมมือกับบุคคลภายนอกและบริษัทต่าง ๆ โดยมหาวิทยาลัยจะจัดหาสถานที่ให้ มีการจัดตั้งบริษัทต่าง ๆ ในสถานที่ของมหาวิทยาลัย และร่วมมือกับมหาวิทยาลัย

- ศูนย์คอมพิวเตอร์

- ศูนย์ธุรกิจมหาวิทยาลัย (University Business Centre) เน้นทางด้านธุรกิจ เช่น มหาวิทยาลัยให้คำปรึกษาแก่บริษัทต่างๆ หรือร่วมลงทุนกับบริษัทต่างๆ

- ศูนย์อิสลาม (Islamic Centre)

- Centre for Matriculations Studies

- Institute of Software Development โดยเปลี่ยนชื่อมาจาก Software Development Centre และได้มีการเน้นในเรื่องของ multi media เพิ่มมากยิ่งขึ้น

- External Program Unit

- Sultan Salahuddin Abdul Aziz Shah Cultural and Art Centre

- สถาบันเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า (Institute of Advanced Technology) เป็นสถาบันตั้งขึ้นใหม่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 ผลจากการปฏิรูปอุดมศึกษา

- สถาบันสังคมศาสตร์ศึกษา เป็นสถาบันตั้งขึ้นใหม่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 ผลจากการปฏิรูปอุดมศึกษา

นอกจากนี้ มี Chief Librarian เป็น professional appointed

ข้อสังเกตหลังการปฏิรูประบบการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยในมาเลเซีย โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยของรัฐจะมีการแข่งขันในด้านการรับนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น เพื่อได้รับเงินจากค่าลงทะเบียนเรียนของนักศึกษาเพิ่มขึ้น ทดแทนรายได้ที่ได้จากรัฐบาลในสัดส่วนที่ลดลง นอกจากนี้จะมีการบริหารและดำเนินการทางธุรกิจเพิ่มมากขึ้น ร่วมมือกับภาคเอกชนและบุคคลภายนอกเพิ่มขึ้น และมีการจัดการเชิงธุรกิจหารายได้เพิ่มขึ้น นอกจากนี้มีการเน้นทางด้านเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าและทันสมัย เช่น การจัดตั้งสถาบันทางเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า เป็นต้น

มหาวิทยาลัยมีแผนการทำงานที่ชัดเจนขึ้น จะไม่ปลดอาจารย์และบุคลากรอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยออก ถ้าไม่เต็มใจที่จะลาออกเองมีจุดเน้นเพิ่มขึ้นเน้นประสิทธิภาพมหาวิทยาลัยจะมีการดำเนินการที่โปร่งใส มีการตรวจสอบได้เพิ่มมากขึ้น (accountability) ทั้งจากภาครัฐและประชาชนทั่วไป อย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยของรัฐของประเทศมาเลเซียในช่วงนี้ มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านบทบาทและอำนาจหน้าที่ทางการบริหาร (governance) เท่านั้น เนื่องจากประเทศอยู่ในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ทางด้านเงินเดือนของอาจารย์และบุคลากรมหาวิทยาลัย ซึ่งจะมีการขึ้นเงินเดือนประมาณร้อยละ 17 นั้น ยังทำไม่ได้

การเปลี่ยนแปลงหลังการปฏิรูปอุดมศึกษา ซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริงนี้ เริ่มเมื่อ มกราคม 2542 นี้เอง โดยการเปลี่ยนแปลงเริ่มทางด้านการบริหารและจัดการ (governance) การเปลี่ยนแปลงมี ดังนี้

1. สภามหาวิทยาลัย (Council) เปลี่ยนมาใช้เป็น Board of Directors ซึ่งแต่เดิมมีจำนวน 17 คน ซึ่งรวมรองประธานและเลขานุการให้มีจำนวนน้อยลง มีผู้ที่มาจากภาคเอกชนเพิ่มขึ้น กรรมการชุดนี้จะมีอิสระมากขึ้น มีการร่วมมือกับชุมชนและภาคเอกชนมากขึ้น ยังคงทำหน้าที่ทางด้านนโยบายของมหาวิทยาลัยและทางการเงิน เป็นต้น

2. สภาวิชาการ (Senate) ยังคงมีอยู่จากจำนวนเดิมที่มีเป็นจำนวนมาก ได้แก่

ประธาน (อธิการบดี)

กรรมการ ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายต่าง ๆ ศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัย คณบดีคณะต่าง ๆ ผู้อำนวยการสถาบัน รองคณบดีคณะต่าง ๆ ผู้แทนจากคณะและศูนย์ต่าง ๆ

เลขาธิการ (นายทะเบียนหรือผู้แทน)

ในปัจจุบันได้มีการลดจำนวนของสภาวิชาการลง โดยประธานยังคงเป็นอธิการบดี กรรมการมีจำนวนลดลงมาก ประกอบด้วย คณบดี หัวหน้าฝ่ายทางด้านวิชาการและศาสตราจารย์ (จำนวน 20 เท่านั้น) (ได้มีการตัดรองคณบดีคณะต่างๆออกไปจากกรรมการชุดนี้)

สภาวิชาการ (Senate) นี้ ทำหน้าที่ทางด้านวิชาการ การเปิดโปรแกรมวิชาการใหม่ ๆ การให้ปริญญา เป็นต้น

พระราชบัญญัติคณะกรรมการกองทุนอุดมศึกษาแห่งชาติ ค.ศ.1997 (National Higher Education Fund Board Act 1997)

พระราชบัญญัตินี้ก่อให้เกิดการจัดตั้งกองทุนเพื่อวัตถุประสงค์ในการให้ความช่วยเหลือด้านเงินยืมทางการศึกษาเพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศมาเลเซีย เงินยืมนี้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายด้านค่าเล่าเรียน อุปกรณ์การศึกษาและค่ากินอยู่ระหว่างศึกษา พระราชบัญญัตินี้ยังก่อให้เกิดการมีโครงการเงินออมเพื่อกระตุ้นให้เด็กเริ่มการออมเงินตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงระดับอุดมศึกษา ด้วยการก่อตั้งกองทุนนี้ นักศึกษาที่มีความสามารถเรียนได้ จะมีที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษาโดยไม่มีปัญหาทางการเงิน

บทที่ 5

สรุปเปรียบเทียบการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์-มาเลเซียกับประเทศไทยและข้อเสนอแนะ

สรุปเปรียบเทียบปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์-มาเลเซียกับประเทศไทย สามารถสรุปได้ดังนี้

❖ การปฏิรูปการศึกษาและการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์มีพื้นฐานความคิดมาจาก IT 2000 - Singapore's Vision of an Intelligent Island ซึ่งเป็นแผนหลักที่จะเปลี่ยนแปลงทางด้านศักยภาพให้เป็นเกาะอัจฉริยะ (Intelligent Island) ที่ซึ่ง IT จะเข้ามามีส่วนร่วมในทุกด้านของสังคม ที่บ้าน ที่ทำงานและการพักผ่อน ในขณะที่การปฏิรูปการศึกษาและการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศมาเลเซียมีพื้นฐานมาจาก VISION 2020 โดยทั้งสองประเทศมีพื้นฐานการปฏิรูปการศึกษาและการปฏิรูปอุดมศึกษามาจากวิสัยทัศน์ในอนาคต มุ่งถึงวัตถุประสงค์ และเป้าหมายในอนาคต และการมุ่งพัฒนาประเทศค่อนข้างชัดเจน ในขณะที่ประเทศไทยได้มีการดำเนินทิศทางการศึกษาและอุดมศึกษาส่วนใหญ่มาจากแผนพัฒนาการศึกษาและแผนพัฒนาอุดมศึกษาระยะ 5 ปี เป็นสำคัญ ซึ่งมักมีพื้นฐานแนวนโยบายมาจากการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น แนวนโยบายและเป้าหมายการปฏิบัติยังมีการประสานสัมพันธ์ไปไม่ทั่วถึงให้เข้าใจตรงกันในทางการปฏิบัติ

❖ การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์ที่ประสบความสำเร็จนั้น มีส่วนมาจากการปฏิรูปการศึกษาระดับต่างๆก่อนถึงระดับอุดมศึกษา โดยที่ได้มีแนวทางและการปฏิบัติที่ได้ผลชัดเจน เช่น การเรียนสองภาษา (bilingualism) คือ ภาษาอังกฤษและภาษาแม่ (mother tongue) ตลอดทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา นโยบายการรู้สองภาษาเพื่อช่วยให้เด็กมีความสามารถทางภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสำหรับการพาณิชย์ เทคโนโลยีและการบริหาร และภาษาแม่ซึ่งเป็นภาษาที่สืบทอดทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังเน้นทางด้านคณิตศาสตร์ คอมพิวเตอร์/การใช้คอมพิวเตอร์และวิชาอื่นๆอย่างชัดเจนดังรายละเอียดในบทที่ 2 นอกจากการเน้นคอมพิวเตอร์ทางการเรียนการสอนแล้ว ยังเน้นเรื่องอุปกรณ์การศึกษาและห้องสมุดที่เอื้อต่อการใช้คอมพิวเตอร์ด้วย มีเป้าหมายทางด้าน IT ว่าทุกโรงเรียนจะติดต่อกันได้อย่างทั่วถึงภายในปี ค.ศ. 2002 ครูอาจารย์และนักเรียนจะเข้าถึงแหล่งมัลติมีเดีย คอมพิวเตอร์ วิชาที่สอน อินเทอร์เน็ตและแหล่งสื่อการศึกษาดิจิทัล เป้าหมายหลักของแผนหลัก IT คือให้มีคอมพิวเตอร์ 1 เครื่องต่อนักเรียนทุกสองคนจากระดับประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึง Junior College และใช้เวลากับ IT ถึงร้อยละ 30 ของหลักสูตรทั้งหมด การปฏิรูปการเรียนการสอนในระดับการศึกษาต่างๆก่อนถึงระดับอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์ที่จะเอื้อให้การปฏิรูปอุดมศึกษาได้รับผลสำเร็จ นักศึกษามีพื้นฐานการเรียนภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ คำนวณ ทักษะการคิดแบบวิจักษณ์ญาณและทักษะการเรียนรู้ ทำให้การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาได้เป็นผลดี ซึ่งการปฏิรูปอุดมศึกษาของไทยถ้าจะให้ได้ผลดีอย่างแท้จริง จำเป็นต้องมีการปฏิรูปการศึกษาระดับก่อนอุดมศึกษา โดยเฉพาะด้านการเรียนการสอน

✦ การปฏิรูปอุดมศึกษาของทั้งประเทศสิงคโปร์-มาเลเซียประสบความสำเร็จได้ มีส่วนอย่างมากจากการริเริ่มของภาครัฐ โดยรัฐบาลมีความตั้งใจมุ่งมั่นที่จะให้การอุดมศึกษาสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพอย่างแท้จริง ประกอบกับรัฐบาลของทั้งประเทศสิงคโปร์-มาเลเซียมีความต่อเนื่องของการทำงาน ทำให้นโยบายต่าง ๆ มีผลในทางปฏิบัติให้เกิดผล ประเทศสิงคโปร์แม้เป็นประเทศเล็กมีขนาดใกล้เคียงกับเกาะภูเก็ตและไม่มีทรัพยากรอื่น ๆ แต่จากความมุ่งมั่นของรัฐบาลที่เน้นความอยู่รอดของประเทศ เน้นประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการผลิต การไม่มีทุจริตคอร์รัปชัน และเน้นการพึ่งพาตนเองของสถาบันอุดมศึกษา ทำให้มีการปฏิรูปอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลของประเทศมาเลเซียมีความต่อเนื่องในการปกครองเช่นกัน และการปฏิรูปอุดมศึกษาเกิดจากวิสัยทัศน์ 2020 ก่อให้เกิดการออกกฎหมายเป็นพระราชบัญญัติต่าง ๆ ได้แก่ พระราชบัญญัติการศึกษา ค.ศ. 1996 พระราชบัญญัติสภาอุดมศึกษาแห่งชาติ ค.ศ. 1996 พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ค.ศ. 1996 พระราชบัญญัติคณะกรรมการรับรองวิทยฐานะแห่งชาติ ค.ศ. 1996 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย (ฉบับปรับปรุง) ค.ศ. 1996 และพระราชบัญญัติคณะกรรมการกองทุนอุดมศึกษาแห่งชาติ ค.ศ. 1997 ซึ่งมีผลต่อการปฏิรูปการศึกษาและการปฏิรูปอุดมศึกษาให้เป็นผลในทันที สำหรับประเทศไทยความต่อเนื่องของรัฐบาลและความมุ่งมั่นในการปฏิรูปอุดมศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็น ทำให้นโยบายและการปฏิบัติได้บังเกิดผลอย่างแท้จริงและรวดเร็วทันกาล

✦ การอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์นั้น มีกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้กำหนดทิศทางนโยบายโดยรวมขององค์กรทางกฎหมาย (statutory bodies) ของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ มี Higher Education Division ที่จำแนกออกได้เป็นฝ่ายการเงินและการบริหาร โดยมุ่งเน้นด้านประเมินงบประมาณและการใช้จ่ายด้านพัฒนา ติดตามความก้าวหน้าของโครงการพัฒนาต่างๆ เงินอุดหนุนค่าเล่าเรียน ฯลฯ ฝ่ายการศึกษาระดับเทคนิค (นโยบายเกี่ยวกับการศึกษาระดับโพลีเทคนิคและระดับเทคนิค ประสานสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอกและหน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับเทคนิค ฯลฯ) ฝ่ายมหาวิทยาลัย (นโยบายเกี่ยวกับการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ประสานสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอกและหน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ฯลฯ) จะเห็นได้ว่า Higher Education Division จะเน้นงานทางด้านนโยบายและการเงินเป็นส่วนใหญ่ สถาบันอุดมศึกษาจะมีความคล่องตัวมากในการปรับเปลี่ยนโปรแกรมการเรียนการสอน หลักสูตร และการริเริ่มนวัตกรรมและโครงการใหม่ ๆ ดังรายละเอียดในบทที่ 3

สำหรับประเทศมาเลเซียนั้น statutory bodies ของมหาวิทยาลัยต่างๆ และ MARA Institute of Technology นั้นรายงานขึ้นตรง (report directly) ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศมาเลเซียมี Higher Education Department ขึ้นกับกระทรวงศึกษาธิการ ดูแลทางด้านการเงินงบประมาณ และการวางนโยบายทางการอุดมศึกษาเช่นเดียวกับประเทศสิงคโปร์ และมี National Council on Higher Education

ประเทศไทยกำลังมีการปรับเปลี่ยนระบบบริหารอุดมศึกษาของประเทศจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมที่จะดูแลการอุดมศึกษาทำหน้าที่คล้ายของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย ที่เน้นทางด้านการเงิน งบประมาณ และนโยบายการอุดมศึกษา

✦ สถาบันอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์มีความคล่องตัวอย่างมาก และมีทิศทางที่ชัดเจน เช่น ตัวอย่างมหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนินยาง และมหาวิทยาลัยการจัดการแห่งสิงคโปร์ มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน มุ่งเน้นการเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก (world - class university) เน้นการเรียนการสอนที่คล่องตัว มีการนำนวัตกรรมการเรียนการสอนใหม่ๆมาใช้ เน้นคุณลักษณะบัณฑิตที่มีลักษณะของผู้ประกอบการ และมีลักษณะของการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งเน้นในการดำเนินกิจการทางการพาณิชย์เพิ่มมากขึ้น ทั้งทางด้านสถานที่ อุปกรณ์การศึกษา งานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ เพื่อการพึ่งตนเองเพิ่มขึ้นและเพิ่มคุณภาพของการศึกษาระดับนี้ มีการมุ่งเน้นความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลกและความเป็นนานาชาติ

สถาบันอุดมศึกษาของประเทศมาเลเซียได้มีความคล่องตัว และมีความเป็นอิสระเพิ่มมากขึ้นจากการปฏิรูปการอุดมศึกษาของประเทศ ในปี ค.ศ. 1996 ซึ่งมีพระราชบัญญัติต่าง ๆ ออกมา ื่อต่อการเป็นมหาวิทยาลัยอิสระแต่ยังคงได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากรัฐบาล มีการปรับเปลี่ยนภายในของสถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยของรัฐ สามารถก่อตั้งบริษัททำธุรกิจเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เคลื่อนที่ได้และเคลื่อนที่ไม่ได้ มีความคล่องตัวในการแสวงหารายได้ เพิ่มบทบาทของการเป็นที่ปรึกษาและขอค้นพบทางการวิจัยที่เป็นการพาณิชย์มากขึ้น ปรับเปลี่ยนคณะกรรมการระดับมหาวิทยาลัยให้มีจำนวนลดลง มีผู้มาจากภาคเอกชนเพิ่มขึ้น มีการร่วมมือกับชุมชนและภาคเอกชนเพิ่มขึ้น

สำหรับประเทศไทยมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ยังคงอยู่ในระบบราชการ และกำลังมีการดำเนินการเพื่อออกนอกระบบราชการเพื่อความเป็นอิสระในการดำเนินกิจการและการบริหารจัดการทรัพยากรให้คล่องตัวเกิดประโยชน์สูงสุด

✦ สถาบันอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์มุ่งเน้นการพัฒนาบัณฑิตให้มีศักยภาพของความเป็นผู้นำ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีลักษณะของผู้ประกอบการ มีโครงการต่างๆ เช่น โครงการ The Talent Development Programme ของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ สำหรับนักศึกษาที่มีความรู้ความสามารถ นักศึกษาที่เก่งจะได้รับการกระตุ้นให้ได้รับค่าปรึกษา ตลอดจนได้รับการฝึกฝนอบรมที่ดีที่สุด เพื่อเตรียมให้มีบทบาทเป็นผู้นำในอนาคต สำหรับแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ได้เน้นการเป็นผู้นำทางด้านการศึกษาต่อเนื่อง การให้บริการที่มีคุณภาพแก่ชุมชน ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์เป็นศูนย์การศึกษาที่มีคุณภาพ สร้างความรู้และเทคโนโลยีใหม่ให้เกิดความเป็นหุ้นส่วนกันระหว่างองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน ส่งเสริมความสามารถและ โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ ตลอดจนมีกลยุทธ์ต่างๆเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามแผนและเป้าหมายที่วางไว้ และมีการปฏิบัติจริงตรวจสอบได้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนินยางเน้นรูปแบบการวิจัยและพัฒนา และจัดตั้งศูนย์นวัตกรรมเพื่อการวิจัยและพัฒนาในสาขาเทคโนโลยีต่าง ๆ และเน้นทางการเป็นผู้นำของธุรกิจอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ส่วนสถาบันการศึกษาแห่งชาติมี Principals' Executive Centre สำหรับพัฒนาวิชาชีพผู้นำหรืออาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ในกระแสนี้สังคมนานาชาติได้มีการมุ่งเน้นการพัฒนาและฝึกอบรมระดับผู้นำเพิ่มมากขึ้น ซึ่งประเทศไทยควรจะได้มีการเน้นในเรื่องนี้ให้เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งการมี global vision ด้วย

✦ ประเทศสิงคโปร์เป็นตัวอย่างของประเทศที่มีเศรษฐกิจรุ่งเรืองตลอดเวลา และให้ความสำคัญกับการศึกษาต่อและฝึกอบรมผู้ที่มีงานทำอยู่แล้วให้ได้พัฒนาฝีมือแรงงานอย่างต่อเนื่อง ตัวอย่างของ Institute of Technical Education จัดโปรแกรมฝึกอบรมเต็มเวลา บางเวลา On- the Job Training , Off-the Job Training และ Apprenticeship โดยโปรแกรมการสอนและการฝึกอบรมมีความหลากหลายมาก ได้แก่

- Pre - Employment Training for School Leavers
- Apprenticeship Training
- In - Employment Training for Working Adults
- Basic Education for Skills Training
- Worker Improvement through Secondary Education
- Continuing (Academic) Education
- Modular Skills Training
- Adult Co - operative Training Scheme
- Training Initiative for Mature Employees
- Customized Skills Training Courses
- On - the - Job Training
- Training of Industry Trainers
- Collaboration with Industry
- Testing and Certification

การให้ความสำคัญของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ทำให้ได้ประชากรที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพสูงเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ซึ่งประเทศไทยควรคำนึงถึงการพัฒนาคุณภาพของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานเพิ่มมากขึ้น ในเรื่องนี้สถาบันอุดมศึกษาของไทยควรมีบทบาทเพิ่มมากขึ้น

✦ ประเทศมาเลเซียมีการขยายตัวของการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอย่างรวดเร็วมาก โดยมีพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ค.ศ. 1996 หลังจากนั้นในปี ค.ศ. 1997 มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งแรกคือ Universiti Telekom ซึ่งระยะเวลาเพียงสองปีนี้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 7 แห่ง มีวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยต่างประเทศ 1 แห่ง และมีวิทยาลัยเอกชนเกิดขึ้นประมาณ 450 แห่ง โปรแกรมมีความหลากหลายมาก และเน้นความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ เช่น

- ◆ Twinning Degree Programme
- ◆ Credit Transfer Degree Programme
- ◆ Advanced Standing Programme (Validation)

- ◆ External Programme
- ◆ Distance Learning Programme
- ◆ Franchised Programme

ทำให้มีการขยายการรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นไปได้อย่างรวดเร็วและมีมาตรฐาน โดยมีคณะกรรมการรับรองวิทยฐานะแห่งชาติเป็นองค์กรควบคุมดูแลคุณภาพ เพื่อรับรองวิทยฐานะของโปรแกรมและวิชาที่จัดสอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้มีคุณภาพอย่างแท้จริง นอกจากนี้สามารถรับนักศึกษาชาวมาเลเซียแล้วยังรับนักศึกษาจากต่างประเทศได้เป็นจำนวนมาก เป็น education industry ทำรายได้ให้ประเทศมาเลเซีย และได้มีการระบุไว้ว่าเป็นทางการในวัตถุประสงค์ของ Private Education Department ที่ขึ้นกับ กระทรวงศึกษาธิการว่า เพื่อให้การศึกษาเป็นแหล่งรายได้ของการส่งออก (to make education as a source of export)

สถาบันอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์ได้มีการวางระบบการรับนักศึกษาจากต่างประเทศไว้เป็นอย่างดี มีการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ และเน้นทางด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีอยู่แล้ว สามารถทำรายได้เข้าประเทศ เช่น สินค้าส่งออกอื่นๆ

ประเทศไทยได้มีพัฒนาการของการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมานานกว่าประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย โดยได้มีพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 และฉบับปรับปรุงแก้ไข พ.ศ. 2535 ได้มีสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 46 แห่ง ในเดือนตุลาคม 2542 ประกอบด้วยมหาวิทยาลัยเอกชน 20 แห่ง สถาบัน 1 แห่ง และวิทยาลัยเอกชน 25 แห่ง แต่การขยายตัวของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของไทยยังขยายได้ไม่รวดเร็วเท่าของประเทศมาเลเซีย ซึ่งเน้นความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศเป็นสำคัญ และเน้นการหารายได้เข้าประเทศจากนักศึกษาต่างชาติ

สำหรับหลักสูตรนานาชาติที่จัดสอนโดยมหาวิทยาลัยของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของไทยในปี พ.ศ. 2542 มีจำนวน 356 หลักสูตร โดยมีหลักสูตรปริญญาตรี 122 หลักสูตร ปริญญาโท 176 หลักสูตร และปริญญาเอก 58 หลักสูตร (Ministry of University Affairs, 1999) อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาอุปสรรค คือ การขาดแคลนอาจารย์ผู้สอนชาวต่างประเทศและชาวไทย ประเทศไทยควรเร่งแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่างๆ ปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนและประชาสัมพันธ์ให้แพร่หลายเพื่อรับนิสิตนักศึกษาชาวไทยเพิ่มขึ้นและรวมถึงนักศึกษาจากต่างประเทศเข้ามาศึกษาเพิ่มมากขึ้น เป็นแหล่งรายได้ของการส่งออกอย่างหนึ่ง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาถึงการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์-มาเลเซีย ได้มีข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษาไทยดังต่อไปนี้

1. การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศไทยควรมุ่งเน้นที่การตอบสนองทิศทาง เป้าหมายและวิสัยทัศน์ในอนาคตมากกว่าที่จะมองเฉพาะการแก้ปัญหาในปัจจุบัน ซึ่งจะไม่ทันต่อเหตุการณ์ที่มีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

2. ทิศทาง เป้าหมาย และวิสัยทัศน์ในอนาคตของประเทศควรที่จะมุ่งตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวมของไทยเป็นหลัก และคำนึงถึงความเป็นผู้นำของประเทศไทยในประชาคมโลก

3. การปฏิรูปการศึกษาระดับต่าง ๆ ก่อนถึงระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิรูปการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่จำเป็น เพื่อก่อให้เกิดความต่อเนื่องและความสำเร็จของการปฏิรูปอุดมศึกษา เนื่องจากการศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญอย่างยิ่งในความสำเร็จของการผลิตกำลังคนระดับกลางและระดับสูงของประเทศ การเรียนการสอนและกิจกรรมในวิชาต่าง ๆ จะเป็นเครื่องมือที่สำคัญของการศึกษาหาความรู้ระดับสูงขึ้นไป เช่น ภาษา อังกฤษ คอมพิวเตอร์ ทักษะการคิดแบบวิจารณ์ (creative thinking) ทักษะการเรียนรู้และวิชาอื่น ๆ ที่จำเป็น จะช่วยให้ผู้ที่ศึกษาต่อระดับอุดมศึกษามีพื้นฐานที่แข็งแกร่งและสามารถศึกษาต่อได้ในระดับอุดมศึกษาได้อย่างเป็นผลดียิ่ง เป็นการลดความสูญเปล่าของการศึกษาระดับอุดมศึกษา ควรมีความร่วมมือและประสานสัมพันธ์กันระหว่างหลักสูตรระดับต่าง ๆ โดยคณาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิทางการอุดมศึกษาได้มีส่วนร่วมพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนระดับต่างๆก่อนระดับอุดมศึกษา

4. รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการปฏิรูปอุดมศึกษาให้บังเกิดผลอย่างแท้จริง มีการให้นโยบาย และมีมาตรการต่าง ๆ ที่จะเอื้ออำนวยให้การปฏิรูปอุดมศึกษาได้เป็นผลสำเร็จ ตัวอย่างของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซียนั้น รัฐบาลมีความตั้งใจและให้ความสำคัญกับการปฏิรูปการศึกษาและการปฏิรูปอุดมศึกษาเป็นอย่างยิ่ง รัฐบาลมีความต่อเนื่องในการทำงาน มีการนำนโยบายการปฏิรูปไปปฏิบัติให้เกิดผลอย่างแท้จริงและในเวลาที่รวดเร็วตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ ประเทศไทยควรมีการปฏิบัติตามแนวความคิดการปฏิรูปอุดมศึกษาให้เกิดผลอย่างรวดเร็วเช่นกัน มิฉะนั้นจะไม่ทันกาลซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาต่อไปในอนาคต

5. รัฐบาลควรมีมาตรการเช่นนโยบายทางด้านรายได้และนโยบายเกี่ยวกับภาษี เพื่อช่วยให้ภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ ของประเทศเช่นภาคเกษตรกรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม การพาณิชย์ การบริการ ฯลฯ ชุมชน สังคมได้มีความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ทั้งในด้านที่เป็นสถานที่ฝึกงาน การให้ใช้ห้องทดลองและอุปกรณ์การศึกษาต่าง ๆ การให้การสนับสนุนทางด้านเงินทุนและเวลาแก่ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ลูกจ้าง พนักงานของตนเองได้มีโอกาสศึกษาต่อหรือฝึกอบรมเพิ่มเติมเป็นระยะ ๆ เพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานให้มีความรู้ความสามารถทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของการผลิตเป็นการลดต้นทุนและให้มีคุณภาพแข่งขันได้ในตลาดโลก

6. รัฐบาลควรมีการจัดสรรกองทุนเพื่อพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ เช่น กองทุนพัฒนาทักษะของประเทศสิงคโปร์ (Skills Development Fund) ให้ผู้ที่มิงานทำอยู่แล้วได้มีโอกาสฝึกฝนอบรมเพิ่มเติมทักษะความสามารถในวิชาชีพของตนที่สถาบันอุดมศึกษาหรือที่ศูนย์ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาให้การรับรอง

7. สถาบันอุดมศึกษาของไทยควรที่จะมีบทบาทที่เพิ่มมากขึ้น ในการให้การศึกษาคือต่อเนื่องทางวิชาการและวิชาชีพแบบ part time หรือ full time แก่ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน โดยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับอุตสาหกรรม บริษัท

ธุรกิจต่างๆ ฯลฯ มีการฝึกอบรมประเภทต่างๆ on the job training, off the job training, apprenticeship programme หรือ tailor made โดยมีแบบการเรียนการสอนที่คล่องตัว เช่น แบบโมดูล เพื่อเพิ่มทักษะความชำนาญของผู้ที่มีงานทำอยู่แล้วให้เป็นกำลังแรงงานที่มีคุณภาพสูงอย่างต่อเนื่อง สถาบันอุดมศึกษายังสามารถเป็นแหล่งที่ทำการทดสอบ trade test ระดับประเทศและระดับนานาชาติ ซึ่งผู้ทำงานอยู่แล้วมีทักษะและประสบการณ์ที่ดีแล้วสามารถทดสอบได้ประกาศนียบัตรแสดงความสามารถของตน

8. รัฐบาลยังคงให้การสนับสนุนทางการเงินงบประมาณแก่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ออกนอกระบบราชการ เป็นมหาวิทยาลัยหรือสถาบันในกำกับของรัฐ มีการให้เงินงบประมาณในลักษณะของ Block grant เพื่อที่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐจะสามารถพัฒนาสถาบัน มีการใช้ทรัพยากรได้อย่างคล่องตัวให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด สถาบันอุดมศึกษามีอิสระในการดำเนินกิจกรรมภายใน มีความโปร่งใสในการตรวจสอบได้ (accountability) มีนวัตกรรมทางการเรียนการสอนและเน้นทางด้านคุณภาพของการศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญ

9. รัฐบาลคงจะไม่สามารถสร้างสถาบันอุดมศึกษาไทยโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยของรัฐได้เพิ่มมากนักเนื่องจากการลงทุนสูงมาก สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะมีบทบาทที่เพิ่มมากขึ้นในการจัดการศึกษาของประเทศดังเช่น ตัวอย่างของประเทศมาเลเซีย การแข่งขันทางด้านคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนเป็นสิ่งที่จำเป็น ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการรับรองวิทยฐานะแห่งชาติ (The National Accreditation Board) ขึ้นเพื่อดูแลเรื่องการรับรองวิทยฐานะของสถาบันอุดมศึกษาและโปรแกรมวิชาที่จัดสอน ความเหมาะสมของอุปกรณ์การศึกษาต่าง ๆ การประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของรัฐและเอกชน

10. ถึงแม้ว่าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐจะยังคงได้รับความสนับสนุนจากรัฐบาล แต่สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ของรัฐมีความจำเป็นที่จะต้องพึ่งตนเองมากขึ้น มีการดำเนินการทางการพาณิชย์เพิ่มมากขึ้น เช่น ทางด้านการวิจัยและพัฒนา ร่วมกับภาคธุรกิจและภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ การให้ความรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการจัดตั้งบริษัทจำกัดเพื่อให้สิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ ของนักวิจัยทำเป็นรูปแบบการค้า มีการให้คำปรึกษาแนะนำแก่บริษัทธุรกิจต่าง ๆ ตลอดจนการร่วมลงทุนเป็นต้น อย่างไรก็ตามจะต้องคำนึงถึงเรื่องคุณภาพการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ มีชมรมเฉพาะธุรกิจผลกำไรอย่างเดียว

11. นโยบายทางการอุดมศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาควรให้ความสำคัญแก่การพัฒนาศักยภาพของความเป็นผู้นำของบัณฑิตเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งการจัดโปรแกรมการศึกษา การฝึกอบรมที่มุ่งพัฒนาบุคคลในระดับผู้นำหรือให้เป็นผู้นำในอนาคต

12. รัฐบาลควรสนับสนุนการจัดตั้งและการดำเนินการของกองทุนทางการอุดมศึกษาแห่งชาติ (National Higher Education Fund) เพื่อจัดหาเงินยืมทางการศึกษาให้แก่บัณฑิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาประเภท ต่าง ๆ เพื่อจ่ายเป็นค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เนื่องจากการศึกษาในระดับนี้จะมียears ค่าใช้จ่ายที่สูงและผู้เรียนจะเป็นผู้รับภาระเป็นส่วนใหญ่

13. ควรมีการจัดตั้งสภาอุดมศึกษาแห่งชาติ (National Higher Education Council) ขึ้นเพื่อเป็นผู้วางนโยบายการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศ รวมถึงนโยบายทางด้านการอุดหนุนเงินงบประมาณ ค่าเล่าเรียน โปรแกรมสาขาวิชาที่สนองความต้องการของประเทศ จำนวนการรับเข้า และความร่วมมือกับภายในและต่างประเทศ

14. การปฏิรูปอุดมศึกษาโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีการสอนระดับบัณฑิตศึกษานั้นจำเป็นที่จะต้องเน้น ทางด้านการวิจัย การวิจัยและอุดมศึกษาเป็นหัวใจที่สำคัญในการเป็นประเทศที่พัฒนาและก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการวิจัย จะทำให้มีการผลิตองค์ความรู้ใหม่ๆ มาพัฒนาประเทศ สามารถแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ เช่น การวิจัยทางการเกษตร การวิจัยอุตสาหกรรมแปรรูปทางการเกษตร ตลอดจนการวิจัยตอบสนองความต้องการภาคเศรษฐกิจ การพาณิชย์ การบริการ เทคโนโลยีและอุตสาหกรรม

15. สมาคมวิชาชีพต่าง ๆ ควรที่จะได้มีบทบาทที่เพิ่มมากขึ้นในการช่วยพัฒนาวิชาชีพต่างๆ ของสถาบัน อุดมศึกษาของรัฐและเอกชน นอกจากนี้ควรจะได้มีส่วนช่วยอย่างมากในการจัดหาทุนการศึกษาให้แก่บัณฑิตศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษา

16. Globalization เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและอนาคตเป็นสิ่งที่นอกเหนือจากการควบคุม สถาบันอุดมศึกษาที่มีได้ติดตามแนวโน้มจะเป็นผู้เสียเปรียบ การสื่อสารต่าง ๆ จะประกอบด้วยภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้สอน และการสื่อสาร มีการสอนทางไกลใช้เทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์ สถาบันอุดมศึกษาไทยจะต้องเตรียมการเพื่อการนี้ และเปิดสอนหลักสูตรนานาชาติที่มีคุณภาพเพิ่มมากขึ้นเพื่อเป็นแหล่งรายได้ของการส่งออกเพื่อการพัฒนาประเทศ

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

นิรมล กิตติวิบูลย์. **รายงานการปฏิรูปการศึกษาของสาธารณรัฐสิงคโปร์**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาแห่งชาติ, 2541.

วรารณ บวรศิริ. **พัฒนาการด้านการศึกษาไทยในสมัยรัชกาลที่ 9 : การอุดมศึกษา ช่วงปีพุทธศักราช 2489-2539**. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

สุวัฒนา อุทัยรัตน์และสร้อยสน สกลรักษ์. **รายงานการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการการศึกษาแห่งชาติ, 2540.

การสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ Associate Professor Dr. Kamis Awang คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย Universiti Putra Malaysia ณ โรงแรมอมารี วอเตอร์เกต กรุงเทพมหานคร วันที่ 4 เมษายน 2542

สัมภาษณ์ คุณดุซงกี สาละ ฝ่ายข้อมูลข่าวสาร ณ สถานเอกอัครราชทูตมาเลเซียประจำประเทศไทย กรุงเทพมหานคร วันที่ 20 กรกฎาคม 2542.

ภาษาอังกฤษ

Ashari, Asarudin. "Malaysia" in **Handbook on Diploma, Degrees and Other Certificates in Higher Education in Asia and the Pacific**. pp.213-233. Edited by Thong-In Wongsathorn and Wang Yibing. Bangkok : Allied Printers, 1998.

Ashari, Asarudin Hj. "Malaysia" in **Recent, Reform and Perspectives in Higher Education : Report of the Seminar Including a Range of Countries from Asia-Pacific and Europe**. pp.115-123. Tokyo : National Institute for Educational Research, 1998.

Department of Information. **Malaysia 1998-Official Yearbook**. Kuala Lumpur : Department of Information, 1998.

Education Guide Fourth Edition. Kuala Lumpur : Challenger Concept, 1996.

Education Guide 5th Edition. Kuala Lumpur : Challenger Concept, 1999.

Junior College Education in Singapore. Singapore, 1998.

Laws of Malaysia Act 555 : Private Higher Educational Institutions Act 1996. Selangor :
Aturbumi SDN.BHD., 1996.

Laws of Malaysia Act 556 : Lembaga Akreditasi Negara Act 1996. Selangor : Aturbumi
SDN.BHD., 1996.

Laws of Malaysia Act A 946 : Universities and University Colleges (Amendment) Act 1996.
Selangor : Aturbumi SDN.BHD., 1996.

Ministry of Education. **Education in Malaysia.** Kuala Lumpur : Ministry of Education, 1997.

Ministry of Education. **Education in Singapore.** Singapore : Ministry of Education, 1999.

Ministry of Information and the Arts. **Singapore 1998.** Singapore : SNP Printing Pte Ltd., 1998.

Ministry of Information and the Arts. **Singapore 1998-Facts & Pictures.** Singapore : Mentor
Printers Pte. Ltd., 1998.

Ministry of University Affairs. **International Programs in Thai Higher Education
Institutions.** Bangkok : Ministry of Universtiy Affairs, 1999.

Morriss, Susan B. "Singapore" in **Handbook on Diploma, Degrees and Other Certificates in
Higher Education in Asia and the Pacific.** pp.283-289. Edited by Thong-In
Wongsothorn and Wang Yibing. Bangkok : Allied Printers, 1998.

Nanyang Technological University. **Undergraduate Admission.** Singapore : Nanyang Technological
University, 1998.

Polytechnic Education Meeting the Challenges of Tomorrow. Singapore, 1998.

Primary Education Schooling in Singapore. Singapore, 1999.

The National University of Singapore. **General Information 1998-1999.** Singapore : National
University of Singapore, 1998.

The National University of Singapore. **Graduate Prospectus 1998-1999.** Singapore : The
National University of Singapore, 1998.

Universiti Putra Malaysia. **Calendar 1997-1998.** Kuala Lumpur : The International and Public
Affairs Office, 1997.

ข้อมูลที่สืบค้นจากระบบอินเทอร์เน็ต

Education in Singapore-An Overview

<http://www1.moe.edu.sg/educatio.ht>

Higher Education Division

Error! Bookmark not defined.

Ministry of Education

Error! Bookmark not defined.

National University of Singapore

Error! Bookmark not defined. 16.ht

Outcomes of Education

Error! Bookmark not defined.

Singapore Management University

Error! Bookmark not defined.cademic.htm